בע״ם

תורת

טעמי המקרא

s.

DOCTRINA ACCENTUATIONIS HEBRÆÆ

VI. regulis accurate & ſuccincte inclusa, earumq; perſpicua explicatione ubiq; declarata, exemplorum biblicorum inductione comprobata, & facillima methodo concinnata,

ut

qvisqve vel proprio Marte eam addiſcere poſſit,

ex qua

infallibile accentuum miniſterium in conjungendis & diſtingvendis vocibus,

ceu princeps principium Hermeneuticum ad eruendum verum & genuinum textus V. Teſt. ſenſum clariſſime innoteſcit,

Autore

M. DANIELE WEIMARO, P.N.

Edita

ſtudio & cura

M. Gottfried MATHESII, Oederani.

Cum Privilegio Electorali Saxonico

LIPSIÆ,

Apud Mauritium Georgium Weidemannum,

Typis Chriſtophori Guntheri 1687.

m!

DEO.

TRINVNI.

PATRI. FILIO. ET.

SPIRITVI. SANCTO.

DATORI. OMNIS. BONI.

TER. OPTVMO. MAXVMO.

SATORI. AC. STATORI. ACCENTVVM.

SAPIENTISIMO. AC. BENIGNISIMO.

JVDICI. AC. ARBITRO. COGITATIONVM. AC.
ACTIONVM. HVMANARVM. JVSTISIMO.
AEQVISIMO.

HAEC. QVAE. SVA. SVNT. HVMILIMA.
ANIMI. DEVOTIONE. PRIMVM.
ET. OMNI. JVRE.
DICANTOR.
ET.
SACRA. SVNTO.

POST.

POST. DEVM.

MAGNO. DEI. MINISTRO.

SERENISSIMO. PRINCIPI. AC. DOMINO.

DN. CHRISTIANO.

DVCI. SAXONIAE. JVLIACI. CLIVIAE. AC. MONTIVM. LANDGRAVIO. THVRINGIAE.

MARCHIONI. MISNIAE. PRINCIPI. HENEBERGIAE. COMITI. MARCAE. AC. RAVENSBERGAE. DYNASTAE. RAVENSTEINII. ETC.

PRINCIPI. AC. DOMINO. SVO. CLEMENTISSIMO.

AD. VIRTVTIS. TEMPLVM.

PRO. PRINCIPI. IN. ME. TERRAE, FILIVM.

LARGITER. EFFVSA. GRATIA.

HAS PAGELLAS. ACCENTVATORIAS.

TVRPE. ΑΧΑΡΙΣΤΙΑΣ. CRIMEN. EFFVGITVRVS.

HVMILLIMA. ET. DEVOTISSIMA. MENTE.

ET. MANV. DEPONIT.

ET. AD. THRONVM. SERENITATIS. EIVS.

TOTVM SACRVM. HVNC. ACCENTVVM. EXERCITVM.

ETIAM. NULLA. MAJESTATE. INDIGNUM.

TAM. MINISTROS. QVAM. DOMINOS.

CVIVSCVNQVE. DIGNITATIS. GRADV.

GAVDEANT.

SIVE. SINT. IMPERATORES. SIVE. REGES. SIVE. DVCES. SIVE. COMITES. SIVE. BARONES. ETC.

AMICABILI. ET. JVSTO. ORDINE.

SISTIT.

EIDEMQVE.
ET. SERENISIMAE. CONJVGI. ET.
PRINCIPISAE.

A. DEO. TRINVNO.
MISERICORDIAM. GRATIAM. AC. PACEM.
CONCATENATAM. ANIMI. ET. CORPORIS. SALVTEM.
TRANQVILLVM. ET. PROSPERRIMVM. REGIMEN.
ET. PERENNANTEM. FELICITATEM.

TANDEMQVE. POST. PLVRIMOS. AÑOS. VITAE. IN. HIS. TERRIS.
EX. VOTIS. PERACTOS.
NVNQVAM. INTERMORITVRA. COELESTIS.
BEATITVDINIS. GAVDIA.
EX. IMO. CORDIS. ABYSSO. ADPRECATVR.
HVMILLIMVS. ET. AD. PRECES. ET. SERVITIA.
AETATEM. OBSTRICTISSIMVS.
CLIENS.

M. DANIEL WEIMAR.

PIO.

PIO ET CANDIDO LECTORI
SALUTEM IN DOMINO!

NOn gloriolæ ſaliva ingenioli mei fœtum protrudo, ſed imperatrices fautorum & amicorum preces ſunt, qvæ e manibus meis extorſerunt. In conſcientiæ abdita globulos immiſerunt ignitos, & pericardium mihi hautſemel ſauciarunt, ne, qvod gloriam divini Numinis, eccleſiæ Chriſti commodum, ac ſtudioſæ juventutis emolumentum inſigniter promoveat, ſub oblivionis pulvere inter ſchedarum qvisqvilias diutius deliteſcere paterer. Accedit & hoc, qvod Vir Maxime-Reverendus atqve Excellentisſimus DN. AUGUSTUS PFEIFFERUS, SS. Theol. Doctor celeberrimus, Hebrææ, reliqvarumqve Orientalium in Academia Lipſienſi Prof. Publ. longe meritisſimus, & ad D. Thomæ Eccleſiaſtes diſertisſimus, Patronus meus maximopere deveneran-dus, eum dignum judicaverit, ut fractis carceribus

in publicam lucem prodiret. Ingenue qvidem fateor, exulcerato & faſtidioſo hoc ævo nihil tam bonum, qvod a ſordidis vitilitigatoribus non carpatur; nihil tam ſvave & jucundum, qvod calumniæ tormentis in partem pesſimam non rapiatur. Fatum benignius accentus divini, eorumq; æſtimatores ac propagatores expectare non debent. Ii enim, qvi opinione ingentis doctrinæ qvovis utre tumidiores, & plebeja & tabernaria ſcientiola ſunt fucati, tam contemtim criticen ſacram contemnunt, & puncta pungunt, qvaſi ſuper una atqve altera literula nihili & minutisſimis minutiis ætatem & genium noſtrum excarnificaremus & jugularemus. Qvam bene vero oleum & opera impenditur, qvam utiliter tempus conſumitur in iis rebus, qvæ maximi momenti, & ipſius DEI manu in animarum noſtrarum ſalutem ſunt exaratæ? Non me mei pœnitet facti, qvod huic nobilisſimo ac divinisſimo ſtudio me manciparim. Qvoties qvæſo, ceu olim piisſimus Iſraelis rex ante arcam fœderis, præ gaudiis exſilio, qvando in veteri fœdere genuinus & planus Hebræi & Chaldaici textus ſenſus inter tot interpretamentorum divortia accentuum beneficio clarisſime innoteſcit. Immortales DEO noſtro gratias flexis genibus agere debemus, qvod cœleſte hoc κειμήλιον ſeculo hoc nobis largiri non

fuerit

fuerit dedignatus. O consiliorum DEI abyssum altam! Sancta hæc scientia a Judæis DEI domesticis neglecta, ideoq; penitus ab iis amissa, & in profundum demersa latuit. Nostro autem ævo a viris divinitus excitatis ea qvasi e Democriti puteo Herculeis laboribus extracta est. Non est facile dictu, qvantum laboris multis fuerit exantlandum, ut veritas in tam turbidis daretur undis; tandem ea φελλὸς ὡς ἀβάπτιστος ubiq; est adspicienda. Non interibit amplissima eorum fama, qvi accentuum doctrinã regulis certis inclusam orbi literario communicarunt; Qvos inter primum nominandus est B. BOHLIUS, qvi fere glaciem fregit, & nunc superatis hujus mundi turbinibus στέφανον τῆς ζωῆς αἰωνίου ἀμάραντον a manu Domini accepit. Hunc excepit CL. DN. LEDEBUHRIUS, qvi per octennium anxie in hoc studio sudavit, & varios accentuum positus innumera exemplorum copia collegit, ut extinctam & sepultam accentuum scientiam clementissimus DEUS per eam veluti reviviscere voluerit, & ob id nemo ei debitam laudem ibit ereptum. Palmam tamen præ omnibus meretur ὁ πάνυ WASMUTHIUS, celeberrimus SS. Theol. Doctor, ejusdemq; in Academia Holsat. Kilonìensi Prof. Publ. qvi ad abstrusissima eruenda natus admirandis Spiritus Sancti donis stupenda congessit opera, & justo hoc titu-

titulo, vel etiam ringente invidia, hodie audit felicissimus Lingvæ Hebrææ & divinæ accentuationis rêstitutor. Exaudiat benignissimum Numen pium hoc & devotum votum, qvod Hebræi suis doctoribus adprecantur, atq; nos in sinum ejus fundimus יחיו ביהוה לימים טובים ורבים אמן.
Merito etiam mentionem facio fidelissimi mei Gamalielis, Nobilissimi atqve Excellentissimi DN. HEINRICI OPITII, Hebrææ reliqvarumq; Orientalium Lingg. in eadem Academia Holsat. Profess. Publ. famigeratissimi, qvi hæc studia tam calamo qvam voce juxta methodum VVasmuthianam fœcunde propagare, auditoribus suis Heliconios illos liqvores dextre instillare, & omnium impendere se usui & saluti semper est promtissimus. Singularem benevolentiam & paternum in me affectum, qvo me beavit, nunqvam satis possum laudare. Omni enim studio, officio & fide me adjuvit atq; adauxit, ut cinctus undiq; præstrictusq; liberali meritorum luce ingratissimus sim mortalium, nisi serena mente agnoscam, & palam ostendam. Ei enim hæc atq; alia multa secundum DEUM unice debeo, & ipsam fortunam fortunis meis anteivi, qvod svavissima, ingeniosa & solertissima ejus informatione frui potuerim. Hinc & ipse assidue in ore, in oculis, & in animo mihi est, eumq; interno pectoris cultu prosequi,

ſeqvi, & pertinaciter usqve ad ultimum vitæ halitum amare non deſiſtam. DEUS, omnis boni remunerator, eum reipublicæ literariæ qvam diutisſime ſupereſſe jubeat, & pro omnibus, in me non parca manu collatis, beneficiis cœleſti benedictionis rore abunde humectet. Hi ſunt præcipui mei doctores, (præter alios multos, a me ſæpius volutos revolutosqve) a qvibus tam muta, qvam viva voce in hac ſcientia omne id, qvod ſcio, (qvalecunqve etiam ſit ſcire meum) accepi. Et qvemadmodum olim lubentisſime omnia in auditores meos transfudi, & ſub velamine reticentiæ nihil obvolvi; ita & hanc doctrinam accentuatoriam, levi & brevi methodo adornatam, qvæ toties Jenæ, partim ab auditoribus meis, partim ab aliis qvoq deſcripta eſt, publici juris fieri permitto. Licet qvidem methodi accentuationis Hebrææ multis modis intricatæ primum fuerint, illæ tamen caſtigatæ, emendatæ, & perpolitæ jam extant. Inventis enim facile aliqvid poſſumus addere, qvod aut ad majorem ſplendorem, aut certitudinem, aut facilitatem facit. Qvid in hac re a me præſtitum ſit, dicere non eſt meum; hoc tantum dicam: brevitati ac perſpicuitati ſedulo ſtudere volui, qvum veluti ſenatusconſultum ſtatuo eſſe ſeqvendum:

Semper via brevi ducat præceptor discipulos ad delubrum sapientiæ. Huic satisfacere maximopere allaboravi, & totam hanc scientiam accentuatoriam paucissimis regulis inclusi, & ut eam a capite ad calcem, ὡς ἐν συνόψει, contemplari possis, epitomen & indicem omnium regularum, membrorum ac numerorum in usum tuum præmisi. Laudandus etiam est labor CL. DN. M. GOTHOFREDI MATHESII, Accentuationis divinæ perfecte gnari, Amici valde mei & e paucis, qvi in edendo hoc scripto omnia observavit diligentissime, meq; absente sphalmata, qvæ alias in tanta ignorantiæ nocte facile irrepserint, curate expunxit, & totus in eo fuit, ut opusculum hocce, qvantum fieri potuit, distincte prodiret. Tu, *LECTOR BENEVOLE*, bono hanc methodum aggredere animo, & strenue tuas vires periclitare, experieris magno gaudio, qvod ex ea proprio Marte, si velis, hanc scientiam accentuatoriam tibi possis acqvirere. DEUS TRINUNUS sit tecum, & impleat cor tuum omni superna luce & gratia! Ut autem ineffabilem & egregium divinæ accentuationis usum in eruendis genuinis textus Vet. Test. sensibus penitus cognoscas, imposte-

rum

rum per aliqvot decadas textuum Biblicorum, qvorum magnam collegi copiam, ex his regulis & principiis per DEI gratiam feliciter jactis, delibandum tibi propinabo; ubi & aurea [qvæ vocant] axiomata luculenter declarentur, qvæq; instar trutinæ sunt, juxta qvæ falsa interpretamenta sunt examinanda. Sicuti etiam DEO vitam sanitatemq; concedente peculiari tractatu ex infallibili duplicis accentuationis ministerio, veram decalogi divisionem ὀφθαλμοφανερῶς proxime demonstrabo, & spurias accentuum lectiones, tam in manu-scriptis, qvam impressis codicibus occurrentes, in qvibus accentuum adversarii suum imprimis ponunt præsidium, firmissimis rationibus, veluti spongia delebo. Interim optime vale, *LECTOR CHRISTIANE*, & utere his præceptis accentuatoriis feliciter, resq; tuas bene age in DOMINO. Dabam Neagoræ e Museo meo, ipsis Calendis Septembris, A. χριστογονίας M. DC. LXXXVI.

VIRO

Perqvam Reverendo atq; Clarisſimo

DN.
M. DANIELI WEIMARO

S. P. D.

AUGUSTUS PFEIFFER,

D. Prof. Publ. & Eccleſiaſtes
Lipſienſis.

ACcentuum *rationem multis ſeculis a plerisq; vel ignoratam penitus, vel non ſatis intellectam fuiſſe, ſatis ſuperq; loqvuntur labores eorum, qvi ante* SAM. BOHLIUM *doctrinam iſtam tradere conati ſunt, qvales autor* שער הנגינות *ſ.* portæ Accentuum, R. CALONYMUS App. ad Gramm. Abr. Balmes, de accentibus, R. JUDA BEN BILHAM in טעמי המקרא *ſive* de accentibus SSæ, ELIAS LEVITA in טוב טעם *&c. & e Chriſtianis*, J. REUCHLINUS & SEB. MüNSTERUS de accentibus, VAL. SCHINDLERUS Gramm. l. 4. de Proſodia, AUG.

SEB. NOUZENUS L. de Literar. Vocal. & Accentuum Ebr. naturâ; J. AVENARIUS Gramm. P. 2. p. 344. sive de Accentibus, FRANC. JUNIUS Gram. l. 4. de Prosodia, CHRIST. HELVICUS Institut. Gramm. P. 4. de Prosodia, JOH. BUXTORFIUS Thes. L. 1. c. 5. de Accentibus, IS. GRONBECCIUS Instit. Accentuum, ABR. GIBELIUS Artif. accentuum, *& si qvi sunt alii. Omnes enim illi* accentuationem prosaicam *minus perfecte tradunt*, metricam *vero vix leviter attingunt. Penitius vero accentuationis arcanum non inspexit modo, sed & aliis pandit Cl.* SAM. BOHLIUS, *uti testantur* Tabulæ ejusdem VIII.-XIII. *&* disputationes diversæ, *nam* Apodixis *ejusdem* accentuatoria *edita non est. Eum excepit* CASP. LEDEBURIUS, (*qvo manuductore & nos olim ad hæc sacra usi sumus*) *edidita,* שלשלת המקרא catenam Scripturæ sacræ. *Horum laboribus usus qvidem est, at utriusq, diligentiā superavit* DN. D. MATTH. WASMUTHUS, *Fautor noster & in Christo Frater venerandus; in* Institut. Methodica Accentuationis: *Ejus enim opera, si perfectionem doctrinæ spectes, qvid in hoc genere addi qveat, vix video. Non improbanda interim est eorum industria, qvi per compendia tradere conati sunt hanc doctrinam, ad*

qvam pleriqve ideo adhuc nauseare, eamq; mirari malunt, qvàm ambire, qvod multis difficultatibus implicita, atq; adeò inaccessa videatur: Huic præjudicio occurrere atq; abstergere hanc maculam conati nos sumus manuductione nostra ad Accentuationem. *Idem tentarunt ELIAS SCHNEEGASS, PHIL. LUDOV. HANCKENIUS, H. OPITIUS, CLAMER. FLORINUS, GEORG. SAM. DÖRFFELIUS & alii. His nunc accedis, Clarissime* VVEIMARE, *& tuum qvoq; ἐπιβάλλου μέρος addis præsenti Tractatu, qvē ita conscriptum esse, hic publicè testamur, ut valde stupidum esse oporteat, qvi vel accentuationis divinæ certitudinem adhuc negare, vel ejus rationem capere minùs qveat. Macte hac tua virtute, Vir Clarissime, &, si qva in hoc studiorum genere elaborata adhuc habes, ea promere potiùs, qvàm premere labora. Gratias Tibi debent illi, qvi compendiariam viam ad hæc sacra amant, & exspectat te præcipuum egregiorum conatuum præmium, æternæ scilicet famæ solatium. Vale in Domino, & mihi favere perge.*

Scripsi præproperè Lipsiæ A. 1686. d. 4. Octobr.

Est

Est vere dictum: grandes modo grandia laudant,
& parvum parvi pendere sæpe solent.
Ast aliter JESUS noster, qui spernier haut vult
ex minimis unum, hoc docet ipse die.
Quod merito, FRATER, perpendis, puncta docendo,
in qveis doctrinæ magna momenta latent.
Hæc fructus multum producent semina parva,
dum jota codex continet ille sacer.
Accino cordicitus, nec sum tibi vanus haruspex,
His minimis crescent maxima lucra, sat est.

Hæc Festo Michaelis Archangeli fratri tractatum de accentuatione edituro ex Pölwicensi museo properanter transmittit

Christianus Weimar,
Pastor.

Codicis *Accentus* veteris, diversaq; puncta
Imperii formam sistere, credo, qveunt.
Induperatorum bini sacra munia præstant;
Quinq; gerunt *Regum* nomine req; vices;
Suntq; *Duces octo*, *Comites* qvibus addere *senos*
septem cum *Servis* pagina sancta solet.
Ducitur id merito divini munus amoris,
grandeq; Christiadum relligionis opus.
WASMUTHIUS, toto Scriptor celeberrimus orbe,
Felici pridem reddidit illa manu.

OPI-

OPITIUS seqvitur, Clarii lux clara Senatus,
atq; Altenburgi gloria magna suæ.
Talia, mi WEIMAR, studio vestigia magno
calcans, ingenuo pignore laudis ovas.
Inclyta Salaidum, Te præceptore, juventus
hæc qvondam docili dogmata mente bibit.
O qvoties eadem prelis expressa videre
gestiit, & libris associare suis.
Qvæ voluit, rata sunt; fausto nam sidere tandem
in publicas veniunt, Te patiente, manus.
Commoda sic viridi præstas laudanda catervæ,
atq; perennabit nomen in orbe tuum.
Florida Te pariter, *Dulcissime*, fama beabit,
auxilio cujus cuditur hicce liber.
Vestraq; dexteritas, venientia secula dicent,
Imperii sancti mystica puncta dedit.

Clarissimis
doctissimi Operis, Auctori atq;
Editori,
Amicis a condiscipulatu sibi conjunctissimis,
L M Q
f.

M. JOH. Müller/ Mylavia-Variscus,
Lycei Altenb. ConR.

I. N. J.

I. N. J!

TABULA SYNOPTICA DOCTRINAE ACCENTUATIONIS HEBRAEAE

Præmisſis Prolegomenis

agit

REG. I. de dictamine Grammatico, ſeu de vocum textus V.T. examine.

MEMBR. I. de vocum conſtructione ve' diſtinctione. p.7–13.

II. de vocum bis conſtructarum ſeparatione. p.13–18

REG. II. de dictamine Logico, ſeu de diſtinctionum proportione & qvantitate.

MEMBR. I. de ſedibus diſtinctionum vel majoribus vel minoribus in terminis propoſitionum. p.18–22.

II. de iisdem intra propoſitiones. p.22–27.

REG. III. de poſitu accentuum regulari.

SECT. I. in libris proſis.

MEMBR. I. de conſecutione imperatoris respectu. p.29.

II. de conſecutione ejusdem reſpectu regum, p.29–32.

III. de conſecutione regum. p.33–35.

IV. de conſecutione ducum. p.35–38.

V. de ſervis dominorum. p.38–39.

SECT. II. in libris אמ״ת ſ. metricis.

MEMBR. I. de conſecutione imperatoris : ‾ reſpectu regum ‾ & ‾. p. 41–

II. de conſecutione ejusdem reſpectu ducis _ : p. 41–42.

III. de conſecutione regum ‾ & ‾. p. 42.

IV. de conſecutione ducum ‾ _ & _. p. 43

V. de conſecutione comitis majoris _. p. 45.

VI. de ſervis dominorum. p. ead. – 48.

REG. IV. de poſitu accentuum irregulari.

SECT. I. in libris proſis.

MEMBR. I. de anomaliis imperatoris : ‾ in vicariatu ‾. p. 48.

II. de anomaliis imperatorum : ‾ & ‾, p. 50.

Num. (1.) in vicariatu regum. (2.) in ditione duarum vocum per ſervum copulandarum. (3.) in ſubſtitutione ſubdiſtinctivi pro ſervo in voce 3 ditionis. (4.) ‾ in ſubſtitutione _ pro _.

III. de anomaliis regum, p. 52.

Num. (1.) in vicariatu ducum. (2.) _ & _ in ditione 2 vocum per ſervum conjungendarum. (3.) Regum omnium in ſubſtitutione ſubdiſtinctivi pro ſervo in voce 3 ditionis. (4.) _ & _ in ſubſtitutione minoris pro majore in voce 4 ditionis. (5) Regum omnium in ſubſtitutione minoris repetiti pro majori. (6.) ‾ & _ in ſubſtitutione _ Sakephkatonis proprii pro majori _. (7.) _ in ſubſtitutione repetita _ pro majori _.

IV. de anomaliis ducum, p. 59. - 73.
Num. (1.) in vicariatu ֔ & ֒. (2.) in variis subdistinctionum sedibus, bis, ter, & sæpius immediate subdistingvendis. (3.) in ditione mediata. (4.) in ditione 2 vocum per servum copulandarum. (5.) in substitutione subdistinctivi pro servo in voce 3 ditionis.
V. de consecutione comitum. p. 74. - 77.

SECT. II. in libris אמ״ת s. metricis.

MEMBR. I. de anomaliis imperatoris ֑ respectu regum, p. 78.
Num. (1.) in vicariatu ֝. (2.) in vicariatu ֗.

II. de anomaliis imperatoris ֑ respectu ducis ֔ p. 81.
Num. (1.) in vicariatu ֔ in 2da voce distingvenda. (2.) in ditione 2 vocum. (3.) in ditione immediata bis subdistingvenda.

III. de anomaliis regum, p. 83.
Num. [1.] in ditione 2 vocum per servum copulandarum. [2.] in voce 2 subdistingvenda. [3.] in voce 3 subdistingvenda.

IV. de anomaliis ducum, p. 88. - 93.
Num. [1.] ֔ in voce sua subdistingvenda. [2.] ֥ vicarius ֔ in voce ditionis vel 3. vel 2. subdistingvenda. [3.] ֣ vicarius ֔ in voce 3 subdistingvenda. [4.] ֑ & ejus vicarii ֥ in 2 voce subdistingvenda. [5.] ֥ vicarii ֥ in voce 2 a suo domino ֔ denuo in voce 2 a se subdistingvenda. [6.] ֔ vel ֗ vicarii in voce 2 ab ֝. [7.] ֑ ֓ & ֔ in substitutione ֣ pro ֑. [8.] ֑ & vicarii ejus ֥ ֓ & ֔ in ditione mediata. [9.] eorundem in ditione immediata. [10.] ֔ in ditione 2 duarum vocum per servum copulandarum.

V. de anomaliis comitum, p. 94.
Num. [1.] subdistinctivi. [2.] subdistinctivi vicarii. [3.] in substitutione pro. [4.] vicarii sc.
VI. de inscriptione s. titulis Psalmi. ead.

Reg. V. de accentibus euphonicis.

Membr. I. Num. [1] Psik. [2.] Metheg. [3.] Makkaph. p. 95.
II. de substitutione Methegi pro servis in libris prosis. p. 96.
III. de eadem in libris אמת s. metricis. p. 98.

Reg. VI. de duplici accentuatione.

Sect. I. in Decalogo.

Membr. I. de versiculorum in præceptis contentorum accentuatione. p. 100
II. de præceptorum accentuatione. p. 102.
III. de accentuum versicularium & præceptivorum combinatione. ead.

Sect. II. in Locis Piscatis. p. 104

Membr. I. de partium versus Piscati separatim sumtarum accentuatione. p. 105.
II. de partium versus Piscati conjunctim sumtarum accentuatione.
III. de accentuum partium versus Piscati tam separatim qvam conjunctim sumtarum combinatione. p. 106.

Δ. T. Θ.

Doctri-

Prolegomena.

בהניא

DOCTRINÆ
ACCENTUATIONIS HEBRÆÆ
Prolegomena.

§. 1.

ACcentus Hebræi ſunt conjunctionum & diſtinctionum characteres, congruentisq; pronunciationis indices; Eorum enim munus eſt, vocum ac ſententiarum ſpatia determinare, & vocis ſyllabas conveniente elevatione vel depresſione moderari.

§. 2. Hinc ſunt Accentus vel

(I.) Tonici, a tono, qvem pleriqve occupant, ita dicti, & qvidem

(α) *Diſtinctivi* ſeu *domini* ſunt:

, ׃סִלּוּק Silluk, (i.e. *terminus, periodus,*) cui perpetuo duo puncta ſubalternatim poſita adduntur, qvæ vocantur סוֹף פָּסוּק Soph paſuk, (*finis verſus*) & fidelisſimi ſunt Silluki ſatellites, verſiculum ſemper claudentes.

אַתְנָח vel אַתְנַחְתָּא Atnach vel Athnachta, (*qvies, ſeu reſpiratio, qvam is maximam facit intra verſum proſaicum.*)

סְגוֹלְתָּא Sgholta, (*qvod eſt Seghol inverſum.*)

זָקֵף קָטֹן Sakeph katon, (*erector parvus.*)

זָקֵף גָּדוֹל Sakeph gadhol, (*erector magnus.*)

טִפְחָא Tiphcha, (*palma.*)

רְבִיעַ Rbhia, (*cubans, quia medio literæ incubat,*) & in proſis vicarius ejus eſt שַׁלְשֶׁלֶת Schalſcheleth Pſikatus, (*catena diſtingvens, tribus nodis conſtans.*)

זַרְקָא Sarka, (*ſparſor.*)

פַּשְׁטָא Paſchta, (*extenſor, inclinans.*) Ejus vicarius eſt יְתִיב Ithibh, (*ſedens ſcilicet ante primam vocis vocalem.*)

תְּבִיר Tbhir, (*fractus, qvia figura fracta veluti pingebatur.*) Ejus vicarius audit מֵרְכָא כְפוּלָה Merca chphula, (*Merca duplicatus.*)

פָּזֵר Paſer, (*diſperſor.*) Ejus vicarius eſt קַרְנֵי פָרָה Karnephara, (*cornua vaccæ.*)

תְּלִישָׁא גְדוֹלָה Tliſcha ghdhola, (*evulſor magnus.*)

גֶּרֶשׁ Gereſch, (*expulſor.*) Ejus vicarius eſt גֵּרְשַׁיִם Graſchajim, (*expulſor geminus.*)

Hiſce annumerandus eſt פְּסִיק Pſik, (*diremtor,*) qvi nunqvam tamen ſolus ponitur, ſed vel cum domino, vel cum ſervo qvodam conjunctus apparet.

(β) *Conjunctivi* ſeu *ſervi* ſunt

מֵרְכָא Merca, (*productor.*)

מוּנַח Munach inferior vel ſuperior, (*ſella, vel vacua qvaſi tuba.*)

מַהְפַּךְ Mahpach, (*inverſa qvaſi tuba.*)

דַּרְגָּא Darga, (*gradus ſcalæ.*)

קַדְמָא

קַדְמָא Kadhma, (*præcurſor ſcilicet Gereſchi.*)

תְּלִישָׁא קְטַנָּה Tliſcha ktanna, (*evulſor parvus.*)

יֶרַח Jerach, (*luna corniculata.*)

Hi ſervi tamen fere omnes certis conditionibus vicarii ſuorum dominorum, & legati ſubdiſtingventes fieri poſſunt. Occurrunt & alii ſervi in libris metricis, nempe Tiphcha non-anterior, & Sarka non-poſterior, conſervus Mahpachi & Mercæ in eadem voce, de qvibus infra.

Reſtant adhuc alii accentus tonici, qvi ex adductis componuntur, & inde compoſiti audiunt, ſuntq; *Merca Mahpachatus*, *Rbbia Gereſchatus*, *Kadma Pſikatus*, *Mapach Pſikatus*, *Munach Pſikatus*; & horum qvilibet ſuo gaudet dominio, niſi Munach Pſik tantum euphonicum habeat.

Vel (II.) Euphonici, (a nonnullis Rhetorici nominati,) qvi tonico præmiſſi lectionis curſum vel inhibent, vel promovent & urgent: atqve illi qvidem, qvum decore lectionem vocis aut ſyllabæ ſuſpendunt, Grammaticis רסני הקריאה *habenæ lectionis* vocantur. Et ſunt ſeqventes:

פְּסִיק Pſik, (*diremtor,*) qvi inter duas voces ſcribitur, & ſervo cuidam ſemper apponitur, v. g. Jer. XXIII. 6. יְהוָה׀ צִדְקֵנוּ׃ *Dominus juſtitia noſtra.*

מֶתֶג Metheg, (*frenum vel retinaculum,*) ſyllabæ apponitur ſuſpendendæ paululum, ne pronunciatio vocis indecora ac diſſona fiat, ut הָאָדָם. His etiam alii סוֹף פָּסוּק Soph Paſuk annumerant. vid. Buxt. Tib. pag. 279.

Promovet vero lectionem

מַקֵּף Makkaph, (*connexio,*) & eſt linea transverſa duabus vel pluribus vocibus interpoſita, qvas ita connectit, ut uno efferantur accentu tonico, v. g. Gen. I. 29. אֶת־כָּל־הָעֵץ.

NOTA.

(1.) Sunt qvidam accentus, qvi alia habent nomina: Nempe Tiphcha etiam טַרְחָא Tarcha (*labor*) & immediate ante Sillukum & Athnachum positus מְאַיְלָא Majla, (*arietinum cornu*) dicitur. Merca chphula nominatur qvoqve תְּרֵין חֻטְרִין Tren chütrin (*duæ virgulæ.*) Karnephara dicitur פָּזֵר גָּדוֹל Paser gadhol, (*dispersor magnus.*) Tlischa ghdhola תַּרְסָא Tarsa (*clypeus*) vocatur; Gerefsch qvoqve טֶרֶס Teres, & si Kadhma præco ejus præcesserit אַזְלָא Asla, (*ambulans*) & Graschajim etiam טִרְסַיִם Trasajim appellatur. Darga שׁוֹפָר גַּלְגַּל Schophar galgal, (*tuba revoluta aut reflexa.*) Munach שׁוֹפָר יָשָׁר Schophar jaschar, (*tuba recta.*) & Mahpach שׁוֹפָר הָפוּךְ Schophar haphuch, (*tuba inversa*) nominatur. Munach Psikatus לְגַרְמֵהּ Lgarme, seu לְבַדּוֹ Lbhaddo, (*solus.*) Munach ultimæ syllabæ imprimis ante Athnach, Sakephkaton & Sarka positus, עִלּוּי Hillui, (*exaltatus,*) & a principio positus מְכַרְבֵּל Mcharbel, (*involutor vocis*) vocatur. Kadhma, si loco Methegi adhibetur מַזֶּה Masse audit. Præterea Merca Mahpachatus seu compositus a nonnullis Merca Ithibhatus; Kadhma & Mahpach Psikatus appellantur Paschta & Ithibh Psikatus; Sed falso, qvia in libris אמ״ת seu metricis Ithibh & Paschta plane non occurrunt.

(2.) Accentus similem figuram habentes discernuntur ex stationibus suis, ut: Silluk a Methego differt, qvod ille semper in tono, hic ante tonum existat; e. gr. גְּבוּרָתֶךָ׃. Paschta ultimam vocis literam occupat, ut: אָמַר. Kadhma vero illam literam, qvæ tonum habet: ut: אָמַר; Nisi tonus simul in ultimam incidat, tunc cognoscitur ex socio.

v. g.

v. g. וְאָמַרְתָּ Ithibh ſemper ante primam vocis ſuæ vocalem locatur, ut: חָסֵר ׀ פִּי. Mahpach autem poſt illam ſcribitur, hoc modo: פִּי, חָסֵר. Rbhia medio literæ incubat; Punctum Cholem vero lateri literæ apponitur, ut: תֹּהוּ.

(3) Omnes accentus diſtinctivi ſupra vocem ſuas habent ſtationes, ſi exceperis hos VI. : _ _ _ _ _ & _. Omnes vero ſervos infra vocem ſcribi invenies, præter duos proſaicos _ ˊ _ & _ _, & metricos duos _ _ & conſervum _ ~ _.

(4) Accentus ob conſecutionem duplicem, proſaicam ſcilicet & metricam, proſaici ſunt & metrici, olim a Doctoribus hujus ſcientiæ ita nominati. Illi in libris proſaicis, hi in metricis ſeu in tribus libris אמת h. e. אִיּוֹב Hiob, a verſu 2. cap. III. usqve ad verſum 6. cap. ult. מִשְׁלֵי Proverbiis, & תְּהִלִּים Pſalmis reperiuntur. Sunt autem ſolis libris proſaicis ſeqventes XIII. uſitati: _ _ _ _ (Paſchta) _ (Ithibh) _ _ _ _ _ (ſimplex,) _ _ _. Et in metricis V. nempe _ _ _ anterior, _ & conſervus _ ~ _ tantum adhibentur. Reliqvi tam in metricis, qvam proſaicis occurrunt.

(5.) Accentus qvidam ſunt vel præpoſitivi, ut _ cum Rbhia compoſitus, _ anterior, _ (Ithibh) _; vel poſtpoſitivi, ut _, _ ~ _, _ (Paſchta) & _.

§ 3. Qvoniam etiam nonnulli termini in hac doctrina accentuatoria reperiuntur, qvi ab accentuatoribus melioris doctrinæ gratia excogitati ſunt, illorum mentio, ac brevis & perſpicua enodatio hic qvoq; fieri debet, ne remoram diſcentibus poſtea injiciant. Qvare ſeqventia obſerva:

(α) Accentuatio ſub ſchemate alicujus reipublicæ repræſentatur; ideo qvoqve accentus diſtinctivi dividuntur in imperatorem, (ejusq; vicarium in proſaicis) reges, duces, comites, barones &c. uti docebit reg. III. tabb. mnem.

 (β) Re-

(β) *Regii accentus* seu domini omnes communi nomine vocantur *distinctivi*, & sic in se & absolute considerantur. Si vero respectum inter se invicem habent, tunc sunt vel distinctivi, vel subdistinctivi. *Distinctivus* stricte sic dictus est, qvi ditionis seu territorii cujusdam est dominus. Talis est perpetuo: ◌ֽ. Reliqvi omnes respectu: ◌ֽ sunt *subdistinctivi*, vel *minores* vel *majores*, prout vel majori vel minori dignitatis gradu gaudent; atqve iterum vel *immediati* vel *mediati*, prout immediate vel mediate ab eo dependent; respectu vero subditorum suorum, qvi ab iis, tanqvam ditionis dominis ponuntur, sunt etiam distinctivi, v. g ◌֑ respectu: ◌ֽ est subdistinctivus, respectu verò ◌֖ vel ◌֔ suæ ditionis, vel ◌֗ est distinctivus. Vel: Rex respectu imperatorum est subdistinctivus, respectu ducum est distinctivus. Sic qvoqve cum reliqvis res se habet.

(γ) *Initium lectionis* fit ab initio versus; sed *initium accentuationis* a fine versiculi sumitur. Inde qva dictamen grammaticum & logicum (reg. I. & II.) *seqvi* est, qvod à sinistra; *præcedere* vero, qvod a dextra stat. Contra vero qva consecutionem accentuum tam regularem, qvam irregularem (reg. III. & IV.) *seqvi* dicitur, qvod a dextra; & præcedere, qvod a sinistra est.

(δ) *Ditio* (qvæ & aliis territorium seu incisum dicitur) est vocum series, cui accentus distinctivus aliqvis præest. Estq; vel *mediata*, si dominus ditionis subdistinctivo cuidam imperium cedit, vel *immediata*, si ipsemet per integram ditionem dominium exercet, non mediantibus aliis. *Utraq;* est vel *ampla* seu *augusta*, in qva plures dantur voces; vel *angusta*, qvæ una tantùm vel duabus vocibus constat. Ampla seu major ditio etiam intermedias minores sub se habere potest, qvas qvoqve nonnunqvam habet, & ideo *mixta* dicitur.

(ε) *Voces laborantes* sunt, qvæ ante tonum vocis aut plane nullam aut non plures una habent syllabas, ut אִישׁ, אָדָם, שְׁמַרְתִּי, sunt voces laborantes. Sed vox הָאָדָם non laborat.

NOTA:

Nota: Schva mobile post vocalem longam, vel longæ vicariam, hic censetur facere syllabam, v. gr. פִּקְרִי non est vox laborans. E contrario autem non constituit syllabam in accentuum ratione punctum primarium Schva concisi, ut: יַעַמְדוּ. Nec etiam ו, si Vav Schvati vices gerit, ut: וּמוֹשָׁב; Hæ voces sunt laborantes.

(ζ) *Voces per lineolam Maccaph copulatæ* pro una voce habentur, v. g. וְאֶת־כָּל־לֵב. Si vero loco Methegi positus est accentus tonicus, (sive sit distinctivus sive conjunctivus,) vox illa pro duabus sumitur, ut הָעֵצִים. vid. reg. V. m. 1. n. 3.

REGULA I.

De DICTAMINE GRAMMATICO.

Seu, de

Vocum textus V.T. conjunctione & distinctione.

MEMBR. I.

VOces Hebrææ immediate in eadem propositione sumtæ, si habent nexum syntacticum, conjunguntur; sin minus, distingvuntur.

Ἔκθεσις.

EXhibet hæc regula dictamen Grammaticum, ita dictum, qvod ex syntaxeos regulis voces textus V T. vel conjungendas vel separandas esse docet. Voces enim Hebrææ, qvæ in una eademq; stant enunciatione, & immediate se invicem subseqvuntur, syntactice sunt considerandæ, an scilicet ad regulam aliqvam syntacticam spectent. Sciendum autem est, qvod minime saltus in examinandis vocibus fieri debeat; ubiqve enim daretur con-

strudio.

ſtructio, cum omnis propoſitio ſeu enunciatio per verbum, qvod caſus nominum, pronominum, ut & particulas regit, continua qvadam gaudeat cohærentia; ſed ſemper voces duæ, in eadem propoſitione immediate ſe ſubſeqventes ſunt ſumendæ, & perpendendæ, an nexum habeant ſyntacticum. Earum poſterior cum proxime ſeqvente denuo eadem ratione conſideranda. Et ſic etiam cum reliqvis vocibus eſt agendum, usqve dum finis veniat propoſitionis, ubi diſtinctio aliqva major intercedat. Qvæ itaqve voces ſyntactice cohærent, ſigno qvodam ſemilunulæ figuram repræſentante h. m. ⁀ poſſunt conjungi; Si vero nulla ſyntaxeos applicari poteſt regula, voces inter ſe invicem diſtinctionis charactere, qvi virgula hujus figuræ | fieri poteſt, ſeparantur. Et hæ conjunctionum & diſtinctionum notæ ab accentuatoribus hodie communiter adhibentur, v. g. Gen. I. 6.

| וַיֹּאמֶר⁀אֱלֹהִים | יְהִי⁀רָקִיעַ | בְּתוֹךְ⁀הַמָּיִם |

aqvarum medio-in expanſio fiat Deus dixit-Et

Hic etiam notandum, qvod ea, qvæ Chaldaice a viris Θεοπνεύστοις ſunt ſcripta, non excludantur, ſuntq; Eſd. IV. a verſu 7. usqve ad verſ. 26. cap. VII. Jer. X. 11. Dan. II. à verſ. 4. usqve ad finem capitis VII. Nam parem plane cum Hebræis & diſtingvendi & conjungendi rationem habent. Melioris vero doctrinæ gratia paucis dicemus, qvid res ſit. CONSTRUCTIO VOCUM EST

I. NOMINIS, qvæ fit

(α) *ob regimen*, ut צִדְקַת יְהוָה *juſtitia Domini*. Huc etiam pertinent illæ conſtructiones, qvæ regimini haud disſimiles ſunt, ut Hiob IX. 3. אַחַת מִנִּי־אָלֶף *unus è millibus*, i. e. *unus millium*. Gen. II. 21. אַחַת מִצַּלְעֹתָיו *una de coſtis ejus*, i. e. *una coſtarum*. Jerem. XXIII. 23. אֱלֹהֵי מֵרָחֹק *Deus e-longinqvo*, i. e. *longinqvæ abſentiæ*. Item qvando infinitivus formam nominis induit, ut Ruth I. 1. בִּימֵי שְׁפֹט הַשֹּׁפְטִים *in diebus judicare judices*, i. e. *in diebus imperii judicum*. Et ſi ſtatus abſolutus

pro

pro constructo ponitur, ut Jes. XLII. 25. חֵמָה אַפּוֹ *excandescentia iræ suæ.* Prov. XXII. 21. אֲמָרִים אֱמֶת *verba veritatis.* Sic Num. XXI. 14. Deuteron XVI. 21. Ps. LX. 5. E contrario constructus etiam pro absoluto stat, ubi genitivus sensualis qvandoq; latet, vel in præcedente, vel in seqvente nomine, qvod repeti debet; adeoq; ob hoc regimen non nectitur. v. g. Prov. XI. 6. בְּהַוַּת בֹּגְדִים יִלָּכֵדוּ *in pravitate* (perfidorum) *perfidi capientur.* Psalm. CXVIII. 14. עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ *robur-meum & -cantio* (roboris mei) *Dominus.* Sic Ps. LVIII. 5. LXXIV. 19. Job. XVIII. 2. Jesa. XIV. 6. XXXIII. 6. Amos VI. 6.

(β) *Ob appositionem*, ut מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה *Rex Salomo.*

(γ) *Ob copulationem per literam* ו *in eadem propositione* אָב נָאֵם *Pater & mater.* Qvo etiam referenda sunt duo nomina sine copula ו, ut Deuteron. II. 27. בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ *per-viam per-viam.* Ez. XXI. 9. חֶרֶב חֶרֶב *gladius gladius.* Sic Gen. XIV. 10. Lev. XV. 2. XXIV. 15. Num. XVII. 2. Deut. XVI. 20. Nectuntur hoc modo etiam adjectiva, ut Eccl. VII. 25. עָמֹק עָמֹק *profundum profundum*, i. e. *maxime profundum.* Genes. XXV. 30. 1. Sam. II. 3. Jud. XI. 25. Prov. XX. 14. ut & adverbia, v. g. מְאֹד מְאֹד *valde valde*, Num. XIV. v. 7. Exod XXIII. 30. Ez. XLII. 15. &c.

(δ) *Ob adjectivum* nomini suo appositum, vel in eodem genere, numero & casu, ut: Ps. CXXXVI. 17. מְלָכִים גְּדֹלִים *reges magni*, vel in diverso, qvando qvalitas aut modus describitur, ut Ps. XXIV. 4. נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב *mundus volis & -purus-corde.* Jer XXXII. 19. גְּדֹל הָעֵצָה *magnus consilio.* Item si adverbium pro adjectivo ponitur, ut Proverb. III. 25. מִפַּחַד פִּתְאֹם *a-pavore subito*, i. e. *subitaneo.* Prov. XV. 24. מִשְּׁאוֹל

 מָטָּה

מִקֶּבֶר *a-sepulchro infra*, i.e. *inferiore*. Huc etiam numeralia referuntur.

(ε) *Ob particulam*, (præpositionem, adverbium, conjunctionem, interjectionem, aut particulam אֶת notam accusativi & nominativi,) ex. gr. אֵת הַשָּׁמַיִם | וְאֵת הָאָרֶץ *τὸ cœlum* | *& τὴν terram*. בֵּין הָאוֹר *inter lucem*. כִּי עֵירֹם *quod nudus*, אֵי אָחִיךָ *ubi frater-tuus*. הִנֵּה עֲבָדַי *ecce servi-mei*.

II. Verbi, fitq;

(α) *Ob concursum duorum verborum*, qvorum posterius in infinitivo vel nude, ut: אָבוּ שְׁמוֹעַ *voluerunt audire*; vel cum præfixo ל ponitur, ut: אָבוּ לִשְׁמוֹעַ. ut & ob ejusdem verbi geminationem, ut: אָכֹל תֹּאכֵל *comedēdo comedes*. Jes. LII. 11. סוּרוּ סוּרוּ, *recedite recedite*. Ez. XXII. 2. הֲתִשְׁפֹּט הֲתִשְׁפֹּט אֶת־עִיר הַדָּמִים *nonne-judicabis nonne-judicabis civitatem sangvinum?*

(β) *Ob copulam* ו *in eadem propositione*, ut Genes. I. 28. פְּרוּ וּרְבוּ *crescite & fructificate*. Si autem duo verba duas propositiones constituant, ו non conjungit duo verba, sed tantum duas propositiones, intercedente distinctione qvadam, ut: Esd. IV. 14. שְׁלַחְנָא | וְהוֹדַעְנָא לְמַלְכָּא *misimus*, | *& significavimus regi*.

(γ) *Ob immediatam nominis vel pronominis cohærentiam syntacticam*, sive ea præcedant sive seqvantur, ut: בָּרָא אֱלֹהִים *creavit Deus*. וְרִבְקָה אָמְרָה *& Rebecca dixit* Sive nude ponantur, ut עָבַדְתָּ אֱלֹהִים *serviisti Deo*. קָרָא לַיְלָה *vocavit noctem*. Sive cum literis בכלם & particulis אֶל, אֵת, מִן, עַל, עִם &c.

&c. conſtruantur. v. g. יִרְבֶּה בָּאָרֶץ *multiplicet-ſe in-terra.* וְהָיוּ לְאֹתֹת *fac ſecundum-hoc.* עֲשֵׂה כַּזֹּאת *&-ſint in-ſigna.* יֹצֵא מֵעֵדֶן *egrediens ex-Eden.* לְהַשְׁקוֹת *ad-irrigandum hortum.* אֶת־הַגָּן וַיָּבֵא אֶל־הָאָדָם *&-adduxit ad-hominem.* יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ *volet ſu-per-terram.* יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ *aſcendet e-terra.* Ita qvoq; vocativus cum verbo ſecundæ & primæ perſonæ ob genium hujus lingvæ conſtruitur, ut: Geneſ. XLVIII. 19. יָדַעְתִּי בְנִי *novi fili-mi.* His obiter ſaltim notetur, qvod participium modo conſideretur ut nomen, & ſic habet conſtructionem nominis, non obſtantibus etiam particulis inſeparabilibus מלב, & ſeparabilibus אֶל, אֵת, עַל &c. modo ut verbum, & ſic ſeqvitur conſtructionem ſui verbi, v. g. קֹנֵה שָׁמַיִם *poſſeſſor cœli*, & קֹנֶה אֶת־הַשָּׁמַיִם *poſſidens cœlum.* מְאִירַת עֵינַיִם *illuminans oculos.* יֹשְׁבֵי בָאָרֶץ *habitatores terræ*, ſeu *habitantes in terra.* הֹלְכֵי עַל־דֶּרֶךְ *ambulatores viæ* ſeu *ambulantes ſuper viam.*

(δ) *Ob particulam*, (adverbium, conjunctionem & interjectionem,) ut; כִּי שָׁמַעְתָּ *qvia audiviſti.* עַד שׁוּבְךָ *usq; reverti te.* לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ *ad-non comedendum-ex-ea.* אָז הוּחַל *tunc cœptum eſt.* וַיִּרְבּוּ מְאֹד *&-multiplicati-ſunt valde.* וַעֲבַדְתַּנִי חִנָּם *& ſervies-mihi gratis.* רֵיקָם שִׁלַּחְתָּנִי *vacue dimiſiſſes me.*

NOTA.

(1.) Nominis conſtructionem imitantur nonnunqvam duæ particulæ immediate conſtructæ vel cum ו vel ſine eo, ut: אַחַר כֵּן, אַחֲרֵי כֵן *poſt ſic* i. e. *poſtea.* Sicuti & alias particulæ ante nomen, pronomen & verbum

 exiſten-

existentes plerumq; nectuntur. Genes. XXXII. 10. כִּי בְמַקְלִי *quia in-baculo-meo.*

(2) Qvotiescunq; nomen, pronomen, aut particula aliqva indeclinabilis sine verbo, qvod tamen subintelligi debet, ponitur, cum seqvente voce ordinarie habet constructionem, ut: Gen. XLIV. 26.

וְאָחִינוּ הַקָּטֹן | אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ |
Et-frater noster parvus non ipse nobiscum (est.)

(3.) Pronomen relativum אֲשֶׁר in contextu subintellectum, nexum facit, ut: Prov. IX. 5.

וּשְׁתוּ | בְּיַיִן מָסָכְתִּי
Et-bibite de vino (qvod) miscui.

הָּגֵלְנָה | עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ | Psal. LI. 10.
exaltabunt | ossa (qvæ) contrivisti.

Confer Ps. XL. 15. Huc refer etiam voces constructas mediante particula inseparabili מ״לב, ut Jesa. IX. 3. כְּשִׂמְחַת בַּקָּצִיר *secundum-lætitiam in-messe*, i. e. *qvæ est in messe.* Sic II. Sam. I. 21. Jer. XXIII. 23. Ez. XIII. 2. ubi etiam אֲשֶׁר subintelligitur. Nectitur etiam אֲשֶׁר cum alio pronomine, ut Deut. XXVIII. 14. | אֲשֶׁר אָנֹכִי | מְצַוֶּה אֶתְכֶם | *qvæ ego | præcipiens vobis |*. Item si nomen suum immediate respicit, ut Jer. XXIII. 6.

(4.) Vocula אִישׁ, qvando significat *qvisq., alter*, seqventi voci, etiam non constructæ, in eadem propositione jungitur, ut: Jes. LIII. 6. | אִישׁ לְדַרְכּוֹ | פָּנִינוּ | *qvisq. viam-suam | prospeximus |*. Pariter si bis ponitur, ut Num. V. 11. אִישׁ אִישׁ *vir vir* i. e. *qvivis.*

(5.) Est qvoq; constructio, qvando nomen ita regit alterum nomen, (cujuscunq; sit casus,) vel cum particula, vel sine ea, ut pro posteriori stare possit relativum alter, e.g. Psal.

Pſ.XIX. 3. |יוֹם לְיוֹם| יַבִּיעַ אֹמֶר| וְלַיְלָה לְּלַיְלָה
nocti nox & ſermonem eructat dici Dies

|יְחַוֶּה־דָּעַת|
.ſcientiam indicat

Ez.XXI.14. |וְהַךְ| כַּף אֶל־כָּף| *& complode | manum ad-manum.* Confer. Jer. XLVI. 12.

(6.) לֵאמֹר *dicendo* & סֶלָה *Sela* interdum cum præcedente voce nectuntur, ut Geneſ. XXVIII. 20. |וַיִּדַּר יַעֲקֹב| נֶדֶר לֵאמֹר| *Et-vovit Jacob | votum dicendo.* | Conf. Geneſ. XLII. 38. Exod. IX. 5. Joſ. III. 3. & 6. Jud. VI. 32.

|בְּפֹעַל כַּפָּיו | נוֹקֵשׁ רָשָׁע| הִגָּיוֹן סֶלָה|
. Selah meditatio impius conſtrictus eſt ſuarum manuũ opere In Pſ. IX. 17.

Confer Pſal. IV. 5. Pſal. XXI 3. Pſ. XXXIX. 6. &c. Sæpe tamen analogia etiam obtinet: ut Geneſ. XXII. 20.

|וַיֻּגַּד לְאַבְרָהָם| לֵאמֹר|
. dicendo | Abrahamo eſt annunciatum Et

Pſ. XXIV. 6. |מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ| יַעֲקֹב| סֶלָה|
. Selah | Jacob | tuam faciem qværentes

Confer Pſalm. XLVII. 5. Pſ. LXVI. 15. Pſ. LXXXIII. 9. Pſ. LXXXIX. 46.

(7.) Subjectum prædicationis qvandoq; in ſenſu diviſo a prædicato ponitur, & tunc perpetuo diſtingvitur, ut Eccleſ. II. 14. |הֶחָכָם| עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ| *ſapiens* (i. e. ſapientem qvod attinet,) *oculi-ejus in-capite-ejus.* Confer Gen. XXIV. 6. Pſ. XVIII. 31. Jeſ. LXVI. 18.

MEMBR. II.

QVotiescunqve bis continuantur immediate conſtructiones Grammaticæ, voces ejusdem naturæ aut potioris reſpectus, cohærent, & reſidua disjungitur.

Ἔκθεσις.

HEbræorum diſtingvendi ratio tam accurata eſt, ut non plures, qvam duas voces habeat conjunctas; qvare neceſſe eſt, ut accentuator voces conſtructionum bis continuatarum probe perpendat, ne ſeparandas conjungat, aut conjungendas ſeparet, v.gr. שְׁמַע דְּבַר יְהוָה *audi verbum domini.* שמע דבר conſtruitur, דבר יהוה itidem. In hisce vero conſtructionibus voces, qvæ ſunt ejusdem naturæ, aut potioris reſpectus ſunt obſervandæ. Combinantur enim

I. Voces Ejusdem Naturæ, & ſunt

(α) *Duo nomina* immediate in eadem propoſitione per copulam ו connexa, & æqva ratione cum ſuo verbo conſtructa, ut Eſ. VII. 22. |כִּי־חֶמְאָה וּדְבַשׁ| יֹאכֵל| *Nam-butyrũ &-mel* | *comedet* | Eſ. XIX. 6. |קָנֶה וָסוּף| קָמֵלוּ| *arundo &-alga* | *langvent.* | Si vero hæc duo nomina regimini ſuo vel verbo poſtpoſita ſunt, modo cohærent, modo divelluntur, ut: Joel. II. 2. |יוֹם חֹשֶׁךְ| וַאֲפֵלָה| *dies tenebrarum* | *&-caliginis.* | Eſth. I. 14. |שָׂרֵי| פָּרַס |וּמָדַי| *Principes* | *Perſiæ &-Mediæ* | Jer. V. 17. וְאָכַל |קְצִירְךָ| וְלַחְמֶךָ| *&-comedet meſſem-tuam* | *&-panem-tuum.* | Jerem. V. 17. |יֹאכְלוּ| בָּנֶיךָ וּבְנוֹתֶיךָ| *comedent* | *filios-tuos & filias-tuas.* | Exempla paſſim ſunt obvia.

(β) *Duo verba* itidem in eadem propoſitione proxime concurrentia, & idem nomen reſpicientia, ut Eſ. XXVIII. 24. |יְפַתַּח וִישַׂדֵּד| אַדְמָתוֹ| *ſulcat &-arat* | *terram-ſuam.* Zach. II. 10. |רָנִּי וְשִׂמְחִי| בַּת־צִיּוֹן| *canta &-lætare* | *filia-Zion.*

II. Voces Potioris Respectus, qvas ita dicimus

(α) *Ob regimen*, ut |שְׁמַע| דְּבַר יְהוָה| *audi verba Domini.* Ubi tamen ſemper voces regiminis genitivati arctius cohæ-

cohærent, ut Genes. IV. 10. | דְּמֵי אָחִיךָ | קוֹל
vox | *sanguinum fratris tui.*

(β) *Ob appositionem*, ut Gen. XLV. 28.

| רוּחַ | יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
.ipsorum-patris Jacobi Spiritus

(γ) *Ob intimiorem & magis propriam significationis naturam*, ut Ps. CXII. 4. | וְצַדִּיק | חַנּוּן וְרַחוּם
.justus - & misericors-& gratiosus.

Es. XXXVII. 28.

| וְשִׁבְתְּךָ | וְצֵאתְךָ וּבֹאֲךָ | יָדַעְתִּי |
novi tuum ingressum & tuum egressum & tuam-sessionem Et

(δ) *Ob constructionem adjectivi* cum suo substantivo, ut: Deuteron. IV. 36.

| הֶרְאֲךָ | אֶת־אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה |
.maximum suum-ignem tibi- videndum Exhibuit

Huc referenda etiam sunt numeralia ejusdem ordinis, qvæ tamen magis inter se, qvam cum nomine, qvo construuntur, cohærent, ut Gen. V. 28.

| שְׁתַּיִם וּשְׁמֹנִים | שָׁנָה |
annos octoginta-& duos

Gen. I. 16. | אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת | הַגְּדֹלִים |
.magna luminaria duo

(ε) *Ob constructionem verbi* cum voce posteriore, non habito respectu subjecti aut prædicati, ut Prov. III. 35.

| וּכְסִילִים | מֵרִים קָלוֹן |
.ignominia extollit stultos - Et

Prov. XIV. 29. | וּקְצַר־רוּחַ | מֵרִים אִוֶּלֶת |
.stultitiam extollit iracundus - Et

Nisi duo verba adsint ejusdem naturæ, ut Ps. XXXV. 23.

| הָעִירָה וְהָקִיצָה | לְמִשְׁפָּטִי |
.meum judicium - ad expergiscere-& Evigila

Ejus-

Ejusmodi potioris respectus exempla alia plura occurrunt, de qvibus autem his suppositis facile judicari poterit. Qvod si vero post constructiones bis continuatas adhuc proxime seqvantur aliæ, & adhuc aliæ, & sic porro, eodem modo juxta membr. II. hujus regulæ est procedendum; ubi saltem attendatur, qvod voces earum posteriores arctius cohæreant, adeoq; priores magis distingvantur, e. g. I. Reg. I. 12.

וּשְׁלֹמֹה| יָשַׁב| עַל—כִּסֵּא| דָּוִד אָבִיו|

. sui-Patris Davidis solium-super sedet Salomo - Et

ישב ושלמה habent nexum syntacticum, ישב על— etiam syntactice cohærent, jam ושלמה per virgulam | separatur; על—כסא דוד denuo construuntur, unde ישב abscinditur; דוד אביו iterum per appositionem copulantur, hinc על—כסא distinctionem accipit. Semper tamen in ter continuatis constructionibus altero qvasi oculo ad subseqventem voculam respiciendum est; si enim prima cum secunda, & tertia cum qvarta intimiorem habent nexum, distinctio fit post vocem secundam, ut 1. Chron. XIV. 15.

דָּבָר צִוָּה| לְאֶלֶף דּוֹר|

. generationes mille-in præcepit verbum

Ruth. I. 3. וַתִּשָּׁאֵר הִיא| וּשְׁנֵי בָנֶיהָ|

. ejus-filii duo & ipsa remansit - Et

NOTA.

(1.) Regulam hanc nonnunqvam impedit continua gradatio, ut Es. LII. 13. יָרוּם וְנִשָּׂא| וְגָבַהּ| מְאֹד|

. valde exaltabitur-& efferetur & tolletur

Analogice ita potius esset: *Tolletur &-efferetur* | *&-exaltabitur valde*. | Confer. Deut. XIII. 14.

(2.) Particula לֹא *non*, sive solitaria, sive cum alia particula copulata, verbo immediate seqventi semper conjungitur, non obstante etiam statu regiminis, ut Deut. XV. 7. לֹא תְאַמֵּץ| אֶל—לְבָבְךָ|

. tuum-cor obdurabis non

Ruth.

Ruth III. 1. | מָנוֹחַ | אֲבַקֶּשׁ־לָךְ | הֲלֹא
.reqviem tibi-qværam Nonne

Jer. XXIII. 23. | מֵרָחֹק | אֱלֹהֵי | וְלֹא
.longinqvo-a Deus (sum) Neq;
i. e *absentia longinqva.*

(3) In reduplicatione verbi Infinitivus cum suo verbo cohæret, ut: Num XXXV. 16.

| הָרֹצֵחַ | יוּמַת | מוֹת
.occisor morietur moriendo

Exod. III. 7. | עַמִּי | אֶת—עֳנִי | רָאֹה רָאִיתִי
mei-populi afflictionem vidi videndo

Rarissime tamen infinitivus ab eo separatur. Jer. VI. 9. XXXIX. 18. &c.

(4) Vocativus exclamationis in continuatis constructionibus distingvitur, si vero ter repetitur, primus & secundus conjunguntur, ut:

Es. XXXVIII. 3. | זְכָר—נָא | יְהוָה | אָנָּה
.memento-qvæso Domine Ah

Jer. XXII. 29. | אֶרֶץ | אֶרֶץ אֶרֶץ
.terra terra terra

(5) Pronomen אֲשֶׁר, si respicit vocem status affixi, sive (a) immediate pronomen seqvatur, sive (b) alia vox intercedat, nectitur cum secunda, tertia divulsa. Si (c) duæ voces intercedant, qvæ ob intimiorem nexum sunt conjungendæ, prima & ultima abscinduntur; Si vero (d) tam arcte non cohærent, tam priores duæ, qvam posteriores copulantur, adhibita in medio distinctione. Eadem qvoq; ratio est, si (e) אֲשֶׁר respicit particulam שָׁם *ibi*, & assumit significationem localem, *qvo* vel *ubi*.

(a) Ps. XCV. 4. | מֶחְקְרֵי—אָרֶץ | אֲשֶׁר בְּיָדוֹ
.terræ-pervestigationes ejus-manu-in cujus

(b) Ez. IX. 11. אֲשֶׁר הַקֶּסֶת | בְּמָתְנָיו |
.ejus-lumbis-in atramentarium Qvi
i. e. *in cujus lumbis.*

(c) Ez. IX. 3. אֲשֶׁר | קֶסֶת הַסֹּפֵר | בְּמָתְנָיו |
.ejus-lumbis-in scriba atramentarium Qvi
i. e. *cujus in lumbis.*

(d) Es. XXXVII. 10. אֲשֶׁר אַתָּה | בֹּטֵחַ בּוֹ |
eum-in sperans Tu Qvi
i. e. *in qvem tu speras.*

(e) Ez. IV. 13. אֲשֶׁר אַדִּיחֵם | שָׁם |
.ibi vos-propellam Qvod
i. e. *qvo ego propellam vos.*

Confer Eccl. IX. 10.

Sic & Chaldæorum pronomen דִּי respondens Hebræorum אֲשֶׁר plane eandem habet rationem, qvam hoc ipsum habet.

(6.) In ejusmodi continuatis constructionibus fit etiam nonnunqvam transpositio termini distinctivi, ubi voces ejusdem naturæ, aut potioris respectus ob sensum magis completum, ut & graviorem tardioremq; pronunciationem, nec non ob attentiorem rei contemplationem, a se invicem divelluntur, ut: Es. IX. 12.

וְהָעָם לֹא—שָׁב | עַד—הַמַּכֵּהוּ |
.suum-percussorem - ad est reversus-non populus-Et

Analogice ita voces distingvendæ essent.

Et populus | non (est) reversus ad-percussorem-suum. |

Es. XIII. 16. וְעֹלְלֵיהֶם יְרֻטְּשׁוּ | לְעֵינֵיהֶם |
.eorum-oculis-coram allidentur eorum-parvuli-Et

Regulariter, *parvuli eorum*, distinctionem acciperet.

REGU-

REGULA II.

De

DICTAMINE LOGICO.

Seu, de

Varia distinctionum proportione, & qvantitate.

MEMBR. I.

IN fine cujuslibet versiculi maxima omnium distinctionum est sedes; in medio ab hac maxima constituitur, ubi absolutior divisi versus sensus habetur; & qvidem si versiculus constat

(α) una propositione, illa ex membro II. hujus reg. dijudicanda; si

(β) duabus, in termino prioris propositionis est; si

(γ) pluribus, in termino illius est propositionis, qvæ sensum absolutiorem relinqvit; adhibita insuper, pro sensu magis magisq; completo, magna majoriq; distinctione in termino alterius, seu reliqvarum propositionum.

Ἔκθεσις.

AGit hæc regula de dictamine (qvod vocant) Logico, seu de distinctionum proportione & qvantitate. Postqvam enim in præcedente regula fuit qvæsitum, qvid sit? an distinctio, an vero conjunctio? Nunc hic qværitur, qvanta unaqvæq; esse debeat distinctio? Hæc enim distinctionum qvantitas sedulo ubiqve est observanda, tam intra propositiones, qvam in terminis propo-

propositionum, qvum æqvales distinctiones immediate concurrere in uno eodemq; territorio neqveant, qvippe qvod in versiculo existat sensus, & absolutior & minus absolutus, qvi totius accentuationis, qva distinctionum proportionem est fundamentum. Et qvemadmodum hic vel magis vel minus distingvuntur voces, ita etiam accentibus juxta reg III. & IV. exornantur. Qvare accentuator accurate distincturus sensum probe cognitum habeat necesse est. Modus vero procedendi esse potest talis: Qvoniam in fine cujuslibet versus maxima omnium distinctionum sedes est, qvæ & per se nota, qvum absolutissimus ibi detur sensus, illa virgulis aliqvot potest designari, & qvidem vel pluribus vel paucioribus, prout versiculus vel pluribus vel paucioribus constat vocibus aut propositionibus. Deinde maxima ab hac intra versiculum distinctionum sedes determinatur, ubi sensus divisi versus est absolutior. Et qvidem, si versiculus una constat propositione seu enunciatione, illa ex membro II. hujus reg dijudicanda. Si vero duabus, in termino prioris est propositionis. Hæc, qvia satis clara sunt, & nulla indigent explicatione, vel unico tantum illustrari possunt exemplo. v. g. Es. XL 1.

וְיָצָא חֹטֶר | מִגֵּזַע יִשָׁי || וְנֵצֶר | מִשָּׁרָשָׁיו
ejus-radicibus-de surculus - Et Isai stirpe-de virga egredietur-Et
יִפְרֶה |||
.crescet

In voce *Isai* maxima intra versum ponitur distinctionum sedes, qvia ibi finis prioris est propositionis. Si vero versiculus plures duabus in se continet propositiones, paulo aliter res se habet, & accurato opus est judicio, ut propositiones, qvæ aliqva affinitate gaudent, non adeo a se invicem divellantur, uti illæ, qvæ nulla plane sensus cognatione se attingunt. Maxima itaqve distinctionum sedes intra versiculum constituenda est in termino illius propositionis, qvæ sensum absolutiorem lectori subministrat; Sicuti qvoqve in reliqvarum propositionum terminis justa distinctionum majorum proportio rite observanda. Nam qvando maxima distinctio in fine versus qvatuor, qvinqve aut sex reqvirit virgulas, maxima in medio versus tres, qvatuor, aut qvinqve postulat,

ſtulat, & major ab hac in termino alterius ſeu reliqvarum propoſitionum duas, tres aut qvatuor accipit. v. g. Gen. I. 2.

וְהָאָרֶץ| הָיְתָה תֹהוּ| וָבֹהוּ|| וְחֹשֶׁךְ| עַל־פְּנֵי תְהוֹם|||

. abyſſi facie-ſuper caligo-& inanitas-& ſolitudo erat terra-Et

וְרוּחַ אֱלֹהִים|| מְרַחֶפֶת| עַל־פְּנֵי הַמָּיִם||||

.aqvarum facie-ſuper incubans DEI ſpiritus-Et

Tres in hoc verſu ſunt propoſitiones, & qvia media magis pertinet ad præcedentem, qvam ad ſeqventem, etiam major intra verſum diſtinctionum ſedes eſt in termino ſecundæ propoſitionis, qvæ finitur voce תְהוֹם. Nam in ultima plane novus actus intimatur, qvod *Spiritus DEI incubuerit ſuper facie aqvarum.* Hinc ut proportionis ratio habeatur, in fine verſiculi qvatuor, in termino ſecundæ propoſitionis tres, & in termino primæ, duæ ponuntur virgulæ. Ita qvoqve procedendum eſt in iis verſiculis, qvi adhuc plures propoſitiones in ſe complectuntur, ut: Eſ. I. 2.

שִׁמְעוּ שָׁמַיִם| וְהַאֲזִינִי אֶרֶץ|| כִּי יְהוָה דִּבֵּר|||

: loqvitur Dominus qvia, terra auſculta-&, cœli audite

בָּנִים| גִּדַּלְתִּי וְרוֹמַמְתִּי||| וְהֵם| פָּשְׁעוּ בִי||||

. me-in prævaricati ſunt ipſi-& , exaltavi & magnificavi filios

Abſolutior intra verſum ſenſus eſt hiſce in verbis: כי יהוה דבר qvare & hic, poſt illam, qvæ in fine verſus eſt, fit maxima diſtinctio, utrobiqve adhibita deniqve magna diſtinctione in terminis reliqvarum propoſitionum, qvæ vocibus ארץ & ורוממתי finiuntur. Ubiqve ergo propoſitiones judicii lance ſunt expendendæ, & juxta ſenſum magis magisq; completum diſtinctionum ſedes ſunt diſtribuendæ. Atqve hoc, qvod virgulis & lunulis, conjunctionum & diſtinctionum characteribus, voces notentur, inſtar ſerperaſtri tironibus tantum eſt, qvo deinceps exercitati carere poſſunt, ſi perfectam doctrinæ hujus ſcientiam ſibi acqviſiverint, qvippe qvi animo potius, qvam calamo poſtea totum accentuationis negotium poſſunt perficere.

NOTA.

Formulæ hæ: *Et erit, & factum eſt illis diebus, & dixit Deus, dicit Dominus, dic ad populum, ſic dices, vel diceti*, & qvæ hujus

generis sunt aliæ, sæpe cum seqvente argumento cohærent, & non adeo per notas distinctionnm a se invicem disjunguntur. ut: Es. XLIX. 4.

אֲנִי אָמַרְתִּי | לְרִיק יָגַעְתִּי || לְתֹהוּ וְהֶבֶל |
vanum-& inane-in ; laboravi vanum-in : dixi Ego

כֹּחִי כִלֵּיתִי |||
. consumsi meas-vires

Confer Jes. II. 2. XXX. 3. LIX. 21. &c.

MEMBR. II.

QVanta qvælibet distinctionum sedes intra propositionem sit, dijudicatur ex structura vocum; qvæ enim intimiorem nexum & cohærentiam habent, minus disjunguntur, qvam qvæ non adeo se respiciunt; inde & illis vel minorum vel majorum distinctionum sedes justa inter se proportione juxta sensum magis magisq; completum præfiniuntur.

Ἔκϑεσις.

POstqvam majorum & minorum distinctionum sedes in terminis propositionum juxta membr. I. hujus reg. sunt determinatæ, etiam distinctionum proportio intra propositionem est designanda. Nam & hic sedulo cavendum, ne immediate duæ pluresve distinctiones æqvales concurrant. Eqvidem justa distinctionum proportio intra propositionem è circumstantiis sæpius potest dignosci expendendo præcipue subjectum & prædicatum, item objectum, si qvoddam adest, an sit *persona, res, locus, tempus, &c.* juxta illud; *Qvis, qvid, ubi, qvibus auxiliis, cur, qvomodo, qvando.* Qvum vero hic modus nimis difficilis, multisq; tricis sit implicitus, facilior erit, qvem nobis præsens membrum ostendit. Nimirum singulæ distinctiones juxta reg. I. jam notatæ hic peculiariter æstimantur, qvantæ sint, & an plures aut pauciores, prout proportio

portio reqvirit, virgulas recipiant. De his autem satis constabit, si accentuator intimiorem vocum cohærentiam bene observaverit, utrum vox a præcedente vel seqvente distincta, antea nexum syntacticum habuerit, an non; illa enim postmodum minus disjungitur, qvam qvæ per nullam plane syntaxeos regulam constructa fuit. Exemplis res fit clarior, ut Gen I. 26.

יִרְדּוּ | בִדְגַת הַיָּם || וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם |||
.cœli volatile-in-& maris pisces-in dominentur

In hac propositione tres distinctiones dantur, & media post ultimam major est prima. Construuntur qvidem hæ voces ירדו בדגת per reg. I. memb. 2 n 2. lit. *d*. Ast הים & ובעוף plane nullum habent nexum syntacticum. Licet copula ו alias conjungat voces; qvia vero hic stat inter duo nomina diversi casus, qvæ syntacticè non cohærent, illa non copulat; inde & majoris distinctionis sedes in voce הים, minoris vero in ירדו est: illa duabus virgulis, hæc unica designatur. Ita qvoqve agendum est in iis distinctionibus, qvæ e continuatis constructionibus enatæ sunt, ibi ultimæ voces propter potiorem respectum, juxta qvem distinctionum fit proportio, semper magis conjuncta sunt, qvam præcedaneæ, e. g. I. Reg. II. 12.

וּשְׁלֹמֹה ||| יָשַׁב || עַל־כִּסֵּא | דָּוִד אָבִיו |||
.sui-Patris Davidis solium-super sedet Salomo-Et

Per integram hanc propositionem continuantur constructiones; qvia vero duæ tantum voces immediate necti possunt, semper vel prima vel secunda accipit distinctionem. Et in ejusmodi qvidem continuatis constructionibus, cum posteriores voces sunt potioris respectûs, præcedentes magis magisq; distingvuntur, nempe distinctione minori, majori & denuo majori, & sic porro, ut in hoc exemplo patet: nempe דוד אביו per appositionem manent conjuncta, ideo על־כסא per unam divellitur virgulam, ישב pariter accipit distinctionem ob regimen, qvod על־כסא habet; hinc duæ adscribuntur virgulæ. Tandem שלמה ob eandem rationem magis distingvitur a seqventibus, qvod fit per tres virgulas. Deprehendes tamen & alias continuatas constructiones,

nes, in qvibus voces qvædam ob propiorem & relativam significationis naturam per diſtinctiones majores a ſe invicem non poſſunt ſeparari, e.g. Eſ. XXXVII. 28.

וְשִׁבְתְּךָ | וְצֵאתְךָ וּבֹאֲךָ || יָדָעְתִּי |||

.novi tuum-ingreſſum-& tuum-egreſſum-& tuam-ſeſſionem-Et

Ubi amicabili qvaſi vinculo priores tres voces ſunt copulatæ; qvare prima diſtinctione parva abſcinditur, duæ vero mediæ nectuntur, addita majori diſtinctione poſt vocalem ובאך. Contra autem, ſi diſtinctiones intra propoſitionem ita comparatæ ſunt, ut voces per ſe diſtinctas & vi ſyntactici nexus antea non conſtructas occupent, plane alia habetur ratio, & inverſo ordine diſtinctionum ſedes locantur, qvod & ultima membri hujus verba docent; Id qvod & hic exemplis illuſtrandum. e.g. Eſ. XXV. 6.

וְעָשָׂה | יְהוָה צְבָאוֹת || לְכָל־הָעַמִּים ||| בָּהָר הַזֶּה ||||

hoc-monte-in populis omnibus exercituum Dominus faciet-Et

מִשְׁתֵּה שְׁמָנִים | מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים |||||

. defecatorum convivium pingvium convivium

In hac propoſitione ſenſus abſolutior eſt in vocibus בהר הזה adeoqve, qvum in fine qvinqve, hic qvatuor virgulæ adduntur, qvia perfectior ſenſus ibi relinqvitur, & proxime præcedenti לכל־העמים tres adſcribuntur virgulæ. Si vero prima verba lego ועשה יהוה צבאות ſenſus eſt imperfectior; qværendum enim adhuc eſt, cuinam convivium ſit paratum? & reſpondetur e textu per ſeqventia verba לכל־העמים, adeoqve magis diſtingvuntur, qvam צבאות, cui duæ debentur, & primæ voci ועשה una tantum adjudicatur. Hæc enim cum ſeqvente fuit conſtructa, & juxta reg. I. membr. II. iterum diviſa; Sed צבאות nullum habuit nexum ſyntacticum, qvare etiam juxta membrum hoc fortius qvam ועשה diſtingvitur. Eſ. XXV. 8.

וּמָחָה | אֲדֹנָי יֱהוִֹה | דִּמְעָה || מֵעַל כָּל־פָּנִים |||

.facie-omni ab lacrymas Deus Dominus delebit-Et

Senſus eſt magis completus in voce דמעה, qvam in præcedente יהוה; hinc magis etiam diſtingvitur, & יהוה itidem majorem habet diſtinctionem, qvam ומחה. Hic enim fuit conſtructio, ibi non.

Exod.

Exod. XX. 2.

אָנֹכִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ||| אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ | מֵאֶרֶץ
terra-e te-eduxi qvi tuus-Deus Dominus Ego

מִצְרַיִם || מִבֵּית עֲבָדִים ||||
.servorum domo-e Ægypti

Tres priores voces semi-propositionem qvasi constituunt, & sic omnino אלהיך maximam accipit distinctionem, & מצרים majorem, qvam הוצאתיך. Licet enim ultimæ voces videantur magis pertinere ad מארץ מצרים; attamen cum hic immediate non intercedat constructio, מצרים tanqvam vox per se distincta, majori distinctione divellitur. Plura non adferam exempla, qvoniam cuilibet sensus regularum ex allatis luculenter constabit. Sicuti qvoqve accentuationis divinæ indagator conjunctiones, distinctionumq; proportiones, partim ex subseqventibus regulis, qvæ ubiqve per exempla, secundum has duas priores regulas examinata, declarantur; partim etiam ex ipsa praxi magis magisq; addiscere poterit.

Nota.

(1) Titulus seu inscriptio Psalmi unica voce constans, (qvales sunt לְדָוִד, הַלְלוּ־יָהּ & bis לִשְׁלֹמֹה) reliqvo illius versiculi argumento, cui præfigitur, minus interdum contradistingvitur, accipiendo distinctionem minorem, ut: Ps. XXXV. 1.

לְדָוִד | רִיבָה יְהוָה || אֶת־יְרִיבַי |||
.meis-litigatoribus-cum Domine litiga Davidis

Sic & Ps. XXVI. 1. XXVII. 1. XXXVII. 1. LXXII. 1. CIII. 1. CVI. 1. &c.

(2) Nonnunqvam in una propositione duo verba prædicata uno prædicandi actu concurrunt, qvæ uni subjecto contradistingvuntur, ut:

Thren. II. 10.

יֵשְׁבוּ לָאָרֶץ | יִדְּמוּ || זִקְנֵי בַת־צִיּוֹן |||
.Zion-filiæ senes conticuerunt terra-in Sederunt

Si enim duæ essent propositiones, hoc modo fuissent voces in iis distingvendæ: *Sederunt in-terra* || *conticuerunt* | *senes filiæ-Zijon.* |||

(3) Pronomen relativum אֲשֶׁר a suo nomine, qvod respicit, distinctione majori, (ut apud Latinos fit) non divellitur, ut:

Jer. XXVII. 13.

כַּאֲשֶׁר | דִּבֶּר יְהוָֹה ||| אֶל־הַגּוֹי || אֲשֶׁר לֹא־

non qvæ gentem-ad Dominus locutus-est Qvemadmodum

יַעֲבֹר | אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל ||||

.Babel regi servivit

(4) Parenthesis Hebræorum in voce illa, qva clauditur, magnam aliqvam constituit distinctionum sedem, & nulla hac major debet præcedere, ut:

Jer XXXI. 1.

בָּעֵת הַהִיא | נְאֻם—יְהוָֹה ||| אֶהְיֶה לֵאלֹהִים ||

Deum-in ero (Dominus dixit) illo tempore-In

לְכֹל | מִשְׁפְּחוֹת יִשְׂרָאֵל ||||

.Israelis familiis omnibus

II. Chron. XXXIV. 3.

וּבִשְׁמוֹנֶה שָׁנִים | לְמָלְכוֹ || וְהוּא עוֹדֶנּוּ נַעַר |||

(puer adhuc ipse-&) sui-regni anno octavo-in-Et

הֵחֵל לִדְרוֹשׁ || לֵאלֹהֵי | דָּוִיד אָבִיו ||||

.sui-Patris Davidis Deum qværere cœpit

Confer Jes. XLV. 3. 24. Ps. XL. 17. Prov. III. 4.

(5) Transponuntur etiam hic nonnunqvam sedes distinctionum, tum intra propositionem, tum in terminis propositionum, qvando scilicet ob moderamen sermonis, & emphaticam nec rerum divinarum gravitati incongruam prolationem, loco distinctionis minoris major adhibetur, vel vice versa, ut:

Gen.

Gen. I. 21.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים | אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים ||||
.magnos cetos Deus creavit - Et

וְאֵת | כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה | הָרֹמֶשֶׂת || אֲשֶׁר שָׁרְצוּ |
fecerunt-repere qvam repentem viventem animam omnem τὴν &

הַמַּיִם | לְמִינֵהֶם || וְאֵת | כָּל־עוֹף כָּנָף ||
alatum volatile omne τὸ & suam-speciem-secundum aqvæ

לְמִינֵהוּ ||| וַיַּרְא אֱלֹהִים | כִּי־טוֹב ||||
·bonum-qvod Deus vidit & :suam-speciem-secundum

Hic maxima distinctionis sedes esse deberet in voce לְמִינֵהוּ, sed illa, ut ex accentibus patet, ad voces את־ התנינם הגדלים translata est. Et hic est Spiritus S. asteriscus, qvo lector jubetur contemplandis hisce DEI creaturis intentus esse, immensamq; in iis omnipotentiam, sapientiam & bonitatem celebrare. Qvalis emphatica distinctio etiam in Decalogicæ Præceptivæ voce אֱלֹהֶיךָ Exod. XX. 2. & Deuter. V. 6. occurrit. Sic & Gen. II. 4. Es. XXXVII. 36. LIX. 21. Jer. X. 11. Amos. IV. 10. & in Libb. אמ״ת Ps. XI. 1. XLIV. 6. CX. 3. &c.

(6) Integri versiculi sunt vel *longiores* vel *breviores*. In libris prosaicis versus ad minimum constat tribus vocibus, ut Genes. XXVI. 5. XLII. 40. XLIX. 18. Num. XXVI. 8. Deut. III. 15. XIV. 3. 11. XXIIX. 5. 17. &c. Et semel duabus Makkaphatis. Num. XXVI. 11. Nunqvam autem ultra qvadraginta voces excurrit. In libris vero metricis versiculus ad minimum constat qvatuor vocibus; nisi qvod interdum titulus Psalmi, & in Jobo denunciatio personæ sermonem ordientis tribus etiam absolvatur vocibus.

REG: III. Sect: I.

REGULÆ III
SECTIO I
De
Positu accentuum regulari
In
libb. prosaicis.

TAB. I. MNEMONICA CONSECUTIONIS ACCENTUUM PROSAIC. REGULARIS.									
CLASSIS I. IMPERATORUM.	CLASS. II. REGUM.			CLASS. III. DUCUM.		CLASS. IV. COMITUM.			CLASS. V. BARONUM.
	MINORIS,	MAJORIS,	MAXIMI.	MINORUM,	MAJORIS,	MINORIS,	MAJORIS,	MAXIMI,	
: ׀ ʼ	Comm. (ʼ			propr.) ˢ ʼ					de ulteriori horum consecutione vid. reg. IV. sect. I. membr. V.
		Comm. ∶ ⌐		propr.) ˂ ʼ	Comm. · ⌐	Comm. (ʼ ⌐	Comm. ϱ ⌐	Comm. ν ⌐	
· ∩ ⌐			propr. ∴ ⌐	propr. ~ ⌐					

NOTA.

NOTA.

In qva vocis syllabâ qvilibet accentus sedem suam figat, supra in Prolegomenis fuit ostensum. Hic tamen etiam notetur, qvod V accentus in voce natura penacuta, aut exeunte in geminum Schva, aut Patach furtivum vel seqvente Jodh, nonnunqvam gemini appareant, suntq; ֫ ֩ ֙, (*Paschta*) ֨ ֝. Et qvidem ֙ (*Paschta*) in tali voce perpetuo geminatur, ut: תֹּ֙הוּ֙ Genes. I. 2. Reliqvi interdum, ut מִשְׁנֵ֫ה Lev XIV 21. שְׁמַ֫עְתָּ Gen. III. 17. וַיֹּ֫אמֶר Gen. III. 14. אוּלַ֫י Gen. XVIII. 28.

MEMBR. I.

Imperator ׃֑ maximam distinctionum sedem in fine versus semper occupat, qvi & in maxima ab hac intra versum ponit suum vicarium ֔ ut Genes. I. 1.

בְּרֵאשִׁ֖ית | בָּרָ֣א אֱלֹהִ֑ים || אֵ֥ת הַשָּׁמַ֖יִם | וְאֵ֥ת הָאָֽרֶץ |||

.terram-τὴν-& cœlum-τὸ Deus creavit principio-In

Genes. I. 2.

וְהָאָ֗רֶץ | הָיְתָ֥ה תֹ֙הוּ֙ | וָבֹ֔הוּ || וְחֹ֖שֶׁךְ | עַל־פְּנֵ֣י תְה֑וֹם |||

abyssi facie-super tenebræ-& inanitas-& solitudo erat terra-Et

וְר֣וּחַ אֱלֹהִ֔ים | מְרַחֶ֖פֶת | עַל־פְּנֵ֥י הַמָּֽיִם׃ ||||

aqvarum facie-super recubans DEI spiritus-&

Exempla alia ubiqve occurrunt.

NOTA. Qvando ֔ a versu prosaico absit, & qvisnam ejus fiat vicarius, vid. reg. IV. sect. 1. in pros. memb. 1. num. 1.

MEMBR. II.

Imperatores ׃֑ & ֔ (a) voci proxime præcedenti distingvendæ minori imponunt ֑; (b) majori ֖; & (c) denuo majori, ille iterum ֖; hic

hic (sc. ֑ libere vel eundem vel proprium ֔ imponit, (qvi tamen subdistinctivus Athnachi maximus assumendus ad minimum in sua ditione duas voces reqvirit, & ordinarie in remotissima seu maxima distinctione adhibetur.) Si autem (d) plures tribus distinctionum majorum sedes præcedunt, in intermediis repetunt etiam ׃, & in ultima Athnach, vel hunc iterum, (e) vel ֔ (data debita conditione) libere assumit.

In ditione : ֑

(a) Jos. XXIV. 2. || וַיַּעַבְדוּ | אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ ||
colHerunt-Et Deos alienos.

Confer parall. Jes. I. 22. II. 12. 13. 14. III. 13. X. 34. XI. 5. XIII. 15. XIX. 5. XX. 6. XXIII. 6. XXIV. 8. XXXII. 19. XXXIII. 17. XLI. 24. XLII. 3. &c.

Jes. VIII. 16. חֲתוֹם תּוֹרָה | בְּלִמֻּדָי׃ ||
obsigna legem meis-discipulis-in.

Confer parall. Genes. IV. 13. IX. 3. XIII 8. XVI. 10. XXIV. 59. XXXVII. 33. Jes. IX. 23. X. 1. 27. XI. 10. XII. 1. XIX 6. XXVI. 8. XXIIX. 4. 12. XLI. 29. &c.

(b) Jes. XXXII. 4. וּלְשׁוֹן עִלְּגִים || תְּמַהֵר | לְדַבֵּר
Et-lingva mutorum festinabit eloqvi

צַחוֹת׃ |||
elegantia.

Confer parall. Gen. II. 2. X. 21. XXXVII. 6. XL. 3. XLII. 13. Jes. I. 2. 3. 6. 13. 18. II. 7. 8. V. 5. XXXIX. 8. LIIX. 4. LIX. 19. &c.

(c) Jes. VIII. 3. וַיֹּאמֶר יְהוָה | אֵלַי ||| קְרָא שְׁמוֹ ||
Et-dixit Dominus ad-me: voca nomen-ejus,

מַהֵר שָׁלָל | חָשׁ בַּז׃ ||||
festinando spolium, properat prædam.

Confer parall. Gen. IV. 1. VIII. 3. XIV. 20. XX. 4. XXIV.

XXIV. 3.37.40 49. XXVI.18. XXXVI.10, XLIV. 26. Deut. IV. 28. IX 9, 16. XV. 10. XXV. 15. XXVI. 4. XXIIX. 8. 21.

(d) Gen. III. 1. וַיֹּאמֶר אֶל-הָאִשָּׁה |||| אַף | כִּי-אָמַר
dixit-Et ad-mulierem etiam qvod-dixerit
אֱלֹהִים ||| לֹא תֹאכְלוּ || מִכֹּל | עֵץ הַגָּן ||||
Deus non comedetis ex-omni arbore horti.
Confer parall. Jos. IV. 3. XIX. 3. XXII. 19. XXVI. 26. I. Sam VIII. 9. II. Sam II. 24. X. 6. XIX 9. XXI. 2. I. Reg. XIII 24. XVI. 24. 34. Ezechiel. XXVII. 3. Joel. III 9.

In ditione

(a) Genes. IX. 7. וְאַתֶּם | פְּרוּ וּרְבוּ ||
Et-vos fructificate & augescite.

Confer parall. Gen. IV. 11. VIII. 22. IX. 25. XIII. 2. 12. XIV. 6. XIX. 23. XXI. 5. XXII. 23. Jes. X 25. XIV. 14. XXX 1.19. XLII. 7. XLVII. 15. LVII. 24. LX. 8. Joel. I 3. II. 6. IV. 13.

Gen. IX. 24. וַיִּיקֶץ נֹחַ | מִיֵּינוֹ ||
Et-evigilavit Noach a-vino-suo.
Confer parall. Jes XIV. 7. XXI. 2. 15. XXII. 10. XL. 1. 25. XLIII. 11. XLV. 16. Hos. II. 3. 21 IV 8. V. 5. VII. 10. IX. 8. 14. Hab. I 7. Zach. II. 14.

(b) Jes. XXXII. 14. כִּי-אַרְמוֹן נֻטָּשׁ || הֲמוֹן
Nam palatium desertum est, strepitus
עִיר | עֻזָּב |||
civitatis derelictus est.
Confer parall. Gen. II 25. XXXIIX. 20. Exod. XL 3. 13. Lev. XIII. 47. XIV. 57. Num. VII 7. 8. Deut. XXIIX 67. Jud. VI 24. XV. 5. Ezech. IX. 10. XVII. 2. XXXIIX. 2. XXXIV. 27. &c.

(c) Jer. XXVI.18. מִיכָיָה הַמּוֹרַשְׁתִּי ||| הָיָה נִבָּא ||

vaticinans fuit Morascbites Micha

בִּימֵי | חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה ||||

. Jhudæ regis Chisdkijahu diebus-in

Confer parall. Genes. XVI. 3. 12. XLI. 46. Exod. II. 19. XIIX. 4. XXIII. 19. XLV. 19. Lev. III. 2. 8. 13. IV. 25. XXIV. 20. XXV. 50. Num. II. 33. Deut. III. 14. IV. 30. VII. 1. IX. 17. XVI. 7.

(d) Gen. XII. 7. וַיֵּרָא יְהוָה | אֶל־אַבְרָם ||| וַיֹּאמֶר ||

dixit-Et , Abrahamo Jhova apparuit-Et

לְזַרְעֲךָ | אֶתֵּן | אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת ||||

.hanc terram dabo tuo-semini

Qvare hic ponatur loco lege reg. IV. m, II. num. 1.

Confer parall. Gen. IX. 23. XXVI. 24. Exod. XXXV. 5. Lev. IV. 21. Num. VII. 5. XXXV. 6. Deuter. XIX. 10. Jos. XIII. 25. Jud. IX. 44. X. 18. XXI. 14. Neh. I. 2. Esd. VII. 26. Jer XXIV. 7. Dan. I. 13.

(e) Gen. XLIIX. 13. וַיִּקַּח יוֹסֵף | אֶת־שְׁנֵיהֶם |||

suos ambos τοὺς Joseph accepit-Et

אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ | מִשְּׂמֹאל יִשְׂרָאֵל ||

Israelis sinistra-a sua-dextra-in Ephraim

וְאֶת־מְנַשֶּׁה בִשְׂמֹאלוֹ | מִימִין יִשְׂרָאֵל ||||

.Israelis dextra-a suam-sinistram-in , Manassam

Confer parall. tum *duarum* subdistinctionum majorum. Exod. XIII. 15. XIV. 4. 11. 21. Lev. III. 9. VII. 12. IX. 9. X. 12. XII. 5. 8. XIII. 5. 6. 32. 56. XIV. 14. 25. XVI. 4. Num. IV. 15. V. 21. Deut. XII. 10. tum *trium* subdistinctionum majorum; Lev. XIII. 53. Num. VI. 20. X. 10. XI. 21. 25. XX. 12. XXX. 9. Deut. III. 12. tum *quatuor* subdistinctionum majorum; Num XVI. 28. XXXVI. 3. I. Reg. XIII. 31. Esth. VI. 6. Jer. LII. 30. Ez. VI 9. tum *quinq;* subdistinctionum majorum II. Reg. I. 6. Ezech. XLIIX. 10.

MEMBR,

MEMBR. III.

QVilibet regum (a) voci proxime diſtingvendæ minori imponit proprium ſubdiſtinctivum ducem minorem & (b) majori communem majorem, qvem & (c) in ſeqventibus majorum ſubdiſtinctionum ſedibus ordinarie repetit.

In ditione regis minoris.

(a) Gen.VI. 12. וַיַּרְא אֱלֹהִים | אֶת־הָאָרֶץ ||
. terram Deus vidit-Et

Hiob. I. 14. וּמַלְאָךְ | בָּא אֶל־אִיּוֹב ||
. Jobum-ad venit nuncius-Et

Exempla prioris generis ſunt: Gen.V.28. VIII. 9. IX. 11. X. 25. Jeſ XIV. 17. 21. XIX. 21. 22. 23. Jer II. 30. IV. 31. Ez. IIX 5. X. 10. XII. 27. Dan. II. 13. V. 12. 19 Hoſ II. 19 XII. 10. Exempla poſterioris generis ſunt: Geneſ. I. 25. VIII. 10. X. 12. XIX. 29. Levit. XIV. 3. 7 8. 14. Eſa. XIV. 10. 23. 24. XVII. 12. Ez. VIII. 5. X. 10. XII 27.

(b) Exod.VI. 3. וָאֵרָא || אֶל־אַבְרָהָם | אֶל־יִצְחָק וְאֶל־ יַעֲקֹב |||
apparui-Et Abrahamo Jizchako &- . Jacobo

Confer parall. Geneſ. VII. 19. X. 15. Exod. VI. 3. 25. Num. IV. 22. XI. 11. XIV. 19 XV. 32. XVI. 18. XXII. 20. 35. Deut. IV. 42. XIX. 5. XXI 9. Cant. II. 36. VIII 2. Eſd. VI 21. Zach. VI. 11.

(c) Jer. XXIX. 14. וְשַׁבְתִּי אֶת־שְׁבִיתְכֶם ||| וְקִבַּצְתִּי
reducam-Et captivitatem-veſtram, congregabo-&

E אֶתְכֶם

אֶתְכֶם | מִכָּל־הַגּוֹיִם | וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת || אֲשֶׁר |

quo , locu - omnibus - ex - & gentibus omnibus-ex vos

הִדַּחְתִּי אֶתְכֶם | שָׁם |||

. illuc vos expuli

Confer parall. Num. XXIIX. 14. Jos. XIII. 30. Jer. XXIIX. 14 Ez XII 18 &c.

In ditione ∸ regis majoris.

(a) Jes. VII. 22. כִּי־חֶמְאָה וּדְבַשׁ | יֹאכֵל ||

. comedet mel - & butyrum - Nam

Jes. VIII. 19. הֲלוֹא־עָם | אֶל־אֱלֹהָיו יִדְרֹשׁ ||

. quæret suos-Deos populus-Nonne

Exempla prioris generis sunt Jes. X. 33. XXI. 2. 15 XXII 10. XL. 1. 25. XLIII. 11. XLV. 16. LX. 4. 5. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17 19. 20.

Exempla posterioris generis sunt: Jes. X. 7. XIII 13. XIV. 16. XV. 5. XIX. 11. 12. XXI 4. XXIII. 4 8. 11. XXVII. 3. 5. XXXII. 16 XL. 11. XLI. 12. 16. XLIII. 7. 16.

(b) Deut. V. 22. וַיִּכְתְּבֵם || עַל־שְׁנֵי | לֻחֹת אֲבָנִים |||

. lapidum tabulas duas-super ea-scripsit-Et

Confer parall Deut. II. 19 III 9. 26. IV. 2. 6. 21. 36. VIII. 19. IX. 27. XI. 13. 16. XIII 6 XVII. 3. 14. XXI. 14. XXVI. 10. 14. XXXII. 20.

(c) 1. Reg. VIII. 64. בַּיּוֹם הַהוּא || קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ |

rex sanctificavit illa die-In

אֶת־תּוֹךְ הֶחָצֵר | אֲשֶׁר | לִפְנֵי בֵית־יְהוָה |||

. Domini domum ante quod atrii medium

Confer parall. I. Reg. II. 42. VII 25. VIII. 64. XI. 2 XVI 7. XVII. 23. II Reg. IX 27. XVIII. 32. XXII. 14. 19. XXV. 25. Ez. X. 2 XX 13. 21 XL 4. XLIV. 2. 5.

Ter ∸ in distinctionibus majoribus ponitur. I. Reg. III. 11.

In

In ditione ^ *regis maximi.*

(a) Deut. XIX. 3. הָכֵן לְךָ | הַדֶּרֶךְ ||
viam tibi Parato

Jer. XXXIIX. 2. כֹּה | אָמַר יְהוָה ||
Dominus dicit Sic

Exempla prioris generis sunt: Genes.I. 17.28. XXIII.16, Exod. II.3.7. XIIX.22. XX.22. XXV.22. XXVI.24. XL.21. Num.XXVI.12. Deut.V.1. XIX.3. Neh.VIII.16. Jer.XXIV. 19,

Exempla posterioris generis sunt: Gen.XXIIX 8. XLV. 9. Exod. XII. 11. XIV. 2. Levit.V. 23. XIII. 56. XIV. 2. XXIII.46. Esd.IV. 19. VI.8.11. I.Chron.IX.45. Dan III. 29. IV. 6.

(b) I. Reg XIII. 18. וַיֹּאמֶר לוֹ || גַּם־אֲנִי נָבִיא | כָּמוֹךָ |||
.tu-sicut propheta ego-etiam :ei dixit-Et

Confer parall. Exod.XIII.15.17. XVI.12. XXI.29. XXIX. 13. Lev. II. 2. VIII.16. XI.17. Num.V.7. XIV.14. Deut. V.32. XIII.16. Dan.IV.30. Zach.XIII.3. Hab III. 2.

(c) I. Reg. IX. 9. וְאָמְרוּ ||| עַל | אֲשֶׁר עָזְבוּ || אֶת־יְהוָה
Jhova reliquerunt quod eo :dicunt-Et

אֱלֹהֵיהֶם || אֲשֶׁר | הוֹצִיא אֶת־אֲבֹתָם || מֵאֶרֶץ
terra-e eorum patres eduxit qui ,eorum-Deum

מִצְרַיִם ||||
.Ægypti

Confer parall. II.Chron.VII.22. I.Sam.XXI.9. Dan.V.23.

MEMBR. IV.

Duces omnes (a) in voce ante se distingvenda minori locant ⏊, (b) in majori ⏊, (c) in denuo majori ⏊, qvem itidem, qvoties adhuc major subdistinctionum sedes præcesserit, repetunt.

In ditione ֖ ducis minoris,
Tiphcha proprii.

(a) || הַזֶּה | הַמָּשָׁל | וְנָשָׂאתָ Jes. XIV. 4.
. hanc parabolam tolles-Et
Confer parall. Genes. X. 32. Deuteron. II. 5. III. 6. XXII. 15. I. Reg XVI. 24.

(b) ||| יְהוָה | מַלְאַךְ | חַגַּי || וַיֹּאמֶר Hagg. I. 13.
. Domini angelus Haggai dixit-Et
Nota: qvare hic ֖ pro ֔ ponatur, vid. reg. IV. m. IV. n. I. א.
Confer parall. Genes. XVI. 19. Deut. XVII. 19. Jud. IV. 3. Jer. XIII. 9. XXIX. 10. Dan. V. 4. VI. 25.

(c) אִם־לֹא ||| כְּכָל־הַדָּבָר || אֲשֶׁר יִשְׁלָחֲךָ |
te-mittet qvo , verbum-omne-secundum non-si
Jer. XLII. 5. |||| יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
. tuus-Deus Dominus
Sic II. Sam III. 29.

In ditione ֔ ducis minoris,
Sakephkatoni proprii.

(a) || צֹאנוֹ | עַל־גֹּזְזֵי | וַיַּעַל Gen. XXXIIX. 12.
. sua-gregis tonsores-ad ascendit-Et

(b) ||| הַזֹּאת | אֶת־הַמְּגִלָּה | שָׂרַפְתָּ || אַתָּה Jer. XXXVI. 29.
. hoc volumen combussisti Tu
Confer parall. Gen. XIV. 7. Deut. XXVII. 12. Neh. IX. 15. Jer. XLIX 22. Zach IV. 5.

(c) ||| וּבִעֲרוּ || וְהִשִּׂיקוּ | בְּנֶשֶׁק | וּמָגֵן וְצִנָּה |||
. scutum-& clypeum-& armatura-in cōburent-& succendent-Et
Ezech. XXXIX. 9.

In

Reg: [illegible] Membrew.

In ditione ~ ducis minoris,

Sgholtæ proprii.

(a) וַיָּקוּמוּ | כָּל־אִישׁ חַיִל || I.Sam XXXI. 12.
.strenui viri - omnes surrexerunt-Et

Confer parall. Jud. XX. 18. I. Chron. VI.63. II. Chron. XXIIX. 5. Ez. XXII. 26. &c.

(b) וַיְהִי || כְּהוֹצִיאָם | אֶת־הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה Jos. X. 24.
.istos reges eduxissent-cum, factum est-Et

Confer parall. Lev. V. 24. II. Chron. XXVII. 5. XXIX. 17. Dan. III. 27.

In ditione — ducis majoris.

(a) יַעַן | בְּמִשְׁפָּטַי מָאָסוּ || Ezech. XX. 16.
.spreverunt mea-judicia Quia

Confer parall. Gen. VII. 14. I. Reg. XIV. 18. &c.

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה | אֶל־יֵהוּא || II Reg X. 30.
.Jehu-ad Jhova dixit-Et

Confer parall. Exod. III. 13. IV. 25. XII. 48 Ruth II. 19. II Reg XI. 8 X. 30. Jer. III. 6. XIV. 14. 19. XLIV. 25. Jesa. XXIX. 22. XXX. 2. 9. 10.

(b) וְרָאִיתָ || אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת־הַיָּרֵחַ | וְאֶת־הַכּוֹכָבִים |||
.stellas - & - lunam - & solem aspicis - &

Deut. IV. 19.

Confer parall. Gen VIII. 13. XLI. 27. Lev. XI. 4. 7. Deut. XXIX. 63. I. Reg. I. 38. V. 9. II. Reg III 26. IV. 1. IX. 2. XIV. 14. II. Chron. VI 16. Jer. XXXIV. 3. Ez XI. 6. VI 2. XXXIII. 6. 22. XL. 1 Dan. V. 23. -

(c) עַד־דִּבְרַת ||| דִּי־יִנְדְּעוּן / חַיַּיָּא || דִּי־שַׁלִּיט
dominetur-quod viventes cognoscant-ut Propterea

עִלָּאָה | בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא ||||
.hominum regna-super excelsus

Dan. IV. 14.

Confer parall. Deut, II. 19. Jer. XXXV. 14. XXIV. 5.

NOTA.

(1.) Qvoniam in ditionibus ducum sæpius anomalicæ consecutiones imprimis ob Gereschum comitem minorem occurrunt, illæ in seqvent reg. IV. membr. I. plenius exhibentur, ubi qværendæ sunt.

(2.) Si intermediæ ditiones etiam adsunt, earum dominus in subdistinctionum sedibus suos subdistinctivos cum servis debitis substituit.

MEMBR. V.

Cuilibet domino in voce sua conjungenda servit proprius servus in tabula mnemonica adscriptus. Sed — — & — duos habent servos, & certa conditione unum ex illis assumunt; & qvidem — habet servum —, si inter tonum domini & servi una pluresve, — vero habet —, si inter tonum domini & servi duæ pluresve syllabæ intercedunt, aut etiam utrobiqve Schva mobile, aut Patach furtivum aut Psik euphonicum, aut Makkaph; alias uterqve reqvirit tantum —. — vero sumit servum — si tonus vocis incidat in primam syllabam non incipientem a Schva, alias — Kadhma.

Hic adducuntur tantum exempla illorum, qvi duos habent servos; de reliqvis res manifesta est.

Exem-

Exempla _’_ Paschtæ.

Jer. II 3 | קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל Jer. XXX. 3. | יָמִים בָּאִים
. Israelis sanctitas *. veniunt Dies*

Gen XIIX. 6. | שְׁלֹשׁ סְאִים Gen. I 12. | מַזְרִיעַ זֶרַע
. sata tria *. semen procreans*

Gen. I. 2. | הָיְתָה תֹהוּ Eccl. I. 8. | לֹא־תִשְׂבַּע עַיִן
. inanitas fuit *. oculus saturatur - non*

Exempla _ֶ_ Thbiri.

Gen XLI. 35. | תַּחַת יַד־פַּרְעֹה Gen. VI. 12. | הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר
. Pharonis - manu sub *. caro - omnis corrupit*

Gen XVI. 7. | מַלְאַךְ יְהוָה Jer. IV. 12. | רוּחַ מָלֵא
. Domini angelus *. plenus spiritus*

Jer. V. 19. | יְמַהֵר יָחִישָׁה Ez. XXXIX. 16 | וְגַם שֶׁם—עִיר
. acceleret festinet *urbis - nomen etiamq;*

Gen. I. 28. | פְּרוּ וּרְבוּ Deut. XXXII. 5. | שִׁחֵת לוֹ
. augescite - & fœtificate *sibi perdite - Egit*

Exempla _‘_ Gereschi.

Deut. XXX. 13. | מִי יַעֲבָר—לָנוּ Jer. II. 23. | אֵיךְ תֹּאמְרִי
. nobis - ascendet qvis *. dices qvomodo*

Lev. XXIV. 8. | בְּיוֹם הַשַּׁבָּת Gen. XVII. 23. | וַיִּקַּח אַבְרָהָם
. Sabbathi die - In *Abraham accepit - Et*

SECT.

SECTIO II

De

Poſitu accentuum regulari

in אמ״ת ſeu metricis.

TAB. II. MNEMON. CONSECUTIONIS ACCENTUUM METRICORUM REGULARIS.

CLASSIS I. IMPERATORIS.	CLASS. III. DUCUM.		CLASS. IV. COMITUM.		CLASSIS V. BARONUM.
	MINORUM,	MAJORIS,	MINORUM,	MAJOR.	
	propr.				
CLASS. II. REGUM.	propr.	Communis.	Comm.	Comm.	Comm.
minoris					
majoris	propr.		absq; ſervo.		absq; ſervo.

MEMBR. I.

IN fine versus libb. אמ״ת itidem existit: — summus Imperator, qvi in duabus majoribus subdistinctionum sedibus ponit suos reges, & qvidem — in majori, & — in maxima, si hæc incidat ultra qvartam a silluko vocem.

Ps. I. 1. אַשְׁרֵי הָאִישׁ || אֲשֶׁר | לֹא הָלַךְ ׀| בַּעֲצַת

Beatitudines viri, qvi non ambulat in-consilio

רְשָׁעִים ||| וּבְדֶרֶךְ חַטָּאִים | לֹא עָמָד || וּבְמוֹשַׁב

impiorum: & in-via peccatorum non stat, & in-cathedra

לֵצִים | לֹא יָשָׁב׃ ||||

derisorum non sedet.

Confer parall. Ps. I. 3. V. 10. 11. 13. VII. 1. 9. VIII. 3. IX. 7. 15. 17. X. 14. 18. XI. 4. 5. XII 3. 6. 7.

NOTA.

(1.) De absentia — & — vid. reg. IV sect. II. membr. I. num. 1. & 2.

(2.) Qvomodo — nonnunqvam etiam dividatur, vid. infra reg. V. membr. III.

MEMBR. II.

IMperator — in voce proxime præcedente distingvenda minori, ordinarie adhibet subdistinctivum ducem —.

Ps. VI. 6. בִּשְׁאוֹל | מִי יוֹדֶה־לָּךְ׃ ||

In-inferno qvis celebrabit te.

Confer parall. Ps. VI. 7. 10. 11. VII. 3. 8. 14. XIV. 4. XIIX. 18. XXII. 2. 30. XXXIIX. 7. 12. 13. LI. 8. 9. 18. Prov. I. 4. 5. II 16. III. 10. IV. 3. Job IV. 7. V. 20. XIV. 6.

הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל—רֹדְפַי | וְהַצִּילֵנִי || Pſ VII 2.
me eripe- & -meis- perſecutoribus omnibus- ab me- Serva
Confer parall. Pſ X.4 XVII.15 XVIII. 24.26. Prov. VII, 9. IIX.35. XVIII.22. Job. IX. 4.12. X. 11.15.

NOTA.

Qvum in ditione Silluki immediata anomaliæ qvædam occurrant, & adhuc alii adſint ſubdiſtinctivi cum ſervis ſuis, ut ſatis dextre & luculenter in tabula hac regularis conſecutionis poni neqveant, illa omnia ea, qva fieri poteſt, perſpicuitate in reg IV ſect. II. m. II num. 1. & 2. pertractabimus.

MEMBR. III.

UTerq; regum (a) voci proxime præcedenti diſtingvendæ minori ſubdiſtinctivum minorem proprium ; (b) voci autem diſtingvendæ majori ſubdiſtinctivum majorem , utriqve communem imponit, (c) & hic etiam in ſedibus ſubdiſtinctionum adhuc majoribus repetitur.

In ditione regis minoris

(a) Pſ. III. 5. קוֹלִי | אֶל־יְהוָה אֶקְרָא ||
clamabo Jhovam- ad mea- voce
Confer parall. Pſ. II 6 9. III. 7. VI. 4. IX. 8 XVI. XVII. 2. XIIX. 28. Prov. II. 22. III. 20. VIII. 15. Hiob III. 22. IV. 13. 15 17. IIX. 17.

Pſ. X 6. אָמַר בְּלִבּוֹ | בַּל—אֶמּוֹט ||
movebor- non : ſuo- corde- in dixit
Confer parall. Pſal. XVIII. 17. XXII. 15. XLIV. 8. 10. 11. LIV. 7. LXVI. 9. LXXIIX 15. LXXXIIX. 18. XCV. 4. Prov I 33. III. 14. XV. 20. Hiob. IV. 14. V. 19. IX 6.

(b) Pſ. V.

(b) Pſ.V. 4. יְהוָה || בֹּקֶר | תִּשְׁמַע קוֹלִי
. vocem-meam audias mane Domine
Confer parall. Pſal.IX 12. XVII 12. XIX. 11, XXVI 8. XXIX. 11. XXXI.18. Prov.I.19. II.9.20. III 19 V.23. VI.15. XIII. 25. Hiob.V 8. VIII.13. XXIV.1.

In ditione regis majoris.

(a) Pſ. XI. 5. יְהוָה | צַדִּיק יִבְחָן ||
. explorat juſtum Jhova
Confer parall Pſ.V.7. VII.9. XXXI. 6. XXXV.15 17 XLV.15 LII 7. LVI.59. Prov.I.11. XXX.16. Job.III 8. VII.11. XX. 25.26. XXX. 12.

NOTA.

* Si immediate ante ſe rex major reqvirit ſubdiſtinctivum minorem, anomalice ſtatim ſubſtituit, de qvo infra reg.IV. ſect 11. m.III. n.1. lit. ב.

(b) Pſ. I. 3. וְהָיָה || כְּעֵץ | שָׁתוּל עַל־פַּלְגֵי־מָיִם |||
. aqvarum-rivos-juxta plantata arbor-ſicut erit-Et
Confer parall. Pſ. IX. 6. XIV. 2 XXXI. 22.23. XLII.7. L. 3. LIII.3. LXIIX. 22. LXXII.15. LXXXV. 9. C. 3. CXXV. 2.

(c) De ſubdiſtinctivo majori repetito vid. infra reg.IV. ſect. III m.III. n. 2.

MEMBR. II.

Duces (a) in minori ante ſe ſubdiſtinctionis ſede adhibent ſubdiſtinctivum minorem, ſi hic proximam ante ſe vocem per ſervum debet conjungere; alias, qvi caret ſervo, & in majori ſubdiſtinctionum ſede locant ſubdiſtinctivum majorem.

In

In ditione ⏜ *anterioris, ducis minoris* ⏜ *proprii.*

(a) Pſ. XVI. 9. לָכֵן | שָׂמַח לִבִּי ||
. meum-cor lætatum eſt Ideo

Confer Pſalm X. 7. XXII. 28. XXVII. 1. 8. XXIIX. 2. Proverb. XVI. 32. XVII. 1. Job. XX. 29. XXVII. 13. 18. &c.

Pſ. XLI. 10. גַּם־אִישׁ שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בוֹ ||
. ei fidebam-cui meæ-pacis vir-Etiam

Confer Pſ. XII. 5. Pſ. LXI. 3. XCIIX. 1. Proverb. XXVII. 14. &c.

(b) Job. XXXII. 1. וַיִּשְׁבְּתוּ || שְׁלֹשֶׁת | הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה |||
. illi viri tres ceſſarunt-Et

Sic Pſ. IV. 3.

In ditione ⏝ *ducis minoris,* ⏝ *proprii.*

(a) Pſ. XXXII. 7. אַתָּה | סֵתֶר לִי ||
. mihi Latibulum Tu

Confer Pſ. XXIX. 2. LXIIX. 9. LXXIIX. 2. &c.

Pſ. LXXIIX. 38. וְהוּא רַחוּם | יְכַפֵּר עָוֺן ||
. iniquitatem teget miſericors ipſe-Et

Confer Pſal. XIIX. 7. XXI. 10. XXXI. 21. XXXII. 9. XL. 3. XLIII. 2. LII. 2. LVII. 5. CXXVII. 3. &c.

(b) Pſ. XXXII. 6. עַל־זֹאת || יִתְפַּלֵּל כָּל־חָסִיד | אֵלֶיךָ |||
. te-ad pius-omnis oravit ea-propter

Confer Pſ. LXXV. 9.

In ditione ⏝ *ducis majoris.*

(a) Pſ. LXII. 12. אַחַת | דִּבֶּר אֱלֹהִים ||
. Deus locutus eſt unum

Confer parall. Pſalm. X. 8. XLIV. 2. LIX. 8. LXXI. 6. LXXIX. 9. LXXXI. 6. LXXXIX. 9. XCVII. 7. Proverb. XXVII. 27. XXIIX. 24. Job IV. 16. 19. IX. 24. &c.

Pſ. LX.

Pſ. LX. 9. || לִ֤י גִלְעָ֨ד׀ וְלִ֬י מְנַשֶּׁ֗ה ||
. Manaſſe mihi-& , Gilead Mihi

Confer parall. Pſalm LXIIX. 19. LXXIX. 31. XCV. 10. XCVI. 8. CX 4 CXI. 10. CXXXIX. 5. Job. XIV. 13 &c.

(b) Pſ. II. 12. ||| נַשְּׁקוּ־בַ֡ר || פֶּן־יֶאֱנַ֤ף׀ וְתֹ֬אבְדוּ דֶ֗רֶךְ |||
. via-in pereatis-& iraſcatur-ne , filium-oſculamini

Confer parall Pſ X. 14. XXXII 6. LXXIX. 1 Prov XXII. 29. Job XXXII. 2. &c.

MEMBR. V.

Omes major ֭ ante ſe in voce diſtingvenda reqvirens ſubdiſtinctivum, aſſumit baronem ֗, ſi hic præcedentem ante ſe habet vocem conjungendam, alias ֣ v. g.

Pſ. XXIIX. 5. || כִּ֤י׀ לֹ֤א יָבִ֡ינוּ ||
. intellexerunt non Nam

Confer parall. Pſ. XLIV. 14. XC. 4 CIX. 20. Prov. XXX. 8. Job VI. 4. &c.

Pſ. XXII. 25. || כִּ֤י לֹֽא־בָזָ֨ה׀ וְלֹ֬א שִׁקַּ֗ץ ||
. abominatus eſt nec , ſprevit - non Nam

Confer parall. Pſ. CXXVII 2. Prov. XXIII. 19.

Nota.

Irregularia, ſi qva dentur, qværantur præcipue ſeqvente Reg. IV. ſection. II in illis membris, qvæ dominos diſtinctionum illarum, ſub qvibus anomalia occurrit, exhibent.

MEMBR. VI.

Qvilibet dominus in voce ante ſe conjungenda aſſumit ſervum ſuum appoſitum; qvi vero plures uno habent, certis conditionibus unum ex iis ſumunt, & qvidem

:— habet ſervum — ſi tonus vocis ſervo afficiendæ incidat in primam ſyllabam, vel ſi ſit vox monoſyllabica; alias — v.g.

Pſ. CXXXVII. 6. | רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ Prov. II 6. דַּעַת
. mei - gaudii caput ſcientia

| וּתְבוּנָה׃
. intelligentia &

Prov. VII. 19. | בְּדֶרֶךְ מֵרָחוֹק Hiob. XXVI. 2. זְרוֹעַ
. longinqva via-in brachium

| לֹא־עֹז׃
. roboris-nullius

Pſ. XXXVIII. 7. | קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ Pſal. XXXVIII. 12.
· inceſſi atratus

| מֵרָחֹק עָמָדוּ׃
. ſteterunt longinqvo - a

— ſumit —, ſi proxime præcedentem vocem diſtingvendam occupat — anterior, alias —. v.g.

Pſ. XXV. 13. || תָּלִין בְּטוֹב | נַפְשׁוֹ
. commorabitur bono-in ejus-anima

Pſ. XXIX. 10. || יֵשֵׁב לַמַּבּוּל יְהוָה
. ſedet diluvium-ad Dominus

Pſ. LXII. 5. | יְבָרֵכוּ בְּפִיו Job. XII. 12. בִּישִׁישִׁים
. benedicent ſuo-ore (eſt) ſenibus In

| חָכְמָה
. ſapientia

— adhibet ſervum — ſi tonus, qvem afficit, incidit in primam vocis ſyllabam, vel in literam dageſchatam, alias —. v.g.

Pſ. CXL.

Pſ. CXL. 12. | אִישׁ לָשׁוֹן Pſ. LIX. 14. | כַּלֵּה בְחֵמָה |
. linguæ vir *. fervore-in conſume*

Prov. XXIII. 31. | אַל־תֵּרֶא יַיִן Job. XXVII. 5. | חָלִילָה־לִּי |
. vinum adſpicias-Ne *me a abſit*

Pſ. XXCVI. 2. | שָׁמְרָה נַפְשִׁי Prov. VIII. 34. | אַשְׁרֵי
. meam-animam ſerva *bene*

| אָדָם |
. homini

— ponit ordinarium ſervum —, qvi ſimplex apparet, ſi ſtat in ultima ditionis voce; neceſſario autem hic componendus eſt cum ſervo —, ſi — ſubdiſtinctivum aliqvem in ſua ditione habet. Qvod ſi vero ſyllabarum ratio compoſitionem hanc non admittat, loco — ſe ſiſtit —.

Pſ. X. 12. } | קוּמָה יְהוָה | Pſ. LVII. 9. | עוּרָה כְבוֹדִי |
XVII. 13. } *. Jhova ſurge* *. mea-gloria expergiſcere*

Pſ. LXXIX. 9. || עָזְרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ ||
. noſtræ - ſalutis Deus nos-juva

Pſ. LXXVIII. 31. || וְאַף אֱלֹהִים | עָלָה בָהֶם ||
. eos-ſuper aſcendit Dei ira - Et

Pſ. LXXI. 6. || עָלֶיךָ | נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן ||
. utero-ab innixus fui te-ſuper

Pſ. CX. 4. || נִשְׁבַּע יְהוָה | וְלֹא יִנָּחֵם ||
. pœnitebit non & juravit Jhova

Nota.

Servi — & — in metricis componuntur cum conſervo —, ſi ante tonum hujus vocis, qvam obtinet, litera cum vocali longa, vel longæ vicaria præcedit, & ſyllabam ſimplicem

pliçem conſtituit, ut: Pſ. LXXVIII. 31. עָלָה Pſ. LXVIII. 19. שָׁבִית Pſ. X. 3. נִאֵץ v. 5. יָפִיחַ. Qvæ compoſitio horum accentuum etiam contingit vocibus, copulam Makkaph vel expreſſam vel ſubintellectam habentibus. v. gr.

Pſ. XLIX. 15. | וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים
.justi iis dominabuntur-Et

Pſ. LXII. 8. || בִּטְחוּ בוֹ בְכָל־עֵת | עָם ||
.populi tempore-omni eum-in ſperate

Sic & ⌐ Pſ. XVIII. 20. | כִּי חָפֵץ בִּי׃ |
.me delectatur qvia

REGULÆ IV
SECTIO I.
De
Poſitu accentuum irregulari
In
libb. proſaicis.

MEMBR. I.

Imperator :⌐ ordinarie maximæ intra verſum ſubdiſtinctionum ſedi imponit ⌐ (ut conſtat ex reg. III. in proſ. membr. I.) Interdum tamen hic ⌐ abeſt, & in locum ſuum vicarium aliqvem, unum ex ſubdiſtinctivis ſuis, Tiphcham videlicet vel Sakephkaton ſubſtituit. Et qvidem

(1) ⌐ *apparet, ſi maxima datur ſubdiſtinctionum ſedes in* (a) *ſecunda vel* (b) *tertia ante Silukum voce.*

(a) Gen. XXVI. 6. || וַיֵּשֶׁב יִצְחָק | בִּגְרָר׃ ||
Grari Jizchak conſedit-Et

Confer

Confer parall. Gen. III. 20. II. 1. VII. 22. X. 14 15. Exod. XVII. 13. XXIII. 6. Jes. III. 18. Jer. V. 11. VIII. 1. Hos. IV. 17. Am. VIII. 13. Sic I. Chron. XXIX. 1. neqve ‾∧‾ neqve · extat, licet versus 23. voces habeat, qvum maxima distinctionis sedes juxta reg. II. membr. I. proxime ante Sillukum incidat, qvam juxta hanc regulam ‾,‾ occupat, qvi postmodum ditionis fit dominus, & ante se subdistinctivum suum ‾,‾ habet, qvi reliqvos ordinat.

(b) Gen. XLII. 40. || בָּאָרֶץ׃ כָּבֵד | וְהָרָעָב

terra-in (erat) gravis fames-Et

Confer parall. Gen. XXVI. 23. XXXVI. 3. Exod XV. 18. XXII. 22. Lev. V. 16. XVI. 25. Num. V. 9. VII. 14. Deut. II. 16. III. 8. IV. 48. V. 4.

NOTA.

Retinetur ‾∧‾ qvater in unica versus subdistinctione, ut II. Sam. XXIII. 13. Jes. XII. 3. Jer. II. 16. Ez. XXVII. 20. Et qvater in immediata maxima subdistinctione, seqventibus adhuc aliis, ut Exod. XXVI. 23. XXXIX. 24. Lev. XVIII. 20. Num. XXXIII. 20. Itidem qvater, ubi vox Sillukata simul pro Methego assumit ‾,‾ (de qvo etiam vide m. II. reg. V.) Lev. XXI. 4. Num. XV. 21. Jes. VIII. 17. Hos. XI. 6. Retinetur etiam ‾∧‾ in tali immediata subdistinctione maxima in termino propositionis compositæ, ob argumentum discretum vel redditivo ei oppositum, vel ob emphaticam subjecti aut prædicati iterationem. Exempla extant Gen. I. 3. 7. 9. V. 8. 11. 17. 27. 31. XXXIII. 4 XLI. 21. XLII. 20. Ruth. IV. 2. Neh. VIII. 11. Jer. XXIIX. 10 Zach. VIII. 15 Item si maxima subdistinctio est in voce tertia, propter easdem rationes, ut Genes. V. 18. 20. 21, Jon. II 1. Jerem. XXIIX. 32.

(2.) ∴ *Pro Athnacho, in* (a) *tertia a Silluko voce, per positum* (qvem vocant) *majoratum* (confer membr. II hujus reg. num. 3. & n. 1.) *Raro etiam* (b) *in qvarta, & rarius* (c) *in qvinta voce, si maxima ibi datur subdistinctionum sedes;*

Fitq; id communiter in versu una vel duabus constante propositionibus, ob accelerationem sermonis in brevibus & abruptis sententiis, qvales passim in Threnis Jeremiæ, & in Cantico Salomonis occurrunt.

(a) Gen. XXI 24. ‖ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם | אָנֹכִי אִשָּׁבֵעַ׃ ‖
jurabo ego : Abraham dixit-Et

Confer parall. Genes. X. 16. XV 12. XXI. 24. XXIII. 13. XXV. 25. Num. I. 6 7. 8 9. 10. 13. 14 15. 16. 17. &c.

(b) I. Reg. VI. 4. ‖ וַיַּעַשׂ לַבָּיִת ‖ חַלּוֹנֵי | שְׁקֻפִים אֲטֻמִים׃ ‖
angustarum fenestrarum foramina domui fecit-Et

Confer parall. Cant. I. 11. IV. 7 VI. 11. Jes. XLIIX. 22 LVII. 21. Ezech. XXIV. 7. 15 XXVII. 2. Dan II. 36. Jon. IV. 4. Zeph. II. 12.

(c) Eccl. I. 2. הֲבֵל הֲבָלִים | אָמַר קֹהֶלֶת ‖ הֲבֵל
vanitas , Ecclesiastes dicit vanitatum vanitas

הֲבָלִים | הַכֹּל הָבֶל׃ ‖
. vanitas omnia vanitatum

Confer parall. Eccl. III. 3. 4 6 7 8. &c.

Speciatim loco ֗ in sexta voce stat ֔ Cant. VI. 11. & in locis nonnullis Piscatis, de qvibus infra reg. VI sect. II.

(3.) ֙ pro ֗ singularissime reperitur Esd. VII. 13. nec datur simile in tota Scriptura.

MEMBR. II.

IMperatores ֓ & ֗ (1) in majori subdistinctionum sede pro ֔ semper ponunt ejus vicarium ֕ qvando scil. est dominus unius vocis, & caret servo, aut subdistinctivo ֔ in propria voce, (de qvo infra reg V. membr. II.

Gen. XLV. 27. וַתְּחִי ‖ רוּחַ | יַעֲקֹב אֲבִיהֶם׃ ‖
. eorum-patris Jacobi spiritus revixit-Et

Confer parall. Gen. XXXII. 22 XLI. 27. XLV. 27. Exod. XXXI. 6. XXXV. 17. XL. 6. Num. III. 32. 40. VIII 11. Deut. I. 29. XXIII. 20.

Jer. XXXI. 3. ||| נִרְאָה לִי | יְהוָה || מֵרָחוֹק

.mihi apparuit Dominus longinqvo-A

Confer parall. Gen. VIII. 6. IX 14. XI. 16. Ex. XXVI. 6. XXXV. 21. Lev. XXIV. 21. Num. XXIIX. 20. 28. XXIX. 3. 9. 14. Deut. XIX. 3.

(2) Imperatores :— & — in ditione duarum vocum connectendarum per servum, pro servo semper adhibent subdistinctivum minorem —, ut:

Jer. VI. 14. || שָׁלוֹם׃ וְאֵין

.pax (est) non-Et

Confer parall. Jes. I 25. 27. IX. 12. Jer. III 11. Ezech. III. 11. XXX. 21. Hos. II. 3. 13. 16. 22. III. 3. IV. 5 6. VI. 7.

I. Sam. XII. 21. | תָּסוּרוּ וְלֹא

.recedetis non-Et

Confer parall. Jes. VIII. 16. 20. XIII. 15. XVII. 1. XIX. 1. XXI. 1. XXII. 19. XXVI 2. 6. XXIIX. 3.

(3) Imperatores :— & — in ditione trium vel plurium vocum voci tertiæ distingvendæ, pro subdistinctivo minori — imponunt —, & — loco servi substituunt; fitq; hoc præcipue, si tertia vox existit in termino propositionis, vel semipropositionis, aut si voces plurium sunt syllabarum.

Gen. XIII. 2. || וּבַזָּהָב׃ בַּכֶּסֶף | בַּמִּקְנֶה

,auro-in-& argento-in pecore-in

Confer parall. Gen XIII. 2. XIV 16. XXIV. 56. XXXVII. 21. Ex. II 4. Lev. IV. 7 VI. 3. VII 37. Num. III. 31. XXXVII. 46 Deut. VI. 13. Dan. VIII. 18.

Jer. XXXII. 19. || הָעֲלִילִיָּה וְרַב | הָעֵצָה גְּדֹל

. adinventione multus-& , consilio magnus

Confer parall. Genes. I. 21. XXVII. 40. Lev. XIX. 27. 30. XXV. 25. Num. XIX. 3. XXIV. 4. II. Sam. I. 17. XXXI. 2. Mich. VI. 19. Jon. II. 1.

(4) Imperator ‾ᴧ‾ in ditione sua pro subdistinctivo majore —⁝— ponit etiam —^—, si ditio ‾,‾ est plurium vocum, ut:

Num. XI. 17. וְיָרַדְתִּי || וְדִבַּרְתִּי עִמְּךָ | שָׁם |||
:ibi tecum loqvar-& descendam-Et

וְאָצַלְתִּי | מִן־הָרוּחַ | אֲשֶׁר עָלֶיךָ || וְשַׂמְתִּי
ponam-& ,te-super qvi spiritu de separabo-&

עֲלֵיהֶם |||
.eos-super

Confer parall Gen. XLIII. 33. Exod. XXV. 33. XXXVII. 19 Lev. V. 11. VII. 18. XI. 35. Deuteron. I. 7. Jud. XX. 4. II. Reg. XX. 17.

Nota. ‾ᴧ‾ in accentuatione Decalogica præceptiva Exod. XX. 2. Deut. V. 6. in remotissima & maxima subdistinctione, qvam alias occupat —^—, ponit —⁝—, intercedente tamen utrobiqve —^—.

MEMBR. III.

Reges omnes (1.) in qvibusdam locis pro suis subdistinctivis vicarios habent, scilicet

(א) ‾ᵢ‾ *septies in sua ditione pro* ‾,‾ *assumit* ‾״‾, *cujus servus est* ‾ₛ‾.

Gen. XXVII. 25. וַיָּבֵא לוֹ | יַיִן || וַיֵּשְׁתְּ׃ |||
.bibit-& ,vinum ei attulit-Et

Sic Exod. V. 15. Num. XIV. 3. II. Chron. XX. 30. I. Reg. XX. 29. Ez. XIV. 4. Zach. III. 2. & qvater particula לא cum præcedente אֲשֶׁר vel די hunc positum accipit, ut: Lev. X. 1. I. Reg X. 3. II. Par. IX. 2. Esd. VII. 25. Reliqva loca

Exod.

Exod.III.14. Num.XXIII. v.ult. Neh.III.39. Hab.I.3. ab aliis citata hactenus inveniri non potuerunt.

(ב) *⁝ ponit* (a) *Ithibb semper loco subdistinctivi sui minoris Paschtæ, si vox ˋ afficienda ante se non reqvirit servum, aut subdistinctivum, tonumq; habet in prima syllaba non incipiente a Schva.*

Gen. IV. 6. || לָךְ חָרָה | לָמָּה
? tibi (animus) exarsit qvare

Jes. XIX. 11. || אֶל־פַּרְעֹה תֹּאמְרוּ | אֵיךְ
. Pharonem-ad dicetis qvomodo

Conf. parall. Jes. XXI.4 XXIII.4.8 XXVII.3.5 XXIX.1. XXXII.13 XLIII.7.16. Jer. V.19. XXXIV. 3.4. Gen. XXV. 36. Num. X. 25. Hos. VIII. 1. &c.

⁝ ponit (b) *׀ ˋ in extremitate ditionis suæ septies pro subdistinctivo majore ˙ , ut :*

Gen XXIV. 12. אֲדֹנִי | אֱלֹהֵי || יְהוָה || וַיֹּאמַר
mei-Domini Deus Domine dixit-Et
||| אַבְרָהָם
. Abraham

Reliqva loca extant Gen XXXIX.8. Lev. VIII.23. Esd. V. 15. Jer. XIII.8. Amos I.2. & illa vox, qvam ׀ ˋ occupat, semper versiculum incipit, simulq; ab initio ו habet. Sed Genes. XIX. 16. ˋ absqve Psik est, notante Masorah.

(ג) *ˆ singularissime pro ˏ servo assumit ˜ cum præcedente demeq subdistinctivo ˜ .*

Jes. XLV. 1. || לְכוֹרֶשׁ לִמְשִׁיחוֹ | יְהוָה כֹּה־אָמַר
. Chores suo-uncto Dominus dixit-Sic

(2) Reges majores |⁝ˆ| in ditione duarum vocum per servum conjungendarum, pro servo sumunt suos subdistinctivos |ˋ˜| & qvidem rex maxi-

 mus

mus ◌̇ semper, major vero ◌̈ hanc anomalicam admittit substitutionem, qvando non laborat, aut stat in voce makkaphata.

In ditione ◌̇

Gen. VII. 11. | בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי
secundo mense

Confer parall. Genes. XI. 7. XIII. 3. 4. XIV. 5. 13. 15. XXI. 10. 20. XXV. 26. XXVI. 5. XXVII. 25. 27. &c.

Zach. VII. 2. וַיִּשְׁלַח בֵּית—אֵל—
. Dei domum misit-Et

Confer parall. I. Sam. V. 16. I. Chron. I. 44.

Excipe qvædam loca, ubi ◌̈ servum suum retinet, ut: Genes. V. 15. XXIV 44. Num. I. 42. II. Reg XIX. 25. Cant. III. 4. Ez XXI. 14. XXVI. 13. XXVII. 2. semperq; præcedens vox servo notanda laborat.

In ditione ◌̇

Exod. XIV. 11. | וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה
. Mosen-ad dixerunt - Et

Confer parall. Gen. XVII. 20. XIX. 4. Exod. XII. 17. XIV. 11. Num. V 12. XXI. 13. Deut. VIII. 3. XII. 10. Jer. XXXVI. 2. Ez. XLIIX. 16.

NOTA.

◌ seqventibus in locis hanc anomaliam ob voces longiores imitatur, & pro servo ◌ adhibet ◌, Jesa. I 28. XXVI. 12. Neh. IV. 7.

(3.) Reges non laborantes, in ditione trium vel plurium vocum pro subdistinctivo minori in voce 3. disjungenda reqvisito sumunt majo-

majorem ֔, & vices servi obit qvilibet subdistinctivus minor, domino suo proprius; Et hic positus majoratus contingit plerumqve ob easdem ratiotiones, in præcedente membr. II, num. 3. adductas, ut ֔:

In ditione ֥

Deut. VII. 20. עַד־אֲבֹד | הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים ||
. absconditi-& reliqui pereant-usq; dum

Confer parall. Exod. VII. 27. XXXV. 1. Lev. IV. 4. VI. 14. Num. XVI. 34. XXXV. 21. Deut. XXI. 22.

Nota: Duo loca etiam occurrunt, qvæ hunc positum majoratum habent, ubi qvidem ֥ laborat, sed præcedens vox servo notanda pluribus syllabis constat ֔. Num. XXIV. 8 Ez. XXIII. 34.

In ditione ֔

Gen. II. 21. וַיִּקַּח | אַחַת מִצַּלְעֹתָיו ||
. ejus-costis-de unam desumsit-Et

Confer parall. Gen. VIII. 19. Exod. I. 16. IX 10. XXVIII. 3. 23. XXIX. 13. XXX. 14. Lev. X. 5. XIX. 3. Num. V. 8. Deut. IX. 15. XXXIV. 16. &c.

Gen. VII, 17. וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם | וַיִּשְׂאוּ
elevarunt-& aqvæ (sunt) multiplicatæ-Et
אֶת־הַתֵּבָה ||
. arcam

Confer parall. Gen. IX. 18. XIV. 17. XXI. 22. 32. XXV. 20. XXVII 19 Exod. I. 22. VI, 23. XXX. 13. 25. XXXI. 7. XXXVI. 15.

Nota.

Inveniuntur hic etiam nonnulla loca, ubi ֔ laborans hanc anomaliam retinet, sed vox secunda servo notanda non laborat, ut:

Gen.

Gen. XLVII. 31. וַיֹּאמֶר | הִשָּׁבְעָה לִי ||

.mihi jura :dixit-Et

Confer parall. hujus anomaliæ Gen. VI. 20. VII. 14. Exod. XIV. 10. Deuteron. XXI. 14. I. Reg. III. 20. Esd. IX. 1. Eccl. V. 3.

In ditione ⏤

Deut. IV. 39. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם | וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ ||

.tuum cor-adreducito-& ,hodie scito-Et

Confer parall. Gen XLIX. 16. Exod. XXXVI. 2. Num. XXI. 5. XXIII. 7. Jes. XIIX. 2. Jerem. III. 25. XIIX. 21. XXXI 8. 9. Ez. VI. 9. Ast ditio trium vocum sub ⏤ non occurrit, ubi tertia subdistinctivum majorem pro minori accipiat.

(4) Reges |⏤| pro reqvisito in 4 ditionis voce subdistinctivo majore ⏤ usurpant nonnunqvam, ob intimiorem nexum, subdistinctivum suum minorem |⏤|, & pro intermedio subdistinctivo minore repetunt ministrum ⏤ tanqvam vicarium, & servus utrinqve est ⏤.

In ditione ⏤.

Deut. I. 23. וָאֶקַּח מִכֶּם || שְׁנֵים עָשָׂר | אֲנָשִׁים |||

,viros duodecim vobis-ex sumsi-Et

Confer parall. Exod. IV. 8. V. 2. XIV. 16. XVIII. 8. XXIX. 33. XXXII. 35. Deut. I. 17. VIII. 9. XVII. 10. XXVIII 36. Dan IX. 7. X. 13.

In ditione ⏤.

Exod. XXIIX 27. וְעָשִׂיתָ || שְׁתֵּי | טַבְּעוֹת זָהָב |||

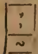
.auri annulos duos facies-Et

Confer

Confer parall. Gen. XXVI. 28. XXXVI. 39. Exod. XVI. 29 XXXV. 35. Lev. IV. 31. VIII 31. Num. V. 27. VII. 8. Deut. IX 21. XII. 21. Esth. II. 9. Jes. VIII. 23. Dan. III. 26.
Videtur hunc positum imitari in qvibusdam locis, ut:

Exod. III. 4. וַיַּרְא יְהוָה || כִּי סָר | לִרְאוֹת |||
. videndum ad diverteret qvod Dominus vidit-Et

Codices tamen nonnunqvam variant.

(5.) Reges pro reqvisito prima vice subdistinctivo majore sæpe repetunt minorem , qvi plerumqve vel dominus unius tantum, vel duarum vocum est, sed adhuc subdistinctivus major necessario præcedere debet.

In ditione .

Deut. IV. 38. לְהוֹרִישׁ || גּוֹיִם ׀ גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים | מִמְּךָ |||
robustiores-& magnas gentes expelleret-ut
. te - præ

Confer parall. Gen. VIII. 17. Exod. III 1. Num. XIV. 40. Deut. III 28. VI. 10. VIII 2. XXVI. 2. XXX. 20. Esd. VI. 2. 8 Jes. XXXVII. 24. Jer XV. 9. Ez. III. 18. Dan. III. 26. X. 12.

In ditione .

Gen. I. 7. וַיַּבְדֵּל ׀ || בֵּין הַמַּיִם || אֲשֶׁר | מִתַּחַת לָרָקִיעַ |||
subter qvæ , aqvas inter divisit-Et
. expansionem

Confer parall. Genes II. 19. III. 22. V. 6. VI. 7. VII. 11. XI. 6.

XI. 6. XIX. 9. XX 6. XXII. 16. XXIV. 14. 16 42. 48. 65. XXVI. 24. XXXVII. 2. &c.

In ditione ־֔

Exod. XII. 29. וַיְהִי׀ בַּחֲצִי הַלַּיְלָה ׀׀׀ וַיהוָה ׀׀
Dominus & , nocte media fuit-Et
הִכָּה כָל־בְּכוֹר ׀ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם ׀׀׀׀ .
. Ægypti terra-in primogenitum-omne percussit

Confer parall. Gen. XLII. 21. Lev. XVII. 5. Jos. XXII. 5. Jud. XVIII. 14. Neh. II 12. Job. I. 5. Jes. XLV. 14. Jerem. XXI. 4. XXXVI. 32. Unicus locus occurrit, ubi ter ־֒, & bis qvidem pro majori ־֔ ponitur, II. Reg. I. 16.

(6.) Reges ־֑ bis ante se reqvirentes subdistinctivum suum majorem ־֔, pro priori ponunt interdum minorem, (alias Sakephkatoni proprium) ־֒, imprimis, si ditio subdistinctivi minoris ־֑ est plurium vocum.

In ditione ־֒

Deut. XXVIII. 14. וְלֹא תָסוּר ׀׀׀ מִכָּל־הַדְּבָרִים ׀׀ אֲשֶׁר
qvæ verbis-omnibus-abrecesseris non-Et
אָנֹכִי ׀ מְצַוֶּה אֶתְכֶם ׀ הַיּוֹם ׀׀׀׀
. hodie vobis præcipio ego

Confer parall. Lev. VIII. 26. Num. VII. 87. Deut. IX. 6. XX. 20. Jos. X. 11. Ruth II 18 Jud. XVI. 22. ־ ־

In ditione ־֔

I. Sam. XIV. 45. וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שָׁאוּל ׀׀׀ הֲיוֹנָתָן
Jonathan-an : Schaulem-ad populus dixit-Et
יָמוּת ׀׀ אֲשֶׁר עָשָׂה ׀ הַיְשׁוּעָה ׀ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת ׀׀
istam maximam salutem fecit qvi , moriatur
בְּיִשְׂרָאֵל ׀׀׀
? Israele-in

Con-

Confer parall. Deut. XII. 18. Jos. XVIII. 14. II. Sam. III 8. I. Reg. XII. 10. XVIII. 21. &c.

(7.) Rex — ter ante se habens — pro primo, vel secundo interdum adhibet subdistinctivum minorem —, ut:

Mich. VI. 5. ||יָעַץ — מַה ||| זְכָר — נָא ||| עַמִּי
consuluerit-qvid, qvæso-memento, mi-populi-O
||| בָלָק | מֶלֶךְ מוֹאָב
. Moab rex Balak

Confer parall. Gen. IX. 12. XVII. 19. XXVII. 37. Exod. IV. 18. XXIX. 22. Lev. VII. 21. Jud. II. 1. IV. 9. Jes. XXXIX. 3. Jer. VII. 28. XXIV. 8. Ez XVI. 24. Dan. III. 29.

Et si qvater — reqviritur, vel pro primo & tertio, vel pro secundo sumitur subdistinctivus minor —, ut I. Reg. II. 24. II. Sam. XIV. 7. I. Chron. XIII. 2. Sic Esd. VII. 25. qvinqve distinctiones majores continentur, ubi in duabus prioribus & qvarta pro — ponitur —, & binis vicibus ipse — venit —.

NOTA.

— semel hanc anomaliam imitatur II. Reg. I. 16. ubi — bis pro — repetitur. Interdum & —, ut Ex. XXXVI. 3. Esd. VI. 12. I. Chron. XXVI. 26. ubi pro — altera vice repetendo — (Paschta) assumitur.

MEMBR. IV.

(א) DUces omnes (1.) ubiqve necessario loco — assumunt —, si nempe — ultimam syllabam occupaturus, vel careat plane servo, vel solum admittat —.

In ditione ֔ ducis minoris,
֔ proprii.

Gen. XVI. 8. || הָגָר | שִׁפְחַת שָׂרַי ||
. Sarai ancilla Hagar

Confer parall. Gen X. 19.32. XVI.7. XXIV. 35. XXXII.13. XLI.35. XLII.36. Exod. XII.17. Jos. XV. 10. &c.

In ditione ֑ ducis minoris,
֑ proprii.

Genes. XVI. 5. || אָנֹכִי | נָתַתִּי שִׁפְחָתִי ||
. meam-ancillam dedi Ego

Confer parall Gen. XXVII. 39. XXXVIII.21 XXXIX. 5. XLIII. 4. 31. XLV. 23. XLVIII.1. Exod. X.8. XXXIX. 3. Jos. X. 11.

In ditione ֔ ducis minoris,
֔ proprii.

Genes. VI. 4. || הַנְּפִלִים | הָיוּ בָאָרֶץ ||
. terra-in fuerunt gigantes

Confer parall. Genes. XLIII. 28. XLIV. 1. Exod. X. 15. XXXIX. 3. Num. XI. 16. Deut. XI. 12. Nehem. IX. 25.

. Nota.

Archidux ֑ tam in voce 2 qvam 3. distingvenda assumit ֔ . Reliqvi tres duces minores tantum in 3. voce habent, uti ex jam adductis exemplis patet.

In ditione ֑ Archiducis.

Lev. XXIV. 2. || צַו | אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ||
. Israel filiis præcipe

Conf. parall. Exod. III. 15. XII. 25. Num. XXI. 18. Deuter. XVI 1. Jes. XXV. 12. XXXV. 8. XLII. 5. XLIII. 14. Jer. VII. 10.

Exod. VII. 15. ‖ בַּבֹּקֶר | אֶת־פַּרְעֹה לֵךְ
.mane Parbonem-ad ito

Confer parall. Gen. X. 25. Jer. VI. 23. XV. 11.

(ב) Duces pro ֔ 16. in locis habent ֗, cui servus est ֥, qvi ad minimum ante se reqvirit tres voces, ut:

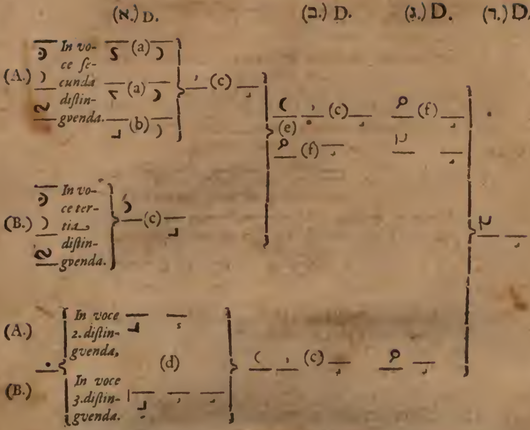
Num. XXXV. 5. אַלְפַּיִם | אֶת־פְּאַת־קֵדְמָה
millia-duo orientis angulum

בָּאַמָּה ‖ וְאֶת־פְּאַת־נֶגֶב | אַלְפַּיִם בָּאַמָּה |
,cubitorum millia duo meridiei angulum - & ,cubitorum

וְאֶת־פְּאַת־יָם | אַלְפַּיִם בָּאַמָּה |||
.cubitorum millia duo maris - angulum - &

Reliqva sunt Jos. XIX. 51. II. Sam. IV. 2. II Reg. X. 5 I. Chron XXVIII. 1. II. Chron XXIV. 5. XXXV 7 Esd. VI. 9. Neh. I. 6. V. 13. XIII. 5. 15. Est. VII. 9. Jer. XIII. 13. XXXVIII. 25. Ez. XLVIII. 21.

(2.) Duces in ditionibus suis sive semel, sive bis, ter &c. subdistingvant, & qvidem (א) distinctione minori, (ב) majori (ג) denuo majori, & (ד) adhuc majori &c. præter regulares etiam seqventes irregulares subdistinctivos accipiunt.

(a) Alter ſervorum Paſchtæ vel Tbhiri, vicarius ſubdiſtinctivi Gereſchi fit ea lege, qva ſupra reg III m.V. in voce conjungenda ut ſervus aſſumitur. Nonnunqvam adſcriptum habet Pſik, ſæpe etiam illo deſtituitur.

(b) Libere aut — aut — vel cum Pſik, vel ſine eo, aſſumitur.

(c) Alter ſervorum — ſumitur ſua conditione regul. III. membr. V. indicata. Hi ſervi in voce tertia diſtingvenda ſui domini legati fiunt propter accelerandam pronunciationem & intimiorem vocum nexum.

(d) Mu-

(d) Munach pro _'_ libere assumitur, freqventius tamen ‾ـ‾ se sistit, si antea vox fuit constructa, sed iterum per reg. I. membr. II. distincta ‾ـ‾ vero in voce tertia sæpius etiam absqve Psik apparet. Servus est ‾,‾, rarissime Munach, ut Exod. XX. 4. & Deut. V. 8. in consecutione accentuum præceptivorum.

(e) Libere ac pari distinctionis valore, vel _'_ vel _ᵖ_ in secunda subdistinctionum sede majori assumitur _ɔ_, nisi qvod _ᵖ_ sæpius veniat. Si tamen forte præcedat subdistinctio minor, _'_ potius, qvam _ᵖ_ adhibetur.

(f) Pro illo _ᵖ_ ponitur eodem valore statim _ᵛ_, si _'_ vel ejus vicarius præmiserit legatum _ᵠ_ in tertia, vel _'_ Kadhma in secunda subdistingvenda voce, cujus servus prævius est _ᵠ_, atq; _ᵛ_ si adhuc major distinctionum sedes præcesserit, repeti debet.

(א) *In ditione ducum minorum semel subdistingvenda.*

(A) *In voce secunda distingvenda*

sub domino ‾,‾.

Gen. XI, 8. וַיָּפֶץ יְהוָה | אֹתָם ||

Et-dispersit Jhova eos.

Confer parall. Gen X. 14. XIV. 15. XXVI. 28. XXXI. 48. XLI. 49. Exod. XII. 32. Jer XX. 8. Ezech XLIX. 19.

Gen XII. 17. וַיְנַגַּע יְהוָה׀ אֶת־פַּרְעֹה ||

Et-percussit Jhova Pharonem.

Confer parall. Gen XVI. 15. XXV. 8. XXXI. 32 XLIX. 9. Lev. XIII. 33. Num. XXXV. 29. Deut. XXVIII. 69. Jud. V. 19. Semel & ‾,‾ qvia stat in voce minime laborante & & admodum longiori, retinet _'_. Num. XXXIII. 2.

Sub domino _'_.

Gen. XIII. 14. שָׂא נָא | עֵינֶיךָ ||

tolle nunc tuos-oculos.

Gen. XXIII. 6. נְשִׂיא אֱלֹהִים׀ אַתָּה ||

princeps-es Dei tu.

Confer parall. Gen XIII.3. XXXV. 29. Jos.XX. 4. Jes. X.14. XIV. 9. XXIIX. 15. XXIX. 16. XL 25. 28.

Deut. III. 26. || בִּי | יְהוָה | וַיִּתְעַבֵּר
.me-contra Jhova excanduit-Et

Confer parall. Exod.VII. 21. I.Sam.XVII 49. Jer.X.5. Ez. XVI. 1. XXI.36. Jer.XV. 18.

Qvater sub __ retinetur __, qvia occupat voces plurium syllabarum, adeoq; non laborantes Exod.XXXIIX. 17. Lev.V.12. I.Reg.X.1. Jes.XXV. 6.

Sub domino __.

Gen. XVI. 5. || אֶל־אַבְרָם | שָׂרַי | וַתֹּאמֶר
.Abram-ad Sarai dixit-Et

Gen. XXX. 16. || מִן־הַשָּׂדֶה | יַעֲקֹב | וַיָּבֹא
.agro-ex Jacob venit-Et

Confer parall. Genes XVI. 5. XLI 45. XLII. 16. Exod. IV. 10. VIII.5. X.13. Lev.I.17. V.7. Num.V. 18/21. XXX.6.

Jud. XX.35 || אֶת־בִּנְיָמִין | יְהוָה | וַיִּגֹּף
.Benjamin Jhova percussit-Et

Confer parall. Gen. XXX. 20. Num X. 10. XI. 25. Deut. XXII. 24.69. Jer.XXXII. 1.24.

Semel manet __ sub __ itidem ob longiorem vocem non laborantem II Chron. XVIII. 5.

(B) *In voce tertia distingvenda*,

sub domino __

Exod. XVIII. 5. || חֹתֵן מֹשֶׁה | יִתְרוֹ
.Mosis socer Jethro

Num.X.14. || בְּנֵי־יְהוּדָה | מַחֲנֵה | דֶּגֶל
.Jhuda-filiorum castrorum vexillum

Confer parall. Gen.III.8. XIX.35. Exod.XII.36. XVIII.12. Lev.I.7. IV.13. XIII.49. Deut XXII. 29.

Sub domino __.

Gen. III. 24. || לַהַט הַחֶרֶב | וְאֵת
.gladii flammam אֵת-Et

1. Reg. XII. 27. || לֵב | הָעָם הַזֶּה ||
.hujus populi cor

Confer parall. Gen. XV. 16. XLI. 30. 54. Neh. III. 26. V, 14. 16. VIII. 18. Jes. XII. 2. Dan. IX. v. ult. &c.

Sub domino ~ .

Exod. IV. 11. || מִי | שָׂם פֶּה ||
.os posuit qvis

Confer parall. Jes. LIII. 6. Zach. II. 12.

Ez. XVII. 19 || כֹּה־אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִה ||
.Deus Dominus dixit sic

Confer parall. Exod. XXIX. 21. Jos. XXIII. 16. I. Reg. XVIII. 26. Jes. X. 6. &c.

(א) *In ditione* ∴ *ducis majoris*
semel distingvenda, & qvidem

(A) in voce secunda distingvenda.

Gen. VI. 15. || שְׁלֹשׁ מֵאוֹת | אַמָּה ||
.cubiti trecenti

Conf. parall. Exod. XI. 48. Levit. XIX. 36. Deuter. XII. 17. Ruth II. 19. Neh. VII. 59. I. Reg. X. 19. Ezech. I. 9. XXII. 11. XXIII. 23. Dan. IV. 20.

(B) In voce tertia distingvenda.

Gen. XXII. 12. || כִּי | עַתָּה יָדַעְתִּי ||
.cognovi nunc nam

Confer parall. Gen VI. 16. VII. 2. XIII. 10 XV. 1. XVII. 20. XXIV. 7. Jes. XXI. 15. XXII. 13. XXIII 1. XXVII. 9. Jerem. II. 24. XI. 12. 16. XVI. 3. 5. XVII. 24. 27.

NOTA.

Si dux major ∴ in sua ditione semel tantum subdistingvat in voce tertia, & præcedens qvarta vox reqvirat servum, tunc ordinarie ' tantum venit, & nulla libertas Rbhiæ amplius est data, ut loco ' vel ' ponat ' . v. g.

Exod. XVIII. 7. וַיֵּצֵא מֹשֶׁה | לִקְרַאת חֹתְנוֹ ||

.sui-soceri occursum-in Mosche exiit-Et

Confer parall. Genes. XI. 30. XVII. 23. XIX. 16. XXX. 14. Exod. VIII. 4. XVII. 12. XVIII. 7. Lev. XXIV. 8. Num. VII. 84. XXVI. 9. XXVII. 21. Deut. IX. 17. XV. 12.

(ב) *In ditione ducum minorum immediata bis subdistingvenda*

Sub domino ̄ ̦ ̄ .

Exod. XVIII. 5. וַיָּבֹא || יִתְרוֹ | חֹתֵן מֹשֶׁה |||

. Mosis socer Jethro venit-Et

Confer parall. Gen. III 8 XIX 35. Exod XII. 36. XVIII. 12. Lev. XIII. 49. Num. X. 14. Deut. IV. 48. XXIX. 29. &c.

Lev. I. 7. וְנָתְנוּ || בְּנֵי | אַהֲרֹן הַכֹּהֵן |||

.sacerdotis Aaron filii dabunt-Et

Confer parall. Genes XIV. 11. XLII. 30. Exod. XXXVI. 3. XL. 15. Lev. IV. 13. 27. V. 18. Num. XVI. 5. Deuter. V. 26. XXII. 29.

Sub domino ̱ ̓ ̱

Exod. XVIII. 1. וַיִּשְׁמַע || יִתְרוֹ | כֹהֵן מִדְיָן |||

. Midianis sacerdos Jethro audiebat-Et

Confer parall. Gen. XXV. 6. XXXIV. 22. Exod. XXIX. 28. XXXII. 20. Lev. XXXI. 13. Num. VI. 17. &c.

NOTA.

_ ̓ _ ter pro _ ̔ _ accipit | ̄ ̦ ̄ in voce tertia, prævio servo ̄ ̦ ̄ , præcedente tunc _ ̔ _ ipso. Lev. X. 6. XXI. 10. Ruth. I. 2.

Jer. XXX. 3. כִּי || הִנֵּה | יָמִים בָּאִים |||

. veniunt • dies ecce Nam

Confer parall. Num. XIX. 10. XXII. 5. XXIII. 11. Deut. V. 5. Neh. III. 26. V. 14. 16. VIII. 18.

Sub domino _ ̃ _ .

Ez. XVII. 19. לָכֵן || כֹּה־אָמַר | אֲדֹנָי יְהוִֹה |||

. Deus-Dominus dixit - sic Ideo

Sic

Sic Exod. XXIX. 21.

Jes. XX. 6. וְאָמַר || יֹשֵׁב | הָאִי הַזֶּה |||
.hujus insolæ incola dicet-Et

Confer parall. Genes. XIX. 19. Lev. XI. 35. Deut. XXIX. 5. Jos. I. 15. Dan. VI. 13. &c.

In ditione ∴ ducis majoris bis subdistingvenda.

(a) Ez. XIIX. 20. בֵּן || לֹא־יִשָּׂא | בַּעֲוֹן הָאָב |||
.patris iniqvitatem portabit-non Filius

Confer parall. Gen. VIII. 20. XLI. 48. Exod. XXIX. 27. Lev. XXIII. 21. Num. XI. 30. Deut. VII. 6. IX. 7.

(b) Ez. XVIII. 19. וְהַבֵּן || מִשְׁפָּט וּצְדָקָה | עָשָׂה |||
.exercuit justitiam-& judicium filius-Et

Confer parall. Gen. L. 24. Deut. XI. 7. XXIV. 1. Jud. IV. 9. Esd. VI. 12. II. Reg. IX. 24. Jerem. XXIII. 9. Ezech. XX. 8. 21. XXXIII. 21.

Sic &, si Geresch ditionis dominus sit, ut Gen. XXXIV. 21. XXXVIII. 11. Exod. XXVII. 1. Levit. V. 15. Num. VII. 87. XL 31. Deut. X. 1. XXIV. 15. 19. &c.

Nota.

Rarissime ponitur _ pro _, etiam citra interventum _ (Kadhmæ) & _, ob qvorum præsentiam alias _ excidit, & vices suas Pasero committit, (de qva anomalia seqventi litera (ג) annotat. 2.)

Eccl. VIII. 11. עַל־כֵּן || מָלֵא | לֵב בְּנֵי־הָאָדָם |||
.hominis-filiorum cor plenum est propterea

Sic Gen. X. 13. sub _ Gen. XVI. 9. sub _, Gen. XXXII. 32. I. Reg. XVI. 7. Jer. XXXVIII. 7.

(ג) *In ditione ducum immediate ter subdistingvenda*

Sub domino _.

Num. IX. 1. וַיְדַבֵּר יְהוָה | אֶל־מֹשֶׁה || בְמִדְבַּר־סִינַי |||
, Sinai-deserto-in Mosi hen-ad Jhova locutus est-Et

בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית || לְצֵאתָם | מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ||||
secundo anno eorum-exitu-ab terra-e Ægypti.

וַיִּבְחַר־לוֹ || חֲמִשָּׁה | חַלֻּקֵי I. Sam XVII. 40.
Et - elegit - sibi quinq, leves

אַבְנֵי || מִן־הַנַּחַל ||| וַיָּשֶׂם אֹתָם || בִּכְלִי
lapides ex-torrente, & - posuit eos in-instrumento

הָרֹעִים | אֲשֶׁר־לוֹ ||||
pastorum qvod - ei.

Confer parall. Num. IX. 1. Jos. XXI. 5. I. Reg. XVII. 20. Jer. XXIX. 2.

Sub domino ׳ .

לְכוּ ||| וְהִכִּיתֶם || אֶת־יֹשְׁבֵי | יָבֵשׁ Jud. XXI. 10.
Ite, & - percutite incolas Jabesch

גִּלְעָד ||||
Gilhad.

Sic & Deuteron. XII. 5. XVI. 6. XXXI. 17. I. Reg. X. 21. Ez. XXII. 20. XXXVIII. 13. Hag. II. 13.

Sub domino ᪾ .

הִנֵּה ||| כְּאַרְיֵה || יַעֲלֶה | מִגְּאוֹן Jer. XLIX. 19.
ecce tanqvam - leo ascendet ab-elevatione

הַיַּרְדֵּן ||||
Jordan.

Confer parall. Num. xxxvi 3. Zach. xiv. 4.

Sub archiduce · .

וְלָקַחְתָּ מִן־הָאַיִל ||| הַחֵלֶב Exod. XXIX. 22.
Et - accipies ab - ariete adipem

וְהָאַלְיָה || וְאֶת־הַחֵלֶב | הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב ||||
& caudam & - adipem operientem intestinum.

Confer parall. I. Sam. VII. 6. XVII. 25. XXVIII 15. XXXI. 7 II. Sam. XV. 21. I. Reg. XV. 18. II. Reg. XI 9. XXIV. 14. &c.

NOTA:

NOTA.

(1.) _'_ pro reqvisito in qvarta ditionis voce primo subdistinctivo minore _'_ repetit subdistinctivum irregularem _ׂ_ jam semel positum, & præcedens deinde major subdistinctivus est demum _'_.

Deut XXXI.16.

וְקָם | הָעָם הַזֶּה ||| וְזָנָה || אַחֲרֵי | אֱלֹהֵי

Deos post scortabitur-& hic populus surget-Et

נֵכַר־הָאָרֶץ ||||

.terræ alienigenæ

Reliqva loca sunt seqventia. Genes. VII.23. XIX.14. Lev. X.9. Num. IV.26. XXXI.30. Jos. XXIV.13. Jud. XII.1. I.Sam.XXX.21. II.Sam.XXIV.17. I.Reg. III.15. XVI.9. Jer. XLIV.25. Ez. XXXIII.11. XXXVIII.8. Item, si subdistinctivus _ׂ_ in voce secunda stare debet, ut Jos.XXIV.13. Jer.VII.14. XXX.11. XLVI.28.

NOTA (2.) Duces omnes pro reqvisito _'_, (sive stet in secunda, sive tertia distinctionum sede,) ponunt statim eodem valore _'_, si nempe _'_ (aut ejus vicarii,) _'_ (Kadhmam) in secunda, & _'_ in tertia ante se voce præmiserint, ut

*In ditione _'_*

Jud, VII.4. וְהָיָה ||| אֲשֶׁר | אֹמַר אֵלֶיךָ || זֶה |

iste ,te-ad dixero qvem ,fiet-Et

יֵלֵךְ אִתָּךְ ||||

.tecum ibit

Confer parall. Lev.XI.26. Deut.XVI.16. Jer.I.15. VI.16. VIII.1. XVII.24.

In ditione _ׂ_.

I.Sam. xxxi.6. I.Reg.V.17. VIII.1. II.Reg.xxiii.29. Jer. V.10. Ez. ix.2. xxix.2. Dan. xi.8.

*In ditione _'_*

Exod.xxii.21. Num.xvi.7. Jud.xvi.18. II.Sam.xi.21. Esth. ix.26. Jer.xxxiii.11.

(ד) *In ditione ducum immediate qvater aut sæpius distingvenda.*

Duces omnes, si denuo ante se habent plures majorum subdistinctionum sedes, repetunt ordinarie ‑

Sub archiduce ‑

Jer. XXXVIII. 4. כִּי עַל־כֵּן |||| הוּא מְרַפֵּא ||| אֶת־
debilitans ipse propterea Nam

יְדֵי | אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה || הַנִּשְׁאָרִים | בָּעִיר הַזֹּאת ||||
.hac civitate-in residuorum belli virorum manus

Confer parall. Jer. XL. 5. Ezech. IV. 9. XLIIX. 1. Dan. IV. 20. ‑ bis repetitus invenitur post ‑. Dan. III. 5. 10. Ter stat post ‑ Dan. III. 7. & qvater Dan. III. 2. 3. V. 12. &c.

(3.) Archidux ‑ (a) in ditione mediata bis subdistingvenda, sive in voce secunda, sive tertia tantum assumit ‑, si nempe nulla subdistinctio major præcedat, ut:

Gen. XXXIX. 20. וַיִּקַּח | אֲדֹנֵי יוֹסֵף || אֹתוֹ |||
.eum Josephi Dominus accepit-Et

Confer parall. Genes. VIII. 9. IX. 23. Exod. III. 15. IV. 6. XII. 13. Lev. VIII. 21. Num. IV. 32. XX. 28. Deuteron. II. 30. VII. 12. I. Reg. VI. 29. XX. 32. Ez. XXIII. 15. Dan. I. 2. II. 19. Exempla, ubi subdistinctio major incidit in tertiam vocem, qvam ‑ necessario etiam occupat, sunt præter alia, seqventia: Ex. XXXVII. 9. Lev. XXIV. 3. I. Reg. VI. 29. XX. 32. 33. Dan. I. 2. II. 9.

(β) Duces minores in ditione hac mediata bis tantum subdistingvenda, (a) si proxima subdistinctio incidat in tertiam vocem, semper servant ‑;

Si

Reg: W. fol: 1 ... IV.

Si vero (b) in ſecundam, unum e ſervis aſſumunt, qvi ſubdiſtinctivi poſtea retinent Gereſchi conſecutionem.

(a) Lev. V. 13. וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן || עַל־חַטָּאתוֹ
ſuo-peccato-de ſacerdos eum expiabit-Et
אֲשֶׁר־חָטָא |||
peccavit - qvod

Confer parall ſub ֽ Exod. xv. 1. Lev. VIII. 33. xix. 22. Joſ. xiix. 16. I. Reg. VI. 16. ſub ֥ Lev. xiii. 6. Neh. III. 13. Dan. XI. 25.

Sub domino ֔ .

(b) Gen. II. 21. וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים || תַּרְדֵּמָה |||
ſoporem Deus Jhova fecit-cadere-Et

Confer parall. Gen II. 22. xxxiii. 16. Deut. xxiii. 6. xxxiv. 8. Joſ. X. 21. Jer. LI. 37. *Sub domino* ֽ . Geneſ. xx. 21. xxi. 17. xxiii. 4. 10. Exod. VIII. 13. xii. 14. Deuteron. VII. 25. X. 8. xii. 11. xv. 20. *Sub domino* ֥ . Gen. III. 14. Num. VI. 20. xxx. 13. 15. Deut. xii. 25.

(4.) Duces in ditione duarum vocum copulandarum per ſervum, pro ſervo accipiunt ſubdiſtinctivum minorem ֫ vel ֬ ſeqventibus in locis, vocibus plerumqve longioribus, & qvidem

֔ Exod. xxxiix. 23. Ez. xi. 18. Dan. I. 12.

ֽ Exod. xxxi. 6. Lev. ix. 7.

֥ Ez. xliv. 4.

ֹ Gen. X. 14. Lev. xiix. 17. xxvi. 30. Ez. xiii. 21. xxvii. 29.

(5.) Duces non laborantes in ditione trium vel plurium vocum pro ſubdiſtinctivo minore ֫ in voce tertia diſtingvenda ponunt (a) majorem ֟ ;

& in

& in voce secunda servo notanda, duces minores unum e servis suis, tanqvam Gereschi vicarium (juxta anomaliam num. 2. hujus membri indicatam) adhibent. Archidux vero ◌ sumit ◌ vel ◌. Atqve hic positus majoratus itidem plerumqve occurrit, si ultimæ voces sunt plurium syllabarum, aut si tertia vox stat in termino propositionis vel semipropositionis.

In ditione ◌̣.

Jud. VII. 13. ||וַיִּפּוֹל וַיַּכֵּהוּ | וַיָּבֹא עַד־הָאֹהֶל

· caderet ut illud-percussit-&, tentorium ad venit-Et

Confer parall. Exod. III. 19. XXI. 33. Lev. XXVII. 15. 19. Num. V. 23. XXII. 5. Jos. XV. 12. Jud. VIII. 6. Dan. II. 2, Jon. II. 2.

In ditione ◌.

Exod. XII. 27. ||אֲשֶׁר פָּסַח | עַל־בָּתֵּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

. Israel-filiorum domos-super transivit Qui

Confer parall. Genes. XIX 8. Lev. X. 16. XIII. 34. Num. IV. 7. IX. 7. XIII. 29. Deut. II. 4. VI. 15. Jer. XV. 4 5. Dan. II. 21. V. 9. VI. 7. 12. 25. XII. 10.

In ditione ◌.

II. Chron. XXIX. 16. וַיָּבֹאוּ הַכֹּהֲנִים | לִפְנִימָה

. adyta in sacerdotes venerunt-Et

||בֵּית־־יְהוָה

. Jhovæ - domus

Confer parall. Gen XXIV. 34. XLIV. 4. Lev XXVI. 4 6. Num. X. 29. Deut. III. 20. XII. 1. Esd. V. 14. Dan. IV. 14.

In

Reg: IV. Sect. II. Membr. IV.

In ditione ⌒.

Jer. XXIX. 14. וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם | מִכָּל־הַגּוֹיִם ,
Et - colligam vos ex omnibus - gentibus
וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת ||
& - ex - omnibus locis ,

Sic & Num. XIIX. 9.

Si vero adhuc major subdistinctionum sedes praecesserit (a) *ordinarie usurpatur* _, *&* (b) *rarissime* (ulteriori anomalia) *pro* _ *adhibetur* _, *qui tunc major est ipso* _.

(a) Es. XXXIX. 1. בָּעֵת הַהִיא ||| שָׁלַח || מְרֹאדַךְ
In - tempore illo misit Merodach
בַּלְאֲדָן | בֶּן־בַּלְאֲדָן מֶלֶךְ־בָּבֶל ||||
Baladan filius Baladan rex - Babel.

Confer parall. Num. XXIX. 21. 24. 27. 28. 30. Sub _ I. Chron. XII. 20. II. Reg. XVII. 24. (ubi in secunda majori repetitur _) & sub _ I. Chron. VII. 3. 8. 10. Esd. V. 2. Jer. XXXVI. 14.

(b) Gen. XIII. 1. וַיַּעַל אַבְרָם | מִמִּצְרַיִם || הוּא |
Et - ascendit Abraham ex - Aegypto ipse
וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ |||
& - uxor - ejus & - omne - quod - ei.

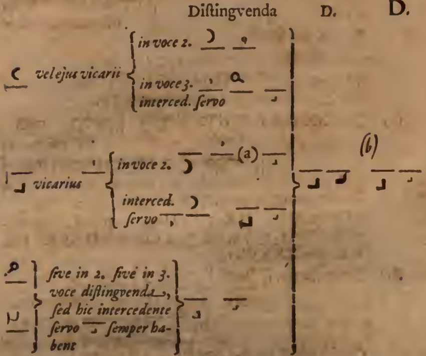
Confer parall. Deuter. XXVI. 12. Jos. XXIII. 4. Esd. V. 3. Amos VIII. 13. Sub _ Lev. XIII. 57. I. Sam. XVII. 51. Neh. V. 18. Sub _ Neh. III. 15.

NOTA.

Hanc anomaliam imitantur haec V. loca Genes. I. 12. Levit. IV. 7. Deut. XVII. 5. Jos. XXI. 6. Dan. IX. 26. ubi _ in voce qvarta existens ante se habet _ Paseri vicarium. Huc referri etiam videtur Es. IX. 6. ibi enim in voce secunda ponitur _, atqve inter dominum ditionis & hunc _ nec ipse Geresch nec ejus vicarius intercedit.

MEMBR. V.

COmites nec non vicarii Gereſchi ſeqventem habent conſecutionem.

(a) Munach aſſumitur, ſi tonus incidat in primam ſyllabam non incipientem a ſchva, (juxta reg. III. membr. V.)

(b) In vocibus tum magis vel minus diſtingvendis, tum conjungendis ponitur, qvum ulterior nulla detur ſubdiſtingvendi ratio. Qvis autem ſit dominus, & qvis ſervus, ex accentuatione a priori dignoſci poteſt; Nonnunqvam tamen Pſick appoſitus accentum dominum indicat. Exempla ditionis comitum in voce ſecunda diſtingvenda.

Deut. II. 32. || וַיֵּצֵא סִיחֹן | לִקְרָאתֵנוּ ||
. nostrum-occursum-in Sichon egressus est Et

Confer parall. Genes. XXXV. 10. 11. XL. 5. Exod. III. 4. Levit. XIV. 8. Jos. III. 1. XXII. 29. I. Reg. VII. 14. Jesa. XVIII. 7.

Gereschbi vicarii.

Sub domino Thbir

Jud. V. 28. || בְּעַד הַחַלּוֹן | נִשְׁקְפָה ||
. prospexit fenestram per

Sub domino Sarka

I. Chron. XXI. 15. || וַיִּשְׁלַח הָאֱלֹהִים | מַלְאָךְ ||
. angelum Deus misit-Et

Sic & Exod. XVII. 6.

Sub domino Rbbia

I. Reg. XIV. 21. || וְשֶׁבַע עֶשְׂרֵה | שָׁנָה ||
. annis decem septem-Et

Jos. III. 10. || וְהוֹרֵשׁ יוֹרִישׁ | מִפְּנֵיכֶם ||
. vestra-facie-a expellet expellendo-Et

Confer parall. Deut. IX. 26. II. Reg. XVI. 21. Esth. VIII. 9. Ez. I. 3. X. 19.

Gen. XLVII. 26. || וַיָּשֶׂם אֹתָהּ | יוֹסֵף ||
. Joseph illud posuit-Et

Confer parall. Genes. XXI. 14. Numer. VI. 14. IX. 16. I. Reg. XXII. 8. Jes. XXXI. 40. Dan. V. 23.

In tertia voce distingvenda.

II. Sam. X. 3. || וַיֹּאמְרוּ | שָׂרֵי בְנֵי-עַמּוֹן ||
. Ammon-filiorum principes dixerunt-Et

Confer parall. Lev. XI. 42. Jud. XX. 15. Neh. VIII. 3. Ez. X. 2. XV. 4. XX. 28. XXVI. 20. Et præcedente servo Gen. I. 25. XXX. 33. Exod. XXXIX. 16. Lev. XIX. 34. XX. 2. Deut. IV. 9. 32.

NOTA. Septies pro hoc ֑ est, ׀ ֣, sub ֛, nimirùm II. Sam. XIII. 32. Gen. XVIII, 9. Jer. IV. 19. XXXVIII. 11. XL. 11. Ez. IX. 2. II. Chron. XXVI. 15. & semel sub ֣ vicario ֛ Es. XXXVI. 2.

׀ ֣ Eccl. VI. 2. || וְאֵינֶ֨נּוּ | חָסֵ֤ר לְנַפְשׁוֹ֙ ||
.suæ-animæ deficiens (est) ipsi non-Et

Pariter ֣ minister Rbhiæ, qvi in secunda voce a domino suo vicarius Gereschi fit, præmittit ante se servum ֣ & ejus subdistinctivus itidem est vel ֛ vel ֣.

Gen. XXXVIII. 3. || אֵ֚ת | אֲשֶׁ֣ר הִתְהַלַּ֣כְתִּי ||
.ambulavi qvod τὸ

֑ Jos. II. 1. || וַיִּשְׁלַ֣ח | יְהוֹשֻׁ֣עַ בִּן־נ֠וּן ||
.Nun-filius Jhoschua misit-Et

Confer parall. II. Reg. XIV. 6 XVI. 15. Es. XX. 4. Jerem. XXXVI. 9. Ezech. VI. 3. & præeunte servo Lev. XIII. 3. II. Reg. IV. 1. XVIII. 37. Ez. VIII. 11.

֑ I. Reg. XII. 10. || כֹּֽה־תֹאמַ֞ר | לָעָ֣ם הַזֶּ֗ה ||
.huic populo dices-sic

Confer parall. Jer. XX. 4. XXXI. 33. XXXII 14. XXXIV. 14. L. 9. Ezech. I. 24. XXV. 3. & præcurrente ministro. I. Reg. X. 25. I. Chron. II. 4. 14. XXIIX. 1. 11. &c.

Ita etiam ֥ vicarius ֑ si in voce ante se secunda præmiserit suum servum ֣, postea (uti ֑, cujus vices gerit,) in vocibus, tum conjungendis, tum distingvendis Munachos assumit, ut I. Chron. XXIIX. 1. Reliqva loca, ubi ֥ pro ֑ ponitur, vide supra citata membr. IV. n. 1. lit. (ב).

In ditione tam immediata qvam mediata, bis, ter, aut sæpius distingvenda, ubiq; ֣ vel cum Psik, vel sine eo adhibetur.

I. Reg. XX. 34. || הֶעָרִ֞ים || אֲשֶׁר־לָֽקַח־אָבִ֨י |
meus-pater accepit-quas urbes

||| מֵאֵ֤ת אָבִ֨יךָ֙
.tuo-patre a

Confer parall. I.Reg. XX. 34. II.Chron. IX. 1. Es. XLV. 21. & sub vicario Ez. XX. 47. & sub Es. XXXVI. 2.

Jer. XXXVI. 6. וְקָרָאתָ בַמְּגִלָּה | אֲשֶׁר־כָּתַבְתָּ
scripsisti - quod volumine-in leges-Et
מִפִּי || אֶת־דִּבְרֵי יְהוָה |||
.Jhovæ verba meo-ore-ex

Confer parall. Genes. XXX. 35. Exod. XI. 8. XVI. 8. XXXVIII. 9. Num XXI. 33. Deuter. III. 2. II.Sam. XII. 30. I.Reg. XIV. 21. Esd. X. 9 Jer. XXXVI. 6.

Jerem. XLI. 1. בָּא ||| יִשְׁמָעֵאל | בֶּן־נְתַנְיָה בֶּן־
filii Nthanjæ filius Jischmael venit
אֱלִישָׁמָע || מִזֶּרַע הַמְּלוּכָה ||||
.regia stirpe-de Elischama

Confer exempla in ditione immediata Jud. XVIII. 7. Ez. XLVII. 12.

In ditione mediata. Num. XXXII. 29. Deut. XXV. 19. XXXI. 17. Jer. XXIX. 2.

Jos. V. 9. וַיְהִי || כִשְׁמֹעַ | כָּל־מַלְכֵי
reges - omnes audirent-cum factum est - Et
הָאֱמֹרִי |||
.Emoræi

Confer exempla in ditione immediata. Es. XXXVIII. 8. Jerem. XIV. 16 XVII. 25. XXII. 4. XXIV. 1. XXV. 12. Ezech. XXXIV. 8.

In ditione mediata. I.Sam. XVII. 4. XXV. 25. I.Reg. VI. 1. Esth. II. 15. Es. LXVI. 20. Ez. VIII. 3.

SECTIO II.

De
Positu accentuum irregulari
In
Libb. אמ״ת
seu
metricis.

MEMBRUM I.

IMperator (1) in majori subdistinctionum sede ante se ponit loco sequentes ejus vicarios, & qvidem

(א) in voce secunda

(a) *si sillukata vox non laborat*, ut:

Ps. XXXV. 24. יְהוָה | כְצִדְקְךָ . . שָׁפְטֵנִי
Domine tuam-justitiam secundũ me-judica
אֱלֹהָי || וְאַל־יִשְׂמְחוּ־לִי׃ |||
.me-de lætabuntur non-& ,mi-Deus

Confer parall. Ps. xxi. 3. xlIIx. 1. CIV. 35. CV. 18. CVI. ult. & Psal. ix. 20. xxxv. 24. lxxvi. 5. CVI. 38. 48. CXVII. 2. CXIX. 52. CXLVI. 10. CXLIIX. 9. CXLIX. 4. CL. 6. Prov. VIII. 23. 33. Job. III. 2. IV. 1. VI. 1. VIII. 1. XL. 1. 3.

(b) *Si sillukata & præcedentes duæ voces, qvas hi accentus debent occupare, laborant*, ut:

Ps. XXXVIII. 1. מִזְמוֹר לְדָוִד | לְהַזְכִּיר ||
.commemorandum-ad Davidis Psalmus

Sic Ps. XXCIII. 1. CVIII. 1. CIX. 6. 4.

(c) *Si sillukata & alterutra vocum præcedentium laborat.*

Prov. VIII. 13. || שָׂנֵאתִי׃ || | תַּהְפֻּכֹת | וּפִי
.odi perversitatum os-Et

Sic Ps. CXXV. 3.

(d) ֽ ֽ *Si sillukata qvidem, sed neutra praecedentium vocum laborat.*

Ps. XXXVI. 1. || לְדָוִד׃ || | לְעֶבֶד־יְהוָה | לַמְנַצֵּחַ
.Davidi Domini - servo praecentori

• Sic Ps. XLIV. 1. XLVII. 1. XLIX. 1. LXI. 1. LXIX. 1. XXCI. 1.

(ב) In voce tertia ֑ ponit

֭ ֑ *si duae postremae voces sunt laborantes*, ut:

Ps. CXXVI. 5. בְּרִנָּה | בְּדִמְעָה | הַזֹּרְעִים
jubilo-cum, lacrymis-cum seminantes

|| יִקְצֹרוּ׃ ||
.metent

Confer parall. Psal. CXIX. 4. 5. 12. 14. 24. 26. 33. 34. 36. 44. 46. 47. 48. 52. 54. 57. 65. Job. III. 25. IX. 9. X. 22. Prov. XXIV. 10.

Nota. (1.) Hic ֭ anomalicus saepe amittit ֑, & ֑ tantum literae tonum habenti incubat.

(2.) Vicarii Athnachi ֭ & ֑ eandem etiam obtinent consecutionem regularem, ac si ipse ֑ praesens fuisset, ut Ps. IV. 7. VI. 1. VII. 7. 10. XI. 6. XXVII. 7. 13. XXXV. 12. 24. CXIX. 4. 5. 26. 46. 103. Job. X. 22. XL. 1. Prov. III. 28. VIII. 23. XXIV. 10. &c. Certis tamen conditionibus irregulares subditi apparent, de qvibus anomaliis vid. membr. III. num. 2. lit. א & β. num. 3. lit. א.

At si utraqve Silluki & servi ejus vox vel alterutra harum non sit laborans, ponitur necessario ֑, ut:

Ps. CXXI. 4. || וְלֹא יִישָׁן || | לֹא־יָנוּם | הִנֵּה
dormiet neq; , dormitabit - non Ecce

||| יִשְׂרָאֵל׃ ||| שׁוֹמֵר
.Israelis custos

Confer

Confer parall. Pſ. CXIX. 6. 9 10. 13. 15. 18. 21. 22. 25. 27. 28. 31. 38 41. 43. 53. 55. 60. &c. Job. IX. 16. XVI. 7. XIX. 14. Prov. II. 4. XXIII. 4 XXX. 28 Excipe Pſ. XXCIX. 1. in titulo Pſalmi, ubi Silluk qvidem non laborat, & tamen retinetur ·ᶜ .

Item ſi utraqve laboret, & alterutra habeat vocem Makkaphatam, ſitq; finis propoſitionis in voce tertia, etiam adeſt ‾ᴧ‾, ut Pſal. XXII. 12. LIX. 8. CXIV. 2. CXIX. 2. 35. 165. Loca vero ſeqventia laborantia, & non Makkaphata, qvæ imitari hanc anomaliam dicuntur, ſuſpecta habentur, Pſ. XXVI. 11. XXX. 6. 10. CXIX. 103.

(2.) Imperator :‾ in maxima ſubdiſtinctionum ſede, ſi hæc ultra qvartam ab ipſo vocem inincidat, locat ordinarie ‾ᶜ ; nonnunqvam tamen hic etiam abeſt in 5. aut 6. a Silluko voce maxime diſtingvenda, & imperium cedit ‾ᴧ‾, ſitq; præcipue, ſi ultimæ voces ſunt unius propoſitionis, & plurimæ laborantes. ut:

Prov. XV. 16. טוֹב־מְעַט | בְּיִרְאַת יְהוָה ||
Domini timore-in parum-Bonum
מֵאוֹצָר רָב | וּמְהוּמָה בוֹ׃ |||
. eo-in (eſt) contritio-& magno theſauro-præ

Confer parall. Pſalm. X. 3. 6. 7. 9. 11. 13. 17. XII. 2. 6. XIII. 4. 5. Job. V. 1. 21. 24. 28. Prov. VI. 10. XXII. 21. &c.

Pſ. XXCVI. 4. שַׂמֵּחַ | נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ ||| כִּי אֵלֶיךָ |
te-ad nam , tui-ſervi animam Lætifica
אֲדֹנָי || נַפְשִׁי אֶשָּׂא׃ ||||
. levabo meam-animam , Domine

Confer parall. Pſ. XXIII. 5. XLII. 11. XLIV. 2. XLV. 50. LII. 11. LIII. 2. LV. 4. LXIIX. 19 38 LXXIX. 9. XCIX. 4. Job. VII. 9. XVI. 8. Prov. XXV. 1. XXVI. 2.

MEMBR.

MEMBR. II.

SIlluk laborans (1) reqvisito in versu Athnacho, secundæ voci distingvendæ loco ֑ imponit ֥ & hujus prævius servus est ֥.

Ps. I. 6. ||וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים | תֹּאבֵד׃||
.peribit impiorum via-Et

Confer parall. Psal. CXIX. 16. 32. 39. 45. 50. 57. 66. 74. 128. 131. 139. 165. 168. 171. 172. 173. Job. VII. 1. 4. 8. 12. 20. IX. 1. 7. 9. 17. 18. X. 3. 4. 7. 15. 16. 17. 19 20. 24. 28. &c.

Qvalem hic dux habeat consecutionem, si adhuc ante se subdistinctivum reqvirat, vid. membr. IV. num. 2.

(2) Silluk in ditione duarum vocum, si (a) non laborat, pro servo sumit subdistinctivum suum ֑; alias (b) tantum habet ֥, nisi (c) vox ֥ notanda habeat in tertia syllaba ante tonum Metheg primarium; tunc etiam illius tonum (qvod tamen liberum est) potest occupare subdistinctivus ֥, qvi pro Metheg servum suum ֥ substituit. (de qvo etiam vid. regul. V. membr. I. n. 2. lit. (a) & memb. III. sub vicario ֑)

(a) Ps. XXV. 21. ||כִּי קִוִּיתִיךָ׃||
.te-expectavi Nam

Confer parall. Psal. II. 2. XXVII. 5. 11. LXXII. 15. CI. 6. CXIX. 121. CXXII. 6. CXLV. 10. Job. XXIII. 3. XXV. 5. XXXVI. 19. Prov. III. 9. VIII. 17. &c.

(b) Psal. II. 4. ||וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ׃||
.eos-perturbabit sua-ira-in-Et

Confer parall. Ps. CXIX. 37. 127. 175. Job. XXI 32. XX. 11. XXVII. 7. XXXIV. 21. Prov. III. 18. XXVI. 4.

(c) Prov. III. 17. ||וְכָל־נְתִיבֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃||
.pax ejus-semitæ-omnes-&

Confer parall. Psal. CXIX. 142. Prov. III. 18. XXII. 20. Plura exempla vid. infra in reg. V. m. III.

(3.) Silluk, si in ditione sua immediata bis subdistingvit, & qvidem (α) subdistinctione minore, (β) majore, (reqvisito in versu Athnacho) tales accipit subdistinctivos.

D. v. 3. D. v. 4.

(A.) :— *in voce tertia distingvenda intercedente servo* — } — *sine servo,* —

(B.) :— *in voce secunda distingvenda* — — — —

(A.) Psal. XCIIX. 6. ||| הָרִיעוּ || לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃ |||
.Jhova rege coram jubilate

Confer parall. Ps. III. 1. X. 14. XIIX. 3. 7. XX. 2. XLV. 2. XLVIII. 9. LXXIV. 2. XCIIX. 6. CII. 20. CIV. 8. CV. 31. CXIX. 69. 104. Job. III. 12. XV. 24. XXI. 28. XXXVI. 28. XXXVII. 14. Prov. XIX. 10. XXI. 29.

(B.) Ps. XIII. 2. עַד־אָנָה ׀ || תַּסְתִּיר אֶת־פָּנֶיךָ |
tuam-faciem abscondes Quousq;
מִמֶּנִּי׃ |||
.me - a

Confer parall. Ps. VII. 6. XIII. 3. XLI. 8. XLIV. 9. XLIX. 13. L. 6 LXVI. 7. LXXVII. 4. LXXXIX. 3. XCIV. 17. CXXXI. 1. CXLIII. 11. Job. V. 19. XV. 23. XVI. 9. XL. 23. Prov. VI. 10. &c.

Nota (1.) |— legatus Rbhiæ Gereschati accipit etiam servum ejus in voce constructa, si adhuc præcedit, qvod rarius obtingit, subdistinctio minor in voce tertia. Qvod si vero illa minor subdistinctio non præcedat, & |— reqvi-

|_ᵗ_ reqvirat ante se servum, ipse ‥ cum servo suo se sistit, ut Ps. XLVI. 8. & ult. Semel tamen |_ᵗ_ cum servo tantum ‾,‾ sine præcedente distinctione reperitur. Ps. LXXXIX. 2.

(2.) Qvalem ante se |_ᵗ_ habeat subdistinctivum, vid. membr. IV. num 3.

MEMBR. III.

Reges (1.) in ditione duarum vocum connectendarum per servum, pro servo sumunt subdistinctivum aliqvem, & qvidem

(א) ‾^‾ habet ‾,‾ seqventibus conditionibus

(a) si vox athnachata ante tonum possideat syllabas plures duabus cum duobus Makkaphajim, aut

(b) Si alterutra saltem vox (sive athnachata sive servo notanda) vel utraq; habeat syllabas plures duabus cum Methego primario.

(c) Alias rarius, duabus ad minimum syllabis ante tonum Athnachi existentibus.

(a) Ps. LXXIII. 17. | עַד־אָבוֹא אֶל־מִקְדְּשֵׁי־אֵל

DEI-sanctuaria- ad venirem - usq;dum

Confer parall. Job. XXXIV. 21. XXXV. 3. 6. 7. XXXVII. 16. XXXVIII. 16. Prov. IV. 15. XXXI. 2. XXXVIII. 17.

(b) Ps. XLIX. 2. | שִׁמְעוּ־זֹאת כָּל־הָעַמִּים

.populi - omnes hoc - audite

Ps. XLVII. 2. | כָּל־הָעַמִּים תִּקְעוּ־כָף

.palma plaudite populi - omnes

Confer parall. Psal. II. 3. LXIIX. 30. CVI. 34. CL. 2. Job. XIII. 12. XL. 29.

(c) Ps. CXLIIX. 11. | מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים

.populi-omnes-& terræ - reges

Confer parall. Prov. XVI. 24. XXI. 11. Job. VII. 12. XXIIX. 9. XXXIII. 29. XXXVII. 10. XXXIX. 30.

Id imitatur Athnachi vicarius Rbhia Gereſchatus. Pſalm. CXXIX. 36.

(ב) — *verò ſumit* — *perpetuo in tali ditione duarum vocum*, ut:

Prov. X. 1. מִשְׁלֵי שְׁלֹמֹה
Salomonis proverbia.

Confer parall. Pſ. xix. 49. xxvii. 14. cxliv. 14. Job. xxx. 13. xxxvi. 11. Prov. I. 13.

(2.) (א) *Rex minor* —, *laborans* (a) *in ſecunda voce diſtingvenda pro* — *adhibet* —, *cujus prævius ſervus*, (ſi reqviritur) *itidem eſt* —, *reliqvis ſubditis tam majoribus, qvam minoribus ordinariis.*

Pſ. II. 4. יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם | יִשְׂחָק ||
ſedens cælis-in ridebit.

Confer parall. Pſ. II. 11. XIIX. 37. XXII. 23. LV. 3. CXIII. 4. Proverb. II. 15. IV. 13. V. 8. VII. 11. Job. VIII. 7. XII. 17. 18. XV. 5. XIIX. 12. &c.

Pſ. XL. 12. אַתָּה יְהוָה || לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ | מִמֶּנִּי ||
Tu Domine, ne-cohibeas tuas-miſerationes me-a.

Confer paral. Pſ. XV. 3. XCI. 15. CXVI. 3. Proverb. IX. 7. Job. IV. 7.

(β) *Sic & vicarius* — *laborans pro* — *anteriore in voce ſecunda aſſumit* —, *cujus prævius ſervus eſt* —, *reliqvis tunc præcedentibus regularibus Athnachi ſubditis*, ut:

Psal. LXVIII. 36. אֵל יִשְׂרָאֵל || הוּא נֹתֵן |
Deus Israelis ipse, dans
עֹז וְתַעֲצֻמוֹת || לָעָם ||| •
fortitudinem & robora populo.

Confer paral. Pſ. xxxI. 6. 10. 19. XL. 3. LV. 22. LXXIII. 1. LXXXIII. 18. LXXXIX. 53. De ulteriori vero conſecutione irregulari, vid. m. IV. n. 5.

(γ) *Aſt ſi hic ſubdiſtinctivus Athnachi iterum in ſecunda ante ſe voce reqvirit ſubdiſtinctionem denuo minorem, tunc ſi illa ſecunda vox cum hac ſecunda parem habet & ſyllabarum & vocalium qvantitatem, ֮ ponit proxime ante ſe in ſecunda voce diſtingvenda ֥ cum ſubſtituto ֝, ſi adſit ſyllabarum ratio compoſitionem admittens; alias ֝.* (Qvalem vero hi vicarii ֥ anterioris habeant conſecutionem, vid. membr. ſeq. n. 6.)

Pſ. LXXII. 3. יִשְׂאוּ הָרִים | שָׁלוֹם || לָעָם |||
tollent montes pacem populo.

Prov. I. 9. כִּי | לִוְיַת חֵן || הֵם || לְרֹאשֶׁךָ |||
Nam augmentum gratiæ illa capiti-tuo.

Sic Pſ. LXV. 2. Prov. VI. 27.

Nota: Hæc anomalia occurrit etiam ſub Athnachi vicariis, & qvidem ter ſub ֞.

Pſ. CXXXVII. 9. אַשְׁרֵי | שֶׁיֹּאחֵז | וְנִפֵּץ || אֶת־
beatus qvi apprehendit & allidit
עֹלָלַיִךְ |||
parvulos tuos.

Confer paral. Pſ. xxxiv. 8. LXIIX. 15. & ſemel ſub ֝. Pſalm. III. 3. licet impar ibi adſit ſyllabarum qvantitas.

(ב) Rex major — (a) in secunda ditionis suæ voce distingvenda, (rarissime (b) in tertia, intercedente servo — loco —) pro reqvisito — subdistinctivo minori substituit — majorem, cujus prævius servus est tantum —. (c) Et si adhuc major præcedit subdistinctionis sedes, illi imponit —, qvi tunc major est ipso —. Ast in adhuc majori subdistinctione ante — denuo assumit —. (d) Qvod si vero ante — prima vice positum major subdistinctio incidat in 5. vocem non habentem ante se subdistinctionem denuo minorem, — repetit.

(a) Pf. XXIX. 3. || קוֹל יְהוָה | עַל־הַמָּיִם ||

vox Jhova super-aqvas (est).

Confer paral. Pf. XXIV. 4. XXIX. 2. Pf. XXXI. 8. L. 3. LXXIIX. 50. LXXVII. 7. XXCVI. 17. 23. XXCIIX. 9. XCII. 12. CIV. 1. 3. CVI. 43. CIX. 18. Job. VIII. 6. X. 1. XIV. 14. XXXIII. 9. XXXVI. 7. Proverb. V. 19. XXIV. 25.

(b) Pf. XXXV. 10. יְהוָה | מִי כָמוֹךָ ||

Domine, qvis sicut-tu.

Sic & Pf. XLII. 5.

(c) Pf. XXVII. 9. אַל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ | מִמֶּנִּי ||

ne - abscondas faciem-tuam a-me,

אַל תַּט־בְּאַף | עַבְדֶּךָ |||

ne avertas-in-ira servum tuum.

Confer paral. Pf. XIII. 6. XXIII. 4. XL. 15. LI. 6. XXXII. CXLIV. 3. Prov. XXX. 13. Job. XXX. 1.

Et præcedente denuo majori subdistinctionis sede, repetitur — ut Pf. XLII. 2.

(d) Pf.

(d) Pſ. XX. 7. || יְהוָה | הוֹשִׁיעַ | כִּי ||| יָדַעְתִּי עַתָּה
Dominus servet qvod ,cognovi nunc
|||| מְשִׁיחוֹ
.ſuum-unctum

Confer paral. Pſ. LII 9. CXXXVII. 9. CXXXIX. 14.

(3.) (א) Rex ֑ pro reqviſito in tertia ditionis voce ſubdiſtinctivo minori ֖ ponit majorem ֔, & loco ֖ in ſecunda voce aſſumit ֥; ſitq; plerumqve, ſi (a) vox Athnachata, vel etiam proxima ante hanc habet plures duabus ſyllabis vel Metheg primarium. (b) Imprimis vero, ſi tertia ab ֑ vox finis propoſitionis cujusdam eſt.

(a) Pſ. XII. 9. || יִתְהַלָּכוּן רְשָׁעִים | סָבִיב
. obambulant impii circumqvaqve

Confer paral. Pſ. XXXV. 6. XXXIIX. 10. LIX. 6. LXVII. 2. CI. 8. CXIX. 119 CXLIII. 13. Job. XIII. 27. XXIV. 21. Prov. V. 22. VII. 12. XIIX. 17. XX. 8. XXV. 23.

(b) Pſ. XXXIX. 7. || יִתְהַלֶּךְ־אִישׁ | אַךְ־בְּצֶלֶם
, homo pertranſit imagine in-Imo
|| אַךְ־הֶבֶל יֶהֱמָיוּן
, conturbabuntur fruſtra imo

Confer paral. Pſ. V. 9. XIIX. 12. XXIII. 5. XL. 6. XLI. 11. XLII. 11. LI. 16. LXXI. 15. LXXXVI. 11. XCI. 7. XCVII. 7. CXLI. 4. CXLIII. 6. Alias rarisſime ut Pſ. XLI. 11. XXXIX. 7. XLII. 11. XLIV. 2. LXIX. 14. Job. XXI. 28. Prov. X. 26. XXVI. 1.

Sic & ֮ & ֒ vicarii Athnachi iisdem conditionibus in voce tertia ducem majorem ֔ & pro ֖ non ֥, ſed potius ֧ (modo compoſitionem cum conſervo ֜ ſubire posſit.) *habent; alias adbibent ֥ præcedentibus deinde reliqvis ordinariis, ut:*

Pſal.

Psal. LXIIX. 20. ‖ יְשׁוּעָתֵנוּ | הָאֵל | יַעֲמָס־לָנוּ
.nostra-salus Deus nos-onerat

Confer paral. Ps. LXXVI. 8. LXXIX. 3. CXIII. 9. CXV. 18. CXVI. 19. CXXXV. 21. Job. XXIV. 19. Semel hic servus — inter — & —, licet — cum servo — componi possit, apparet, Ps. CXLVII. 20.

(ב) Rex — qvatuor in locis scil. Ps. XXII. 15. XXXIX. 13. Proverb. XXIII. 35. XXX. 9. in tertia ditionis suæ voce pro subdistinctivo minore — & intercedente ordinario in secunda voce conjungenda —, habet — majoratum, secundam vocem servo — notandam occupante —, qvi hic minor est ipso —; semel etiam in tertia voce distingvenda & secunda conjungenda reperitur —. Ps. CXXXIII. 2.

MEMBR. IV.

(1.) — Silluki subdistinctivus proprius sive in secunda sive in tertia voce ante se subdistingvenda, sistit — subdistinctivum suum, qvi etiam immediate ante — existens pro servo — habet, ut

Ps. XXIII. 5. ‖ רֹאשִׁי | בַשֶּׁמֶן | דִּשַּׁנְתָּ
.meum-caput oleo-in impingvasti

Confer parall. Psal. XXVII. 4. XLIV. 2. XLV. 10. LII. 10. 11. LIII. 2. LV. 4. LXIIX. 34. LXXIX. 9. LXXXVI. 4. Job. VII. 9. XVI. 8.

Si hic subdistinctivus — ante se iterum reqvirit subdistinctivum, qvem assumat, vid. m. seq. n. 1.

(ב) ֣ Vicarius ֤ (a) voci tertiæ diſtingvendæ imponit ſubdiſtinctivum ֖, qvi data ſua conditione componitur cum conſubdiſtinctivo ֗; interdum & ֥ venit. Semper tamen hic ultimus a domino ſuo aſſumitur, ſi Silluk eſt in voce Sela, voce kadhmanda unam pluresve ſyllabas ante tonum habente. ut:

Pſ. XXIIX. 8. וּמָעוֹז | יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ || הוּא׃ |||
.ipſe ſui-uncti ſalutum robur-Et

Job. XXII. 12. וּרְאֵה | רֹאשׁ כּוֹכָבִים || כִּי־רָמּוּ |||
. altæ ſint-num ,ſtellarum caput vide-Et

Pſ. III. 5. וַיַּעֲנֵנִי | מֵהַר קָדְשׁוֹ || סֶלָה׃ |||
. Sela ,ſuæ ſanctitatis monte-de mihi-reſpondet-Et

Confer parall. Pſ. IV. 8. XXIV. 10. XXXIII. 21. XXXIX. 12. LII. 7. LIX. 6. LXI. 6. LXIIX. 30. LXIX. 2. LXXV. 4. LXXXIX. 12. LXXX. 8. LXXXIV. 9. Job. VIII. 9. Proverb. III. 27. XXVI. 1. XXIX. 13.

Hic kadhma in tali tertia voce poſitus binis in locis ante ſe habet prævium ſervum Mahpach, nimirum Pſal. XXXII. 5. XLII. 2. Et in hoc ultimo loco eſt transpoſitio ֖ cum ֥.

(β) Voci vero ſecundæ ſubdiſtingvendæ imponit ֣ prævio ſervo ֖; interdum ֥. Hic ſemper adeſt, ſi Silluk, ut ſupra, in voce Sela exiſtit. ut:

Pſ. LIV. 8. אוֹדֶה שִּׁמְךָ | יְהוָה || כִּי־טוֹב׃ |||
. bonum qvod , Jhova tuum-nomen celebrabo

Confer paral. Pſ. XXIV. 6. XXXIX. 12. XLVII. 5. LXVI. 15. LXVIII. 11. LXXIV. 10. LXXXIII. 9. LXXXIX. 5. 46. &c.

(ג.) ֣ vicarius ֤, ſi ante ſe in voce tertia reqvirit ſubdiſtinctivum aliqvem (qvod qvidem rarius ob-

 tingit,)

tingit,) ponit —̣ servo carentem, ut Job. XXXVII. 12. XXXII. 6. vide supra m. II. n. 2.

(4.) Dux —̣ anterior vel ejus vicarius —̣, sive laboret sive non, (a) in secunda (non tertia) ditionis voce pro reqvisito —́ (cujus servus est —̣,) vel —̣, (deficiente servo,) adhibet distingventem —̣, prævio servo —̣, qvi componendus est cum conservo —̃. Si vero (b) non componi potest, aliqvando pro —̣ sumitur —́, & præcedens servus est —̣.

Sub —̣ anteriori.

(a) Pſ. LV. 19. פָּדָה בְשָׁלוֹם | נַפְשִׁי ||
.meam-animam pace-in redimet

Confer parall. Pſ. LXV. 6. LXVI. 15. LXXIX. 12. CXI. 5. CXII. 4. Job. II. 5. XIX. 15. XXXII. 6. XXXVII. 5. Prov. XVI. 25.

Sub —̣ vicario Tiphcha.

Psal. IX. 10. וִיהִי יְהוָה | מִשְׂגָּב ||
.refugium Dominus erit-Et

Confer parall. Pſalm. XIIX. 25. XLIIX. 2. XXC. 20. XXCIIX. 16. XCVI. 4. CIX. 10. 30. CXIX. 43. 55. 69. 110. 169. Job. XV. 23.

(b) Pſ. XXXII. 2. לֹא יַחְשֹׁב | יְהוָה ||
; Jhova imputabit Non

Sic & Pſ. IV. 3.

(5.) —̣ Vicarius —̣ anterioris existens in voce secunda a suo domino, qvi est —̣ vicarius Athnachi (juxta m. III. hujus reg. n. 2. lit. א. β.) si iterum in voce a se secunda debet habere subdistinctivum mino-

minorem aliqvem, pro |—́ adhibet —̧, (qvi ipsi alias serviebat,) & servus ejus est —̦. ut

Pſ. CXIX. 57. ||| אָמַרְתִּי || יְהוָה || חֶלְקִי |
. dixi , Domine mea portio

Pſal. CXIX. 52. || מֵעוֹלָם | מִשְׁפָּטֶיךָ זָכַרְתִּי
, ſeculo - a tuorum judiciorum recordatus ſum
||| יְהוָה
. Domine

Sic & Pſ. XLVII. 8. LXXIII. 4.

(6) —́ vel —̃ vicarii —̧ anterioris, (vid. m. III. n. 2. lit. א & γ) existentes in voce secunda ab Athnacho, ob syllabarum in hac secunda cum seqventi voce secuuda æqvalitatem, ponunt |—́ cum prævio servo —̦. (Hic vicarius Paseri subdistinctivum baronem |—́ reqvisito servo —̦, vel |—̦ sine servo, in distinctione adhuc præcedente habet.) Exempla vide supra adducta.

(7.) Duces —̧ anterior —̃ & —́ ponunt |—́ pro |—̦, qvamvis nullus servus præcedat, & qvidem seqq. conditionibus, (a) si illa vox, qvæ |—́ accipit, ante tonum habet plures duabus syllabas, vel (b) Metheg primarium in tertia ante tonum syllaba longa. Alias (c) rarius, dummodo vox |—́ afficienda non laborat.

(a) Pſ. LXXVI. 6. || לֵב אַבִּירֵי | אֶשְׁתּוֹלְלוּ |
. corde fortes ſpoliati - ſunt

Confer parall. Pſ. LXXVI, 8. Prov. VI. 22.

(b) Pſ. LXXXI. 11. || אָנֹכִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ||
.tuas-Deus Dominus ego

(c) Pſ. LXIV. 6. || יְחַזְּקוּ־לָמוֹ | דָּבָר רָע ||
.neqvam verbum ſibi-obſirmabunt

Confer parall. Pſal. LX. 3. LXXIIX 49. XCI. 4. XCIII. 4. Job. XI. 16. Prov. XXX. 15. XXV. 12.

(8.) Duces ― anterior, & hujus vicarius ― (ſecundum præcedens membr. III. n. 2. lit. א) ― & ― in ditione mediata ſumunt pro |― vel |― ſubdiſtinctivum majorem ―, qvi deinde ſuam obſervat conſecutionem.

Pſ. CXL. 6. ||| לִי || פַּח | גֵּאִים טָמְנוּ
.mihi rete ſuperbi abſconderunt

Confer parall. Pſal. VII. 6. XI. 2. XL. 13. LXV. 10. CVI. 38. Job. XVI. 4.

Sic in ditione reliqvorum ducum, ut ― anterioris Pſ. V. 12. XXIIX. 5. Prov. XXVII. 22.
― vicarii ― Pſ. XIX. 15.
― Pſ. CXXVI. 2.

NOTA.

Sexies ― hanc anomaliam retinet, licet in ditione ſua ſemel tantum ſubdiſtingvat. Job. X. 15. Pſalm. XLV. 3. LXXIX. 2. XCIX. 5. & 9. CVI. 23. Et ter ― hoc facit in ſeqventibus locis. Job. III. 5. Pſ. LXIIX. 5. CIX. 16.

(9.) E contrario autem qvilibet horum in ditione immediata, interdum loco ― in majori ſubdiſtinctionum ſede repetit jam poſitum |―, ſi præcedit adhuc vox conjungenda, vel |―, ſi ea non præcedit, ut:

Pſal.

Pſ. LXIIX. 7. ||| בַּיְתָה־ | יְחִידִים׀ מוֹשִׁיב || אֱלֹהִים׀
.domo-in unicos habitare faciens Deus

Pſ. XLIV. 3. ||| הוֹרַשְׁתָּ גּוֹיִם | יָדְךָ׀ || אַתָּה׀
.expulisti gentes tua manu Tu

Pſal. XL. 6. ||| אֱלֹהַי יְהוָה | אַתָּה׀ || עָשִׂיתָ׀ רַבּוֹת
.mi-Deus Domine • tu fecisti magna

Confer parall. Pſ. XXVII. 1. XLII. 7. XL. 17. Job. XXIV. 11.

(10.) Dux major ⏤ in ditione duarum vocum per ſervum conjungendarum |⏤ adhibet (a) plerumqve, ſi vox Rbhiata non laborat; (b) perpetuo, ſi etiam vox ſervo afficienda non laborat, ubi pro |⏤ ſe |⏤ ſiſtit.

(a) Pſ. XXIIX. 9. | הוֹשִׁיעָה׀ אֶת־עַמֶּךָ
•tuum-populum ſerva

Confer parall. Pſ. VI. 7. XXXIX. 7. XLII. 11. XLIIX. 12. LXXII. 4. CXVI. 3. Job. XXIV. 18. XXIIX. 28. XXXIII. 27. XXXVII. 4.
Excidit tamen rarius Pſik in monoſyllabis, ut Pſal. LXIIX. 36. CXIIX. 12. Prov. XXV. 21.

(b) Pſ. II. 2. יִתְיַצְּבוּ׀ מַלְכֵי־אֶרֶץ
.terræ reges abſtiterunt

Confer parall. Pſal. V. 11. XI. 1. XV. 3. XXXVI. 7. XXXIIX. 12. LIII. 8. LXXXVII. 3. XCI. 15. CXXXVII. 1. Job. V. 20. XIV. 1. Proverb. VI. 14. XIX. 7.

NOTA.

Dux ⏤ in tali ditione hanc anomaliam etiam obſervat, ſeqventibus in locis. Pſalm. XII. 2. LXIIX. 5. 17. CII. 27. CXIIX. 27. CXLII. 7. Job. XXXIV. 20. XXIV. 13. Prov. XXIV. 24.
Et duo loca |⏤ pro |⏤ habent Pſ. XXXIX. 13. XLII. 6.

MEMBR. V.

(1.) ‒ Subdistinctivus Rbhiæ Gereschati [vid. præc. memb. num. 1.] ante se denuo assumit subdistinctivum minorem ‒, cujus prævius servus est ‒ scil. Psalm. XIIX. 1. LXVI. 20. semel tamen minister est ‒ Ps. XXX. 22.

(2.) ‒ Subdistinctivus Munachi vicarii ‒, semel habet denuo minorem subdistinctivum ‒ prævio servo ‒, nimirum Ps. LIV. 5.

(3.) ‒ Qvandoqve in voce tertia distingvenda pro ‒ habet ‒, licet nulla vox conjungenda præcedat, & pro servo ‒ assumit ‒ . ut:

Ps. V. 12. || בָ֣ךְ || כָּל־חֹ֣וסֵי וְיִשְׂמְחוּ

. te-in sperantes- omnes lætentur-Et

Confer parall. Psal. XIII. 3. XXVII. 6. XXXI. 12. LXIX. 31. CVI. 38. Prov. XXIV. 10.

(4.) ‒ Qvi qvasi vicarius est Paseri in consecutione anomalica Athnachi proprium suum retinet subdistinctivum baronem, scil. ‒ vel ‒. vid. exempl. membr. III. n. 2. lit. א. γ. & membr. IV. n. 6. adducta.

MEMBR. VI.

Inscriptio seu titulus Psalmi una voce constans [α] communiter accipit ‒ vel & (β) ‒, si scil. hic ‒ jam positus est, aut si titulus pluribus constat vocibus, ut ‒ ibi stare debuisset. ut:

[α] Ps.

(α) Pſ. XXXV. ||| אֶת־יְרִיבָי ׀ יְהוָה רִיבָה || לְדָוִד

.meis litigatoribus-cum Domine contende : Davidis

Confer parall. Pſalm XXVI.1. XXVII.1. XXXVII.1. LXXII.1. CIII.1. CVI.1. CXIII.1. CXXXV. 1. CXXXVIII.1. CXLVII.1. CXLVIII.1. CL. 1.

(β) Pſ. XXVIII. 1. ||| אֶקְרָא ׀ יְהוָה אֵלֶיךָ || לְדָוִד

.clamabo Jhova te-ad- Davidis

Sic Pſalm. XCIX, 1. ſemel tamen ׀ repetitur loco Paſeri Pſ. CXLIV. 1.

Pſ. XXV. 1. ||| אֶשָּׂא׃ נַפְשִׁי ׀ יְהוָה אֵלֶיךָ || לְדָוִד

.tollam meam-animam, Jhova te-ad : Davidis

Confer parall Pſ. XXX. 1. CXLVI. 1.

Tria etiam loca occurrunt, qvæ citra inſcriptionem ˘ habent, ubi ˆ ſtationem ſuam habere poſſet, Pſal. XLIX. 2. LVIII, 3. Prov. I. 10.

REGULA V.

De

Accentibus Euphonicis,

PSIK, METHEG & MAKKAPH.

MEMBRUM I.

ACcentus Euphonici tres imprimis ſunt, [1.] Pſik, qvi vocem tardius efferendam eſſe docet, & ſemper accentui ſervo inter duas voces adjungitur, ut:

Jerem. XXIII. 6. צִדְקֵנוּ׃ ׀ יְהוָה

.noſtra-juſtitia Dominus

Gen. III. 15. אָשִׁית ׀ וְאֵיבָה

.ponam inimicitiam

Sic Gen. XXII. 14. II. Reg. III. 16. Eſ. XXVI. 3. Eccl. VII. 15.

[2.] Me-

[2.] Metheg, qvi ſyllabam vocis, cui apponitur, decore ſuſpendit, & moram lectioni injicit. Eſtq; Metheg

[α] primárium, *qvod vocalibus longis, vel longarum vicariis in tertia ſyllaba ante accentum tonicum, vel & ante Schva, ſi tonum non habet, adſcribitur*, ut פקדת, האדם, הללו, יירשו

[β] ſecundarium, *qvod vocalibus brevibus ante ſchva compoſitum, vel ante ſimplex in futuris verborum* היה *&* חיה *vel etiam ante Dageſch forte apponitur*, ut יעשה, יהיה, וישמעו

NOTA.

[1.] E duplici cauſa interdum dantur duo Methegi in una voce. ut ואברכה.

[2.] Metheg etiam Schva mobili ab initio in qvibusdam locis apponitur, & vocatur געיא e. g. Eſth. IX. 7. 8. 9. ואת, ubi decies reperitur. Hæc vox ex גמטריא (uti Maſorethæ vocant) eſſe videtur, & literæ ejus, ſi juxta poteſtatem numericam in unam conjiciantur ſummam, conficiunt 84. toties qvoq; Metheg puncto Schva adſcriptum eſſe creditur.

[3.] Makkaph, qvi lectionis curſum promovet, & voces paucarum ſyllabarum ſyntactice conſtructas copulat, ut ואת־כל־לב

MEMBR. II.

DOmini ⸗ pro Methego primario ſubſtituunt

[a] ſervos ſuos ⸗, & ſi præcedit vox ſecunda con-

Regius Membr. II,

da constructa, accentuatur ut tertia distingvenda, ut:

Gen. II. 7. מִן־הָאֲדָמָה *e-terra.*

Confer parall. Gen. III. 23. XXII. 7. Exod. XXXVIII. 23.

Deut. XVI 16. יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ *conspicietur omnis-masculus-tuus.*

Confer parall. Deut XXVIII 1. Ez. XII. 6. XIII. 14. XXXI. 12. Dan. III. 15. & specialiter 1. Chron. XXVIII. 11. אֶת־ בָּתָּיו. Id imitantur Gereschi vicarii seqventibus in locis, ut Jud XXI. 21. אִם־יֵצְאוּ בְנוֹת־שִׁילוֹ *si-egressæ fuerint filiæ Siloh.* Deut. 6, 11.

Lev. XXV. 46. וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל *.Israelis filios vestros-fratres-in-Et*

Job. I. 19. וָאִמָּלְטָה רַק־אֲנִי *ego tantum evasi &*

Sic Lev. X. 12. Num. XXXIII. 8. Deut. XXVIII. 16. Neh. XII. 44. II. Chron. XXXV. 35.

Qvinqvies etiam ־ in una voce cum ־ concurrit, ut זֹאת Genes. V. 29. Levit. X. 4. II. Reg. XVII. 13. Ezech. XLIIX. 10.

(β) ־ Dominus unius tantum vocis pro Methego secundario substituit ־, ut:

Exod. XIIX. 16. וְאִשְׁתְּךָ

Confer parall. Genes. XLIII. 7. Exod XXVI. 35. XXIX. 3. Lev. VII. 8. Num. VIII. 9. XXVI. 45. XXIX. 15. Dan II. 2. 48. &c.

Huc referri etiam debent alii domini, qvi subdistinctivum suum minorem, vel servum pro Methego certis in locis habent, & qvidem

: ־ qvies assumit pro Metheg ־ Lev. XXI 4. Num. XV. 21. I. Chron. II. 54. Es. VIII. 17. Hos. II. 6.

־ de-

decies assumit subdistinctivum minorem, ut Num. XXIIX.26. Jer. II 3. ubi Masora reliqva loca citat. Et servum, ut Gen. XXII. 2. XXX. 11. Hoc ultimo tamen loco una vox בְּגָד legitur ut duæ voces בָּא גָד.

Levit. XXIII 21. II Reg XV 16. I Chron. XV. 13. Cant. VI. 4. Jer. VIII. 18. Ez. XXXVI. 25. XLIV. 6. Dan. V 17.

Thren. I. 14.

Eccl. I. 7. VI. 10. Cant. I. 9. & 12. III. 4.

Gen. XLV. 5. Dan. I. 7. Zach. VII. 14. & in voce אָנָּא Exod. XXXII. 31.

in אָנָּא Gen. XV. 17.

NOTA.

Certi etiam servi interdum inveniuntur in eadem voce concurrentes, imprimis cum vox monosyllabica aut penacuta disyllabica seqvitur, ut & Esth. V. 6. Es. XL. 7. LXVI. 3. rarius & Thren. IV. 9. & Gen. I. 11. Ruth. II. 14. Thren. IV. 7. Ezech. XXVI. 15.

MEMBR. III.

TAlis substitutio servorum pro Methego datur etiam nonnunqvam in libb. אמת sub certis dominis, ut:

Ps. V. 11. מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם *a consiliis suis.*

Sic rejicit suum in præcedentem vocem servo notandam, si tonus suæ vocis incidit in primam syllabam aut vocem monosyllabicam, ut:

Ps. VIII. 3. יִסַּדְתָּ עֹז *firmasti robur* ||| Ps. LVI. 9. נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה *tu numerasti fugam*

Sic Job. III. 6. Ps. LIIX. 7. Prov. XXX. 16.

Ps.

ָ Pſ. XXII. 27. דֹּֽרְשָׁיו *qværentes eum.*

ֳ vicarius ֻ Job. XII. 19. וְֽאֵתָנִים יְסַלֵּף׃ *.ſubvertet fortes-Et*

Sic Pſ. LI. 11. LXX. 13. CXIX. 142. Job. XVII. 11. XXIIX. 17. Prov. I. 31. III. 17. XIII. 10. XXII. 22. &c. de qvo vid. reg. IV. membr. II. n. 2.

ַ Prov. II. 12. לְֽהַצִּֽלְךָ *ad - eripiendum te.* Sic Job. VI. 18. XXII. 4. XXXIX. 26. & hic ַ anterior mittit ſervum ſuum ֳ in ſyllabam tertiam ante tonum Methego primario notandam.

ֳ vicarius ַ anterioris Pſ. XIIX. 16. מִֽגַּעֲרָתְךָ *.tua increpatione ab*

ֻ Pſ. XX. 6. בִּֽישׁוּעָתֶךָ *. in ſalute tua*

Sic Job. VI. 10.

ִ Pſ. L. 16. וְלָֽרָשָׁע *&-impio.*

Sic Pſ. XIIX. 16. LXV. 6. 9. CVI. 48.

ְ Pſ. LXV. 10. וַתְּֽשֹׁקְקֶהָ

Sic Pſ. XXXII. 5.

NOTA.

Qvindecim voces in Codice Hebræo arcanioris ſenſus gratia inveniuntur uno vel pluribus punctis ſuperne notatæ, pro qvibus nonnulla exemplaria ְ habent, ut Gen. XVI. 5. בֵּינֶיךָ Gen. XVIII. 9. אֵלָיו Gen XXXIII. 4. וַיִּשָּׁקֵהוּ. Reliqva loca ſunt Geneſ. XIX. 33. XXXVII. 12. Num. III. 39. IX. 10. XXI. 30. XXIX. 15. Deuter. XXIX. 29. II. Sam. XIX. 19. Pſal. XXVII. 13. Eſ. XLIV. 9. Ezech. XLI. 20. XLVI. 22. vid. Buxt. Tiber. c. 17.

REGULÆ VI.

SECTIO I.

De

Duplici Accentuatione Decalogica.

QVoniam duplex accentuatio in Decalogo, Exod. XX. a versu 2. usqve ad 17. Deuteronom. V. a 6. usqve ad 21. & in nonnullis locis aliis, qvæ Piscata dicuntur, occurrit, peculiariter de ea agendum est. Habet qvidem parem rationem cum prosaica simplici, tam qvod ad dictamen Grammaticum & Logicum, qvam qvod ad consecutionem accentuum regularem & irregularē attinet, sed ob duplices terminos versus sc. & præcepti, duplex qvoq; accentuum facies (vel expressa vel subintellecta) apparet. Et hoc etiam fundamentum duplicis accentuationis in Decalogo est, qvod alius versuum, & alius ibi detur præcepti terminus. Unde & accentuum consecutio tum versicularis est, tum præceptiva. Sciendum est, qvod in libb. prof. versiculus brevissimus tribus constet vocibus, & longissimus ultra qvadraginta voces non excurrat, vid. regul. II. membr II. num. 6. Qvia vero longiora etiam sunt præcepta, qvæ qvadragenarium excedunt vocum numerum, ut præc I. & III. & breviora, qvæ duas tantum habent voces, ut præc. V. VI. VII. duplex datur accentuatio, ut hoc modo præcepta a versiculis, & versiculi a præceptis dignosci possint; Nisi terminus versiculi & præcepti coincidat, qvod fit in præc. II. & IV. ibi enim simplex accentuum positus, sub duplicii tamen respectu, tam versiculi, qvam præcepti retinetur. Ut autem res fiat manifestior, tribus membris ea includetur, & exemplis illustrabitur.

MEMBR. I.

QVilibet in Decalogo versiculus eodem modo, ut alias in libb. prosaicis juxta regulas accentuato-

tuatorias accentuatur, v. g. primi præcepti versus sunt se-qventes :

| אָנֹכִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ ||| אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ | { Exod. XX. 2. Deuter. V. 6.

te-eduxi qvi , tuus Deus Dominus Ego

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם || מִבֵּית עֲבָדִים : |||

.servorum domo-e ,Ægypti terra e

לֹא־יִהְיֶה לְךָ | אֱלֹהִים אֲחֵרִים || עַל־פָּנָי : ||| { Exod.XX.3 Deuter.V.7

.me-coram alieni Dii tibi erunt-Non

לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ | פֶסֶל || וְכָל־תְּמוּנָה ||| { Exod.XX.4. Deuter. V. 8.

,simulacrum-omne-& , sculptile tibi - facies - Non

אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם | מִמַּעַל || וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ | מִתָּחַת ||||

: desuper terra-in qvod-& , desuper cælis-in qvod

וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם | מִתַּחַת לָאָרֶץ : |||||

.terram sub-de aqvis-in qvod-&

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם | וְלֹא תָעָבְדֵם |||| { Exod XX. 5. Deuter.V.9.

: eis servies neqve ; eis te-incurvabis = Non

כִּי אָנֹכִי | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ || אֵל קַנָּא ||| פֹּקֵד | עֲוֹן

iniqvitatem visitans, zelotes Deus, tuus-Deus Dominus ego Qvia

אָבוֹת | עַל־בָּנִים || עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים |||

, quartanos super-& tertianos super filios - super patrum

לְשֹׂנְאָי : |||||

.me-odio habentium

| וְעֹשֶׂה חֶסֶד | לַאֲלָפִים || לְאֹהֲבַי | { Exod.XX. 6. Deuter.V.10.

me-diligentibus , millibus misericordiam faciens-Et

וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי : |||

.mea præcepta custodientibus &

MEMBR. II.

QVodlibet præceptum itidem ſeparatim, ac ſi integer eſſet verſus proſaicus, accentuatur, v. g. primum præceptum

{ Exod. XX. 2.-6.
{ Deuter. V. 6.-10.

אנכי | יהוה אלהיך |||||| אשר
qvi : tuus Deus Dominus Ego

הוצאתיך | מארץ מצרים || מבית עבדים ||||| לא
non .ſervorum domo-e .Ægypti terra-e te-eduxi

יהיה | לך || אלהים אחרים || על־פני |||| לא תעשה |
facies non , me-coram alieni Dii tibi erunt

לך || פסל || וכל־תמונה ||| אשר בשמים || ממעל ||
,ſuper-de cœlis-in qvod ;ſimulacrum omne-& ſculptile tibi

ואשר בארץ | מתחת || ואשר במים | מתחת לארץ ||||
.terra ſub-de aqvis-in qvod-& , ſupter-de terra-in qvod-&

לא־תשתחוה להם | ולא תעבדם |||||| כי אנכי |
ego qvia : eis ſervies neqve , eis te-incurvabis non

יהוה אלהיך || אל־קנא ||| פקד || עון אבות |
patrum iniqvitatem viſitans , zelotes Deus tuus Deus Dominus

על־בנים || על־שלשים ועל־רבעים || לשנאי |||||||
, me-odientium , qvartanos-ſuper-& tertianos-ſuper filios-ſuper

ועשה חסד | לאלפים || לאהבי | ולשמרי
cuſtodientibus-& me-diligentibus , millibus miſericordiam faciens-&

מצותי : ||||||||
.mea- præcepta

MEMBR. III.

ACcentus verſiculares & præceptivi ſub ſingulis vocibus, ubi ſtant, conjunguntur. Si vero unus idemq;

idemq; accentus, sub una eademq; voce bis est ponendus, semel tantum exprimitur, duplicem tamen habet respectum, unum, qva consecutionem accentuum versicularem, alterum qva præceptivam.

אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
Ægypti terra-e te eduxi qvi : tuus-Deus Dominus Ego

מִבֵּית עֲבָדִים׃ לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־
-coram alieni Dii tibi erit non . servorum domo-e

פָּנָיַ׃ לֹא־תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
cælis-in qvod; simulacrum-omne & sculptile tibi facies - non . me

מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת
sub-de aqvis-in qvod-& , subter-de terra-in qvod-& , super de

לָאָרֶץ׃ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי
ego qvia : eis servies neqve , eis te-incurvabis- non . terra

יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אֲבוֹת
patrum iniqvitatem visitans , zelotes Deus , tuus-Deus Dominus

עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי׃
, me-odientium , qvartanos-super-& tertianos - super filios super

וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
custodientibus & me-diligentibus , millibus misericordiam faciens -&

מִצְוֹתָי׃
. mea-præcepta

NOTA.

Nonum & decimum præceptum uni versiculo ob materiæ affinitatem sunt inclusa, & in termino noni præcepti debet stare Silluk præceptivus cum prævio suo servo ; Sed qvia tantum duo accentus variant (in Exod. בֵּית רֵעֶךָ׃ & in Deut. אֵשֶׁת רֵעֶךָ׃) athnach absqve Silluko poni-

Reg. VI. Sect. II.

ponitur, vices Silluki vero ſimul gerit, ut non tantum verſicularis ſubdiſtinctivus, ſed etiam diſtinctivus præceptivus, ſeu vicarius Silluki præceptivi ſit. Qvod & obtingit in locis Piſcatis, (excepto Gen. XXXV. 21.) atqve huic ſimillimum reperies exemplum Gen. IV. 8. qvod vide infra.

SECTIO II.

De

Locis Piſcatis.

SUnt & nonnulla loca, qvæ penes Athnachum circellum, פסקא dictum, habent, & ſpatium ibi relinqvunt vacuum, qvod indicat finem verſus in medio ejus adeo, ut illi duo verſiculi in unum coaluerint, & pro duplici verſuum termino duplicem habeant conſecutionem, vel expreſſam, (ut Gen. XXXV. 21.) vel ſubintellectam, ut in reliqvis omnibus. Maſora Gen. IV. 8. habet: /כ״ח פסו׳ פסקי׳ במצעו׳ פסוק. *Sunt XXIIX. verſus deſinentes in medio verſu.* Sed Gen. XXXV. 21. tantum כ״ה XXV. ponit. Literæ vero Hebrææ ה & ח ob ſimilem fere figuram facile inter ſe permutari potuerunt. In enumerandis illis variant Codices Hebræi tam MScti, qvam impreſſi, & numerum a Maſorethis datum nonnulli excedunt, nonnulli vero non implent, ſpuriiq; nonnunqvam ponuntur, & genuini omittuntur, (vide varias lectiones Bibliis Clodianis adjectas, ibi illa loca, qvæ פסקא in aliis Codicibus ſunt notata, fideliſſime exhibentur.) qvemadmodum etiam CL. Buxtorffius in Clav. Maſoreth. c. XI. loca Piſcata XXV. citat qvorum tamen aliqva non poſſumus admittere. Qvænam autem vera & genuina ſint, jam dabimus, ſi prius obſerventur membra ſeqventia.

MEM-

MEMBR. I.

VErſus Biblicus פסקא notatus in duas partes ſeparatur, & utraqve, tam prior, qvam poſterior pars, ut integer verſiculus accentuatur, ut: Gen. XXXV, 22. Accentuatio partis prioris verſiculi hæc eſt:

ויהי || בשכן ישראל | בארץ ההוא ||| וילך ראובן ||

, Ruben ivit-& : illa terra-in Iſrael habitando-in fuit-Et

וישכב || את־בלהה | פילגש אביו |||| וישמע

audivit-Et ſui-patris concubina Bilha cum concubuit-&

ישראל׃ |||||

. Iſrael

Accentuatio poſterioris partis ita ſe habet:

ויהיו בני־יעקב | שנים עשר׃ ||

, decim - duo Jacob filii fuerunt-Et

MEMBR. II.

VErſus Biblicus, per פסקא ſeparatus, jam conjunctim, nempe prior & poſterior ejus pars ſumitur, & ut unicus verſus accentuatur ita:

ויהי || בשכן ישראל | בארץ ההיא ||| וילך ראובן |||

, Ruben ivit-& : illa terra-in Iſrael habitando-in fuit-Et

וישכב || את־בלהה | פילגש אביו ||| וישמע ישראל |||||

. Iſrael audivit & ; ſui-patris concubina Bilha-cum concubuit-Et

ויהיו בני־יעקב | שנים עשר׃ ||||||

. decim - duo Jacob - filii fuerunt - Et

MEMBR. III.

ACcentus omnes tam partium per פסקא ſeparatarum, qvam verſus Biblici integri, combinantur; Et qvia Gen. XXXV. 22. plures duobus variant accentus, diverſi ſub qvibusdam vocibus apparent. In reliqvis locis Piſcatis Silluk Piſcatus exulat; Sed Athnach vices ejus gerit. Nam qvia duo tantum accentus variant, ſimplex accentuum conſecutio retinetur, & ֑ ſimul Silluki Piſcati eſt vicarius.

Combinatio accentuum tam partium per Piſca ſeparatarum, qvam verſus integri Biblici hæc eſt:

וַיְהִי בִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בָּאָרֶץ הַהִוא וַיֵּלֶךְ רְאוּבֵן
, Ruben ivit-& ; illa terra-in Iſrael habitando-in fuit-Et

וַיִּשְׁכַּב אֶת־בִּלְהָה פִּילֶגֶשׁ אָבִיו וַיִּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל •
. Iſrael audivit-& : ſui patris concubina Bilha-cum concubuit-&

וַיִּהְיוּ בְנֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵים עָשָׂר׃
. decim - duo Jacob - filii fuerunt - Et

NOTA.

Variæ hic occurrunt lectiones In nonnullis Codicibus ישראל habet Silluk cum adſcriptis duobus punctis, Soph Paſuk dictis, qvæ tamen abeſſe debent, cum פסקא ſtat loco Soph Paſuk. In aliis Silluk plane deficit, qvod itidem eſſe non poteſt; nam ab eo, tanqvam ditionis & conſecutionis domino, pendent reliqvi, unde neceſſario debet apparere. Omnes vero tam M^{s}ti, qvam impresſi, qvos vidi, Codices a ראובן usqve ad initium verſus, ſimplicem oſtendunt accentuum faciem, qvæ eſt conſecutionis verſiculi Piſcati ſeparati, idqvod etiam oppido falſum

ſum eſt; nam Paſchta repetitus ſtat in וישכב, hinc neceſſario debet præcedere _ˑ_, qvod ex plurimis exemplis Biblicis probari poteſt, vid. reg IV. m. III n. 5. & ſicut poſtremæ voces habuerunt duplicem accentuum conſecutionem; ita & præcedaneæ de jure eam reqvirunt. Qvare rogantur, qvi habent copiam videndi MStos, ut hunc locum obſervent, & ſi geminum accentuum inveniant poſitum, orbi literario ſignificent.

Ex reliqvis locis Piſcatis adjiciemus adhuc unum, qvi extat Gen. IV. 8.

Juxta membr. I. pars prior verſus Piſcati ſeparati ita accentibus exornatur.

וַיֹּאמֶר קַיִן | אֶל־הֶבֶל אָחִיו ׃ ||
.ſuo-fratre Abele - cum Kain collocutus-eſt-Et

Pars poſterior hos habet accentus:

וַיְהִי | בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה ||| וַיָּקָם קַיִן | אֶל־הֶבֶל
Abelem - in Kain ſurrexerit-ut agro in eſſent-qvum fuit-Et

אָחִיו || וַיַּהַרְגֵהוּ ׃ ||||
.eum occiderit-& ,ſuum fratrem

Juxta membr. II. integri verſus Biblici non per Piſca ſeparati, ſed conjunctim ſumti, tam prioris qvam poſterioris partis, accentuatio talis eſt:

וַיֹּאמֶר קַיִן | אֶל־הֶבֶל אָחִיו |||| וַיְהִי | בִּהְיוֹתָם
eſſent-qvum, fuit-Et .ſuo-fratre Abele-cum Kain collocutus eſſet

בַּשָּׂדֶה ||| וַיָּקָם קַיִן | אֶל־הֶבֶל אָחִיו ||
ſuum-fratrem Abelem-in Kain ſurrexerit ut agro-in

וַיַּהַרְגֵהוּ ׃ |||||
.eum-occiderit-&

Juxta membr. III. accentus, qvi tam in duabus versus per Pisca separati partibus, qvam in integro versu apparent, hoc modo combinantur:

וַיֹּאמֶר קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו ׀ וַיְהִי
Et-collocutus est Kain cum Abele fratre-suo · Et-fuit

בִּהְיוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קַיִן אֶל־הֶבֶל אָחִיו
cum-essent in-agro ut surrexerit Kain in-Abelem fratrem-suum,

וַיַּהַרְגֵהוּ׃
& occiderit-eum.

Nota.

Retinetur hic simplex accentuum positus, qvia tantum duo variant accentus: אֶל—הֶבֶל אָחִיו qvod & fit in IX. & X. præcepto, & in reliqvis locis Piscatis.

Sunt autem genuina Piscata omnia Gen IV. 8. XXXV. 21. Num. XXV. vers. ult. cum seq. vers. c. XXVI. Deut II. 8. Hisce merito annumerari debent in Decalogica accentuatione Exod. XX 14. & Deuter V 18 It. Jos. IV. 1. IIX 24. I. Sam. X. 22. XIV. 36 XVI 2. 12. XXIII 2. 11. II. Sam. V. 2. 19. VII. 4. XII. 13. XVI. 13. XIIX. 2. XXI. 1. XXIV. 11. I Reg. XIII. 20. Jer. XXXIIX. 28. Ez. III. 16. Reliqva loca, qvæ citantur, sunt spuria, qvia & contextus & regulæ accentuatoriæ ex inductione exemplorum Biblicorum sufficientissime comprobatæ, repugnant; sunt vero seqventia: Jud II. 1. I. Sam. X. 19. XVII. 37. II. Sam. VI. 20. XVII. 14. XXI. 6. XXIV. 10. Ast II Reg. I. 17. in pluribus Codicibus nihil vestigii Piscæ reperitur. Est. VIII. 3. spacium vacuum nonnulli Codices habent, sed פסקא deficit. Ezechiel. XLIV. 15. פסקא qvidem datur, sed plane spurium est, cum post primam versus vocem, & non post ‾‾ legatur.

Tantum.

. בלך ולאעי